ΑΓΩΝΑΣ

"Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως" (Α΄ Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΤΟΣ Λ' ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 352 ΤΙΜΗ 0,015 ΕΥΡΩ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 061603, ΛΑΡΙΣΑ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2026

«Και εξ υμών αυτών αναστήσονται άνδρες λαλούντες διεστραμμένα»

(Απ. Παύλος – Πράξ. 20, 30)

ΜΕΡΟΣ Β΄

Αναμφίβολα, κάθε πράγμα ή λόγος μας συνδέει (παραπέμπει) στο νόημά του.

σελ. 12

Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως Πολεμήθηκε. Δικαιώθηκε

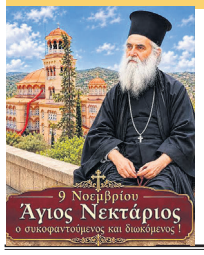

Η επίγεια ζωή του κάθε ανθρώπου είναι μικρή σε σχέση με την μεταθανάτιο. Ερχόμαστε σε τούτο τον

σελ. 13

«Ο ρόλος, ο σταυρός και η ανάσταση της ιερωσύνης»

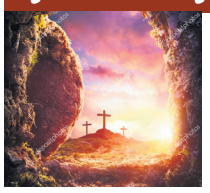

Ζούμε πράγματι μια βαθιά και πρωτόγνωρη κρίση των πάντων! Κρίση των «**αρχών και αξι-**

σελ. 15

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ, ή... πώς ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ ;

β - 46ου μέρος

σελ. 4

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

σελ. 14

Εντοπίστηκε το σπήλαιο που ασκήτευε ο όσιος Εφραίμ της Νέας Μάκρης

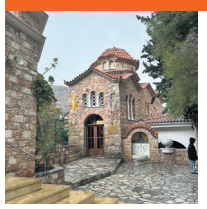

Το καλοκαίρι του 2024, για άλλη μία φορά, το μεγαλύτερο μέρος του Πεντελικού όρους κάπκε.

σελ. 7

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

σελ. 6

ΤΟ ΈΠΟΣ ΤΟΥ '40

σελ. 15

Ψαλτικά

- Τι είναι τούτο που πάθατε δέσποτα!
- «Θα φτιάξω κηροπλαστείο! Θα..., Θα..., Θα...!»

σελ. 16

ΕΛΛΑΔΑ... τι!

(Μια σύντομη ιστορική ανασκόπηση)

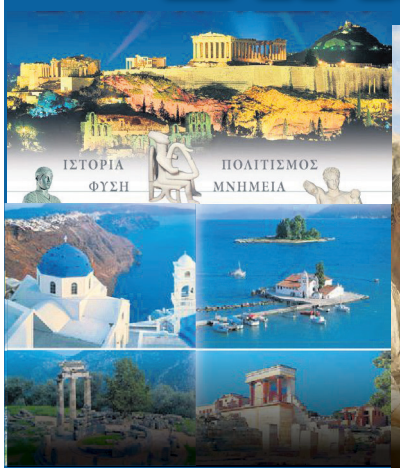

σελ. 9,10-11

ΤΟ ΧΡΕΟΣ

ΓΙΑΤΙ & ΠΩΣ Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΥΝΕΧΩΣ ΧΡΕΟΚΟΠΟΥΣΕ

(Μια -συνοπτική- βαθιά έρευνα)
Άγνωστες πτυχές, γεγονότα, χρονολογίες, ονόματα.

2Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ήρθε και τα ταρακούνησε η βαθιά κρίση τον **Ιούλιο του 1965** με τη ρήξη-διαφωνία του Βασιλιά Κωνσταντίνου και του Πρωθυπουργού Γεώργ. Παπανδρέου ΠΟΥ τελικά οδηγήθηκε σε παραίτηση.

Η αναταραχή αυτή ήταν που ανέτρεψε αντισυνταγματικά την κυβέρνηση, προκάλεσε κλυδωνισμούς στην κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας με ένα τεράστιο κύμα από διαδηλώσεις, διαμαρτυρίες, απεργίες και βίαιες συγκρούσεις. Όλες οι κυβερνήσεις που σχηματίζονταν μετά, ήταν παράνομες, δοτές και αδύναμες, Η γνωστή εποχή τότε **"Αποστάτες"**.

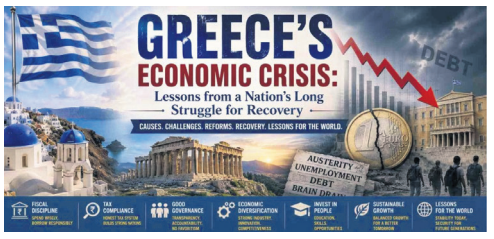

σελ. 7-8

Αἷμα στάζει ἡ καρδιά μας... (Δημογραφικό πρόβλημα)

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ)

Ὁ σοδομικὸς νόμος

Τὸ βράδυ τῆς 15ης Φεβρουαρίου 2024, στὸ Ἑλληνικὸ Κοινοβούλιο συνετελέστη ἕνα μεγάλο ἔγκλημα. Ἀναγνωρίστηκε ἀπὸ τοὺς περισσότερους πολιτικούς

μας καὶ μάλιστα μὲ τὴν ὑπογραφὴ καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας (νόμος περὶ υἱοθεσίας, μὲ τὴν ἀπόφαση 392/2026 τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας) στους ὁμοφυλόφιλους ὁ σοδομικὸς γάμος καὶ ἡ τεκνοθεσία ποὺ ἀποτελεῖ ἀκύρωση τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος.

σελ. 5-6

ΑΥΤΑ ΤΑ ΞΕΡΑΤΕ ;;;

(Είναι μια στήλη που θα γράφει σύντομα διάφορα επίκαιρα θέματα, που οι άλλοι δεν τα γράφουν... για να τα μαθαίνετε)

Α) ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΠΙΣΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ;

Β) ΑΓΝΩΣΤΗ ΑΛΛΑ ΤΟΛΜΗΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Γ) "ΦΙΡΜΑΝΙ"
΄ΕΣΟ΄ΕΤΟΙΜΟΙ:
"ΣΑΚΟΣ΄ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ"

σελ. 3

Ο ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑΣ π. ΘΕΟΛΟΓΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ

Ένας εκ των 12 διωχθέντων
47ο μέρος

<u>ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ</u>

<u>ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ</u>

Οι πιστοί χριστιανοί στη Λάρισα ήταν σε αναβρασμό, οι συναντήσεις, οι συζητήσεις μεταξύ τους ήταν σχεδόν καθημερινές, οι λεπτομερείς περιγραφές είναι αδύνατο να περιγραφούν, διότι θα χρειαστεί να γεμίσουμε τόμους. Θα περιοριστούμε όμως σε κάποια από τα περιστατικά, ώστε να μην παραποιηθούν ή αποκρυβούν από κάποιους που είχαν και έχουν λόγους, ώστε να μη τα γνωρίζει ο πιστός λαός, αυτό το ανοσιούργημα που συντελέστηκε που παρόμοιο δεν έχει ματαγίνει στην πορεία της Εκκλησίας του Χριστού στους είκοσι αιώνες του Χριστιανισμού. Τα επίσημα εκκλησιαστικά έντυπα προσπαθούν απεγνωσμένα να συσκοτί-

σελ. 2

Ο ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑΣ π. ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ

Ένας εκ των 12 διωχθέντων
47ο μέρος

συνέχεια από τη σελ. 1

ζουν τα γεγονότα και να παρουσιάζουν ότι καλώς έγιναν, δηλαδή το μαύρο το παρουσιάζουν άσπρο. Οι πληρωμένοι δημοσιογραφικοί κάλαμοι ντύθηκαν με τον μανδύα της αληθοφάνειας και με δόλιχους σχεδιασμούς και τις δόλιες κινήσεις του Σεραφείμ, του Χρήστου και με αβανταδόρους βρώμικους κολαούζους και τη συνεργασία των σκοτεινών κέντρων, προσπάθησαν να ενοχοποιήσουν τους δώδεκα (12) αθώους αγίους επισκόπους και να παρουσιάσουν ως λευκές περιστερές τους δολοφόνους, το Σεραφείμ, το Χρήστου και το συν αυτών.

Η ιστορική εκκλησιαστική διαδρομή που ξεκίνησε το 1974,, ξευτέλισε θεσμούς, διατεταγμένες εξουσίες, πέταξε το Ιερό Πηδάλιο και τους Άγιους Ιερούς Κανόνες στην αποχέτευση, γκρέμισαν ό,τι βρήκαν μπροστά τους, αφάνισαν την εντιμότητα, την ανθρωπιά, την αξιοπρέπεια, την ευθιξία και την εκκλησιαστική τάξη.

Τα εκκλησιαστικά νομοθετικά σώματα έπαυσαν να λειτουργούν, απέμειναν κάποιες επιλεγμένες συναντήσεις –*ας τις πούμε συνεδριάσεις* – υποχρεωμένες να συμμορφώνονται με την εντολή του *''Αρχιεπισκόπου''* Σεραφείμ. Όλα σχεδιάζονταν στο παρασκήνιο, τα μηχανορραφούσαν και τα βάπτιζαν ως συνοδική απόφαση. Τα σκοτεινά και πονηρά αυτά σχέδια μετά τα προωθούσαν στα Μέσα Ενημέρωσης, για να ενημερώσουν το εκκλησιαστικό πλήρωμα, πως οι αποφάσεις τους ήταν καρπός της επιφοίτησης και της ενεργείας του Αγίου Πνεύματος.

Έτσι σφάγιασαν τους δώδεκα αγίους Μητροπολίτες και ο πιστός λαός ήταν και είναι απληροφόρητος, διότι άλλα άκουγε και άλλα μάθαινε.

Η δικτατορία έπεσε, όλοι που την αποτελούσαν εξαφανίστηκαν, οι μόνοι σχεδόν που έμειναν ακλόνητοι στις θέσεις ήταν ο τοποθετημένος από τους Ιωαννίδη-Χρήστου αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ και στο υπουργείο Παιδείας ο καθηγητής Α. Αγγελόπουλος που ήταν μέσα από την ***Κ.Υ.Π.***

Ο λαός που περίμενε να αλλάξει ο ορίζοντας, να αστράψει κάποιο φως, να διαλυθεί το σκοτάδι, να φανεί κάποιο σημάδι, να γλυκάνει τις πικραμένες καρδιές, να κυριαρχήσει το θεϊκό πνεύμα και να εμφανιστεί δείγμα χριστιανικής αλλαγής και νοοτροπίας, διαψευστήκαν.

Η κυβέρνηση που σχηματίστηκε Εθνικής Ενότητας και εν συνεχεία όλες σχεδόν οι εκλεγμένες κυβερνήσεις έγιναν παίγνια στις παράνομες και αντικανονικές απαιτήσεις του Σεραφείμ.

Άμα ρωτάτε πώς μπορεί να γίνονταν; Δεν είμαστε σε θέση ασφαλή να σας δώσουμε εξηγήσεις. Βάλτε στο μυαλό σας όποια υποψία εσείς μπορείτε να φανταστείτε. Από σκοτεινά κέντρα αποφάσεων, από μυστικές παροχές σε λίγους ή πολλούς, σε "βοήθεια" κόμματα, και πρόσωπα, σε μυστικά και απόκρυφα ταραβερίσματα, μήπως έρθουν αποκαλύψεις!

Όλες (!) οι Συντακτικές Πράξεις που εκδόθηκαν στα χρόνια της δικτατορίας, με την έλευση της πρώτης κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας καταργήθηκαν. Οι μόνες που περίμεναν καρφωμένες και κανείς δεν μπόρεσε να τις ξεκαρφώσει ήταν η 3η και η 7η του 1974, οποίες προσπάθειες και αν έγιναν, έβρισκαν εμπόδια αδιαπέραστα.

ΜΕΓΑΛΗ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ 12 ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ

Έξι μητροπολίτες διωκόμενοι από τους δώδεκα (*Ο Λαρίσης Θεολόγος, Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνος, Τρίκκης Σεραφείμ, Αττικής Νικόδημος και Χαλκίδος Νικόλαος)* στις 6/9/1974... έστειλαν επιστολές με διαφορετικό προς τον καθένα περιεχόμενο, στον Πρωθυπουργό Καραμανλή, στον Υπουργό Παιδείας Λούρο και τον Υπουργό Δικαιοσύνης Παπακωνσταντίνου και ζητούσαν να εφαρμοστεί και σε αυτούς η ίδια διαδικασία που ακολουθήθηκε με τους απομακρυσμένους καθηγητάς των Πανεπιστημίων. Απάντηση δεν έλαβαν.

Στις **9/9/1974**... ο Υφυπουργός Παιδείας ανακοίνωσε ότι θα πραγματοποιηθεί σύσκεψη για το Εκκλησιαστικό. Οι πληροφορίες που είχαν διαρρεύσει ήταν, ότι η κυβέρνηση το θέμα άφηνε να παραπεμφτεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Ούτε το ένα έγινε, ούτε το άλλο, το θέμα κάποιοι το μπλοκάρισαν. Στο σπίτι του Δημητριάδος Ηλία είχαν μια συνάντηση (*11/10/1974*), ο Αλεξανδρουπόλεως, ο Λαρίσης, ο Αττικής και ο Τρίκκης και συνέταξαν κείμενο προς τον Πρωθυπουργό που ζητούσαν να μην ψηφιστεί ο υποβαλλόμενος από τον Σεραφείμ Καταστατικός Χάρτης διότι "***αυτός εν τη πραγματικότητι δε είναι «άλμπουμ αποκρουστικών φωτογραφιών ταπεινών επισκοπικών συμφερόντων»... Τίμια μέλη της Κυβερνήσεως! Μη δεχθήτε να υπογράψητε το δικτατορικόν κείμενον του δήθεν Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας. Φυλαχθήτε και φυλάξατε την Εκκλησίαν από την εσχάτην αυτήν Ιωαννίδειον παγίδα"*** (**περ. "ΕΝΟΡΙΑ**").

Είχε προηγηθεί και μια επιστολή καταπέλτης από την ***"Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων'', (ΠΕΘ)*** όπου καλούσε την κυβέρνηση, μη δημοσίευση του συνταχθέντα υπό της διορισθείσης από της Δικτατορικής Συνόδου, Καταστατικόν Χάρτη. Ο Αλεξανδρουπόλεως Κωνστάντιος, στις ***19/10/1974***, συνάντησε τον **Υπουργό Ράλλη** ο οποίος του διαβεβαίωσε ότι θα μπει μια πρόταση της διάταξης άρσης του απαράδεκτου σε κάποιο νομοσχέδιο.

Πληροφοριακά διέρρευσε στις **3/12/1974** ότι οι Υπουργοί Παιδείας και Δικαιοσύνης υπέγραψαν Νομοθέτημα, για την κατάργηση του απαραδέκτου και πως στάλθηκε στον Πρωθυπουργό.

Τελικώς, η πληροφορία επιβεβαιώθηκε ότι ήταν αληθινή, μετά και την επίσημη ανακολινωση (*6/12/1974)* του αρμόδιου Υφυπουργού Καραπιπέρη, ότι εκδόθηκε το Νομοθετικό Διάταγμα που καταργούσε τα απαράδεκτα των Συντακτικών Πράξεων.

Από την ανακοίνωση του Υφυπουργού σηκώθηκε κουρνιαχτός. Ο Σεραφείμ με όλη την σκοτεινή ομάδα που τον στήριζαν, κινήθηκαν προς όλες τις κατευθύνσεις προσπαθώντας να το αποσύρουν. ακούστηκαν βαριές *(υβριστικές)* εκφράσεις του Σεραφείμ προς τον Υφυπουργό Καραπιπέρη. Το Νομοθέτημα προχωρούσε κανονικά και στις 6.00 μ.μ. έφθασε στο Εθνικό Τυπογραφείο, πρωτοκολλήθηκε, και στις 9.00 μ.μ. ήταν προγραμματισμένο να γίνει η εκτύπωση, συγχρόνως δημοσιεύεται και στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης **(ΦΕΚ)** και γίνεται Νόμος του Κράτους.

Το βράδυ κυκλοφορούσαν διάφορα σενάρια, ακόμα και το πιο απίθανο ότι το Νομοθέτημα χάθηκε μέσα από το Εθνικό Τυπογραφείο! Και δε βρέθηκε να δημοσιευθεί.

Την επομένη ημέρα που κυκλοφόρησε η εφημερίδα της Κυβέρνησης δεν υπήρχε το νομοθέτημα. Το βράδυ επαληθεύτηκε η πληροφορία πως όντως χάθηκε το Νομοθέτημα και από πού; Από το Εθνικό Τυπογραφείο!.

Τελικά δε μάθαμε και ούτε θα το μάθουμε ποιο ήταν ο αόρατο χέρι του εξαφάνισε αυτό το δημόσιο κρατικό έγγραφο;.

Την επομένη (11/12/1974) η εφημερίδα **"το ΒΗΜΑ"** δημοσιεύει μέρος μιας επιστολής (*υπόμνημα)* **από 40** *(την υπογράφουν μόνο* ***36***) Σεραφειμικοί δεσποτάδες (***οι 22*** *απ΄αυτούς είναι νέοι που τους διόρισε ο Σεραφείμ προ 2-3 μηνών),* που ζητούσαν από τον Καραμανλή να διώξει τον Υφυπουργό Καραπιπέρη. *(Το δημοσίευμα υπάρχει στο αρχείο μας).*

Με όλα αυτά που γίνονταν τα πράγματα, αγρίεψαν στο κυβερνητικό στρατόπεδο. Λίγες ημέρες μετά, στις **20/12/1974**, **155 βουλευτές** της κυβέρνησης (**ΝΔ**) κατέθεσαν υπόμνημα στη Βουλή και ζητούσαν να συζητηθεί το θέμα στην ολομέλεια άμεσα με μοναδικό θέμα ***την άρση του απαράδεκτου των Συντακτικών Πράξεων.***

Ο Σεραφείμ αντέδρασε με τη γνωστή του επίθεση εναντίον των δώδεκα και ότι με αυτά που κάνουν τον διαταράσσουν την ηρεμία του και δυσκολεύουν τις συνοδικές εργασίες(!).

Τον απάντησε η πλειοψηφία των δώδεκα διωκόμενων μητροπολιτών με επιστολές τους στα Μέσα Ενημέρωσης και ήταν καταιγιστικές και αναπάντητες. Μεταξύ αυτών ήταν: Ο Δημητριάδος Ηλίας, ο Λαρίσης Θεολόγος, ο Αττικής Νικόδημος, ο Θεσσαλιώτιδος Κων/νος κ.α., η εφημερίδα "***Εθνικός Κήρυξ***", ως και ο Ελευθερουπόλεως Αμβρόσιος.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Αυγουστίνος: Δεν έχουμε επισκόπους

«...*Τον Μέγαν Αθανάσιο τον συκοφάντησαν. Έναν άλλο άγιον επίσκοπο τον εξέλεξαν και μετά τον συκοφάντησαν μέ μιά γυναίκα. Δεν ήθελε πλέον να παραμείνει και έφυγε στην έρημο και μετά, όταν αποδείχθη η αθωότητά του, πήγαν και του ζήτησαν συγνώμη και να τον παρακαλέσουν να γυρίση στην Μητρόπολη. Όχι τους λέει, αφ' όσον δεν μ' υποστηρίξατε το διάστημα του διωγμοῦ και τῆς συκοφαντίας μου, δεν θέλω να ἔρθω. Μένω ἐδῶ πέρα στην ἔρημο για να κλαίω τ' αμαρτήματά μου. Δέν είναι άξιος ο λαός παιδί μου, για να ἐχη ποιμένας καλούς...*»

Εμείς καλλιεργήσαμε το αγωνιστικό πνεῦμα. Δέν αξίζει ο λαός παιδί μου, για να ἐχη ποιμένας καλούς. Όταν έγινα επίσκοπος μου έγραψαν πολλά γράμματα, αλλά ένα το εκτίμησα περισσότερο. Ένας αγιορείτης μου έγραφε, ότι έγινες επίσκοπος σε χαλεπούς καιρούς, που λέει μιά προφητεία ότι οι ποιμένες θα γίνουν λύκοι και θα κατασπαράξουν τα πρόβατα, αλλά και τα πρόβατα θα γίνουν λύκοι για να κατασπαράξουν τους ποιμένας. Τὴν θυμάμαι συχνᾶ αυτή την εικόνα. Δέν είναι άξιος ο λαός μας για να ἐχη καλούς ποιμένας. (κατασκ.19-8-1993)

Τό τί υβριολόγια ακούω τις ημέρες αυτές από μακρυά, δεν περιγράφονται. Άλλος άγιορείτης ἀσκητής άκουσε μιά ομιλία μου από το ραδιόφωνο και μέ τηλεφώνησε μετά δακρύων και μοῦ εἶπε: Βάδισε μέχρι τέλους τον δρόμον αυτόν Αὐγουστῖνε, και μή σιωπήσεις.

Δὲν ἔχουμε ἐπισκόπους, ποὺ νὰ ζοῦνε καὶ νὰ πεθαίνουν γιὰ τὴν πίστι μας.... Ἐκεῖνοι ποὺ μέσα τους ἔχουν μιὰ μικρὰ εὐλάβεια καὶ πιστεύουν στὸν Θεό, ἀκοῦνε ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα καὶ τρέμει ἡ ψυχή τους· γιατὶ στὰ παλαιά εὐλογημένα χρόνια κόβανε αὐτιὰ, κόβανε τὶς μύτες των, γιὰ νὰ μὴ γίνουν ἐπίσκοποι καὶ τοὺς ἅρπαζε ὁ λαὸς διὰ τῆς βίας καὶ τοὺς ἔκανε ἐπισκόπους.

Ἁρπαξε τὸν Μέγα Βασίλειο διὰ τῆς βίας, ἅρπαξε τὸν Χρυσόστομο διὰ τῆς βίας, ἅρπαξε τὸν Μέγα Ἀθανάσιο διὰ τῆς βίας, τώρα αὐτοὶ ἁρπάζουν διὰ τῆς βίας τοὺς θρόνους...

«...Στα χρόνια αυτά που ζοῦμε, αδέρφια μου, «στώμεν καλώς»! Μέσα στη γενεά μας αυτή, γενεά Σοδόμων και Γομόρρας, γενεά απίστων και διεφθαρμένων ανθρώπων, γενεά πονηρά και διεστραμμένη απ' άκρου εις άκρο, **«στώμεν καλώς»!** Σάν στρατιώτης που κρατάει τη σημαία του Χριστού, ας σταθούμε καλώς! Κι αν ακόμα μείνεις ένας, αδελφέ μου, μην απογοητευθείς. Κι αν ακόμα όλη η πόλις ή το χωριό σου, αρνηθούν το Χριστό, συ μην τον αρνηθείς. Κι αν ακόμη πάνω στο κάθε σπίτι υψωθεί η παντιέρα του διαβόλου, στο δικό σου το σπίτι να μην υψωθεί. Ένας να μείνεις, πίστευε στο Θεό! Γιατί μπορεί να είναι ψέματα τα άστρα, ψέματα ο ήλιος, ψέματα ο κόσμος, ψέματα και οι βασιλιάδες, ψέματα τα παλάτια, όλα να είναι ψέματα· ένα δεν είναι ψέμα, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός· όν, παίδες, υμνείτε και υπερυψούτε εις πάντας τους αιώνας. Αμήν»

Αυγουστίνος Καντιώτης

Α)ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΠΙΣΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ;

Πολλά και από διάφορα σημεία έρχονται προειδοποιήσεις, ότΙ θα υπάρξει μεγάλη κρίση, ίσως ένα πληθωριστικό σοκ.

Το φαινόμενο **Ελ Νίνιο** που εξελίσσεται τώρα στον Ειρηνικό Ωκεανό, κοντά στις ακτές της Νότιας Αμερικής (***Περού, Ισημερινό***) και οι προβλέψεις **του WMO** δείχνουν ότι θα τελειώσει μέχρι το Μάρτιο 2027, οι επιπτώσεις του θα είναι τεράστιες, διότι θα προκληθούν ακραία καιρικά φαινόμενα.

Οι ειδικοί προειδοποιούν ότι από τον επόμενο χρόνο μπορεί να έχουμε παρατεταμένες ξηρασίες και φονικές πυρκαγιές ή καταστροφικές πλημμύρες. Αυτά θα έχουν ως συνέπεια να καταστραφούν ζωτικές παραγωγές σε βασικά είδη διατροφής. Με αποτέλεσμα να εξελιχθεί σε ένα ευρύ παράγοντα αναστάτωση στη παγκόσμια αγορά αγροτικών αγαθών.

Τα πλήγματα των εμπορικών πλοίων στη Μαύρη Θάλασσα για τη μεταφορά σιτηρών και άλλων αγροτικών προϊόντων, ταρακούνησε την παγκόσμια εφοδιαστική αλυσίδα, στις τιμές ενός καλαθιού βασικών ειδών διατροφής που διακινούνται παγκόσμια.

Το κλείσιμο των στενών του Ορμούζ εκτός ΤΟΥ ότι αυξήθηκαν οι τιμές πετρελαίου και φυσικού αερίου, έχουν επηρεάσει σημαντικά χημικά προϊόντα, όπως τα λιπάσματα, τα οποία είναι απαραίτητα για την αγροτική παραγωγή, αμμωνία, φώσφορο, ποτάσα.

Το **Bloomberg** παρουσιάζει μια ανησυχητική εικόνα που ανήλθε στις **406 μονάδες**. Ο δείκτης βρίσκεται κάτω από τις ακραίες κορυφές που είχαν καταγραφεί κατά την περίοδο της κρίσης του 2008-2010. Οι πληθωριστικές πιέσεις ενισχύονται σε ολοένα μεγαλύτερο τμήμα της αγοράς τροφίμων.

Οι τελευταίες εξελίξεις επιβεβαιώνουν το σενάριο **Szentivanyi** για μια νέα παγκόσμια επισιτιστική κρίση το 2027.

Η JP Morgan, προειδοποίησε για μια νέα παγκόσμια επισιτιστική κρίση που μπορεί να ξεκινήσει από το 2027, όπως τόνισε η αναλύτρια της Nora **Szentivanyi** σε θεσμικούς επενδυτικούς οίκους της. Οι τελευταίες εξελίξεις στις αγροτικές αγορές ενισχύουν αυτό το σενάριο.

Το **diesel** έχει δημιουργήσει πληθωριστικό μέτωπο, τα τελευταία φαινόμενα στην αγορά διυλισμένων προϊόντων διαμορφώνεται μια «**τέλεια καταιγίδα»** στην αγορά ενέργειας. Η εξέλιξη αυτή αναμένεται να ενισχύσει περαιτέρω τις πληθωριστικές πιέσεις στον κλάδο των τροφίμων, καθώς το diesel αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για τη γεωργική παραγωγή, τις μεταφορές και συνολικά τη λειτουργία των εφοδιαστικών αλυσίδων.

Ο Rye *(Ευρωπαϊκή ΜΚΟ)* προειδοποιεί ότι το σοκ στην προσφορά αγροτικών προϊόντων στη συνέχεια Θα μεταδοθεί και στις αγορές βιομηχανικών εμπορευμάτων. Έτσι θα υπάρξουν μεγάλες αυξήσεις στα μέταλλα και στην ενέργεια.

Οι αγορές, έχουν ήδη αρχίσει να στέλνουν προειδοποιητικά σήματα. Το **Bloomberg Agriculture Spot Index** (BASI), το γνωστό μέσο παρακολούθησης των εξελίξεων στις τιμές των αγροτικών προϊόντων και κατ' επέκταση στη διεθνή αγορά τροφίμων, Σε άρθρο αναφέρει ότι, από την αρχή του χρόνου του 2026 μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου, η αύξηση είναι της τάξεως του **28,33%** και έχουμε ακόμα μπροστά μας άλλους τέσσερις μήνες.

Μήπως θα πρέπει να προετοιμαστούμε, γιατί τα γεγονότα τρέχουν, ίσως σύντομα έρθει η χιονοστιβάδα και τότε θα είναι ήδη αργά;

Β) ΑΓΝΩΣΤΗ ΑΛΛΑ ΤΟΛΜΗΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Δύο Έλληνες Maverick
Δύο υψιπέτες αετοί
Δύο Έλληνες Πιλότοι
που έσπασαν τα τζάμια στην
"πάλαι ποτε" ελληνική Σμύρνη.

Υπάρχουν γεγονότα που δεν γράφονται στα βιβλία. Γεγονότα που δεν καταγράφονται σε διαταγές, που δεν φτάνουν ποτέ σε επίσημα αρχεία, όχι γιατί δεν συνέβησαν, αλλά γιατί δεν έπρεπε να ακουστούν.Μία από αυτές τις σχεδόν θρυλικές πράξεις τόλμης εκτυλίχθηκε την άνοιξη του 1987, όταν δύο νεαροί Έλληνες πιλότοι F-4 Phantom, ο Γιάννης Πατσαντάρας και ο Μίλτος Σκαραμαγκάς, έκαναν κάτι που δύσκολα χωρά στην κοινή λογική, η σε κανόνες και εγχειρίδια στρατιωτικών επιχειρήσεων.

Είναι η ιστορία μιας πτήσης που ξεκίνησε ως αναχαίτιση στο Αιγαίο και κατέληξε σε μια απρόβλεπτη, «σιωπηρή» εισβολή στον ουρανό της Σμύρνης της άλλοτε ελληνικής πόλης που οι μνήμες της ακόμη αγγίζουν με ρίγος συγκίνησης τον απανταχού ελληνισμό. Μιας πτήσης τόσο χαμηλής και τόσο γρήγορης, ώστε το ωστικό της κύμα να σπάσει τζάμια σε κτίρια και εγκαταστάσεις του αεροδρομίου αλλά και της γύρω περιοχής.

Ας μπούμε στο ψητό όμως, ήταν λίγες ημέρες μετά την κρίση του «***Πίρι Ρέις»***, αρχές του Απρίλη **του '87.** Η Ελλάδα και η Τουρκία μόλις είχαν βρεθεί μια ανάσα πριν από πολεμική σύγκρουση.

Οι πιλότοι της Πολεμικής Αεροπορίας ζούσαν κάθε ημέρα με το χέρι στον διακόπτη, κάθε νυχτερινή βάρδια με τη βεβαιότητα ότι μπορεί να είναι η τελευταία ειρηνική.

Οι δύο νεαροί πιλότοι φάνταζαν σαν να βγήκαν από κινηματογραφική σκηνή του «Top Gun». Νέοι, ατρόμητοι, με τα αντανακλαστικά και την αυτοπεποίθηση ανθρώπων που δεν έχουν ακόμη μάθει να φοβούνται τις συνέπειες παρά μόνο την αποτυχία. Στην περιοχή Χίου–Οινουσσών, ελληνικά F-4 και τουρκικά F-104 μπλέκονται σε μια σκληρή, παρατεταμένη αερομαχία. Τα καύσιμα λιγοστεύουν επικίνδυνα και οι Τούρκοι επιστρέφουν για προσγείωση στο αεροδρόμιο Çiğli της Σμύρνης.

Τυπικά, κάπου εδώ θα τελειώνε η εμπλοκή. Τυπικά, οι Έλληνες πιλότοι μας θα έπρεπε να γυρίσουν πίσω..

Όμως ο Πατσαντάρας και ο Σκαραμαγκάς δεν ήταν άνθρωποι που υπάκουαν στα «τυπικά». Παίρνουν στιγμιαία μια απόφαση που μόνο ο κινηματογραφικός ήρωας «Maverick» θα τολμούσε να πάρει.Ακολουθούν τα τουρκικά αεροσκάφη έως τα παράλια της Μικρά Ασίας.

Πετάνε πάνω από τις ακτές,πάνω από τον κόλπο και φτάνουν σε ελάχιστο χρόνο,απίστευτα χαμηλά, πάνω από το αεροδρόμιο της Σμύρνης.

Στα 200 πόδια*(περίπου 70 μέτρα)*, το Phantom γλιστρά σαν σκιά πάνω από τον πύργο ελέγχου.

Και τότε...

Σπάζουν το φράγμα του ήχου.

Το ωστικό κύμα χτυπά τη βάση σαν σφυρί.

Τζάμια θρυμματίζονται.

Κτίρια τρίζουν.

Συναγερμοί ουρλιάζουν. Στην άλλοτε ελληνική Σμύρνη από τα βάθη της αρχαιότητας, ο ουρανός για λίγα δευτερόλεπτα γεμίζει με τον ήχο δύο Ελλήνων πιλότων που τόλμησαν ό,τι κανείς δεν περίμενε.

Όσο ξαφνικά εμφανίστηκαν, τόσο ξαφνικά εξαφανίστηκαν. Το ελληνικό ραντάρ τους ξαναβρίσκει. Το κέντρο επιχειρήσεων ανασαίνει. Η αποστολή αυτή η μυστική, άγραφη, αδιανόητη ευτυχώς τελειώνει με αίσιο τέλος.

Και οι δύο τους... σωπαίνουν.

Δεν αναφέρουν τίποτα.

Όχι εκείνη την ημέρα.Όχι ποτέ επίσημα.

Γιατί ήξεραν ότι υπάρχουν πράξεις που δεν χωρούν σε υπηρεσιακά χαρτιά.

Πράξεις που δεν πρέπει να ειπωθούν αλλά μόνο να θυμούνται.

Κι έτσι, για χρόνια, η ιστορία αυτή έμεινε κρυμμένη. Μισός μύθος, μισή αλήθεια αλλά γεμάτη ολόκληρη με τόλμη.

Αργότερα, όσοι έμαθαν τι συνέβη εκείνο το πρωινό μιλάνε γι' αυτό με δέος.

Όχι για την παράβαση.

Όχι για την παράτολμη πτήση.

Αλλά για το γεγονός πως δύο νέοι άντρες έδειξαν ότι το ελληνικό φρόνημα δεν βρίσκεται σε διακηρύξεις, αλλά σε στιγμές όπου ο ουρανός δεν έχει σύνορα παρά μόνο ευθύνη.

Αυτό το γεγονός, ανεπίσημο αλλά αληθινό, θυμίζει ότι ακόμη και μέσα στη σιωπή, η τόλμη γράφει ιστορία και ίσως μια μέρα, όταν οι ουρανοί ξαναγεμίσουν με ελπίδα, η Σμύρνη θα ξαναβρεί την ελευθερία της, όπως μια φορά ανήκε στην Ελλάδα.

Στυλ. Καβάζης

Γ) "ΦΙΡΜΑΝΙ"Έσο έτοιμοι: "Σάκος έκτακτης ανάγκης"

Τί είναι τούτο που ανακοίνωσε η Κομισιόν προς όλα τα κράτη-μέλη της;

Τί είναι αυτό που γνωρίζουν και δε μας το λένε;

Τί είναι αυτό που προκάλεσε την ξαφνική αίσθηση του κατεπείγοντος; Και καλούν τους πολίτες να έχουν έτοιμο ένα σάκο με είδη πρώτης ανάγκης με τρόφιμα, εμφιαλωμένο νερό και άλλα είδη απαραίτητα, ακόμα ένα ραδιόφωνο μπαταρίας και χάπια καθαρισμού νερού, πιθανόν βροχής;

Η Κομισιόν γι' αυτό απάντησε ότι αυτό θα βοηθήσει να δημιουργηθεί μια ***"κουλτούρα ετοιμότητας"*** για μια κατάσταση έκτακτης ανάγκης, όταν συμβεί μια καταστροφή, ένα ακραίο καιρικό φαινόμενο, κυβερνοεπίθεση, απειλές από εχθρικά κράτη, ή από άλλη σοβαρή κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Είναι όμως κάπως έτσι;

Η Σουηδική Κυβέρνηση με δελτίο οδηγιών που κυκλοφόρησε μας τα λέει κάπως πιο καθαρά, διότι προειδοποιεί τους πολίτες τους να είναι προετοιμασμένοι, να επιβιώσουν μόνοι τους τουλάχιστον μια εβδομάδα **«σε περίπτωση κρίσης ή πολέμου».**

«Η κατάσταση στον κόσμο – *γράφει* – **έχει επιδεινωθεί δραματικά τα τελευταία χρόνια. Διεξάγεται πόλεμος στη γειτονιά μας...»**.

Οι αρχές της Σουηδίας χρησιμοποιούν τη λέξη "**πόλεμος**" και αυτός είναι ο λόγος που πρέπει ο λαός να είναι προετοιμασμένος.

Το Ηνωμένο Βασίλειο, ξεκίνησε την προειδοποίηση με το σύνθημα «**Be Ready»** (*Να είμαστε έτοιμοι).*

Ο υπουργός Άμυνας του Βασιλείου **Wes Streeting**, ξεκίνησε μια εκτεταμένη επικοινωνιακή εκστρατεία με στόχο να πετύχει το πρόγραμμα «**Να είστε έτοιμοι»,** ώστε να μπορέσουν τα νοικοκυριά να επιβιώσουν, απέναντι σε κρίσεις, οι οποίες, όπως αναφέρει που "**μπορεί να κυμαίνονται από πλημμύρες και πυρκαγιές μέχρι τρομοκρατία, κυβερνοεπιθέσεις, ακόμα και πόλεμο**".

Η Ιαπωνία τελευταία ίδρυσε υπουργείο Διαχείρισης Καταστροφών. Ο νέος υπουργός που ανέλαβε **Goshi Hasono** (Γκόσι Χασόνο) στις 2 Νοεμβρίου 2026, προειδοποίησε τα νοικοκυριά σε όλη τη χώρα να έχουν αποθηκευμένα βασικά είδη διατροφής, πόσιμο νερό, φορητές τουαλέτες για τουλάχιστον 3 ημέρες μέχρι μιας εβδομάδας.

Τέτοιο γεγονός συμβαίνει για πρώτη φορά στην Ιαπωνία!

Το Αμερικανικό Πεντάγωνο προετοιμάζει τις στρατιωτικές βάσεις να είναι έτοιμες, ώστε να μπορούν να λειτουργήσουν για τουλάχιστον 90 ημέρες χωρίς εξωτερική υποστήριξη. Ενόψει της πιθανότητας ενός μεγάλου πολέμου που μπορεί να παραλύσει τα ηλεκτρικά δίκτυα, τις εφοδιαστικές προμήθειες και να απειληθούν κρίσιμες υποδομές.

Ο **Dan Bongino** πρώην αναπληρωτής διευθυντής του **FBI** προειδοποίησε τους Αμερικανούς πολίτες πριν την αναχώρησή του ότι **"Το κοινό πρέπει να ακολουθήσει τις οδηγίες που δίνουν οι κυβερνήσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ευρώπη προς τους πολίτες τους: *«να έχουν ένα σχέδιο ετοιμότητας και να διαθέτουν αποθέματα τροφίμων και ενέργειας για τουλάχιστον τρεις ημέρες»*".**

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θεσμοθέτησε την **"Ημέρα Ετοιμότητας της Ε.Ε."** που θα γιορτάζεται στις 23 Οκτωβρίου, επίτροπος αρμόδια ορίστηκε η Βελγίδα **Hadja Lahbib** (Χάντζα Λαμπίμπ), η οποία είναι και επίτροπος Ανθρωπιστικής Βοήθειας και Πολιτικής Προστασίας, η οποία στην πρώτη διοργάνωση που έγινε φέτος τον Οκτώβριο, ανήγγειλε τη Στρατηγική της Ε.Ε. για μια **"ένωση ετοιμότητας"** μετατρέποντας τις φιλοδοξίες της Ευρώπης για ετοιμότητα σε πρακτική δράση με **«Νέες κατευθυντήριες γραμμές για την ενίσχυση της ετοιμότητας του πληθυσμού».** Βασισμένα σε τέσσερις βασικούς τομείς:

Αυτάρκεια 72 ωρών:...
Εκπαίδευση στην ετοιμότητα:...
Ετοιμότητα χωρίς αποκλεισμούς:...
Επικοινωνία κινδύνων και απειλών:...

Ο π. διευθυντής του FBI τι γνωρίζει και προειδοποιεί: ***«Εξασφαλίστε τα απαραίτητα σήμερα. Σας παρακαλώ. Κάντε το για την οικογένειά σας».***

Είναι... έτσι; Αφού μας το λένε ας τους ακούσουμε!

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ, ή... πώς ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ ;

47ον μέρος (για να μάθουμε τι συμβολίζουν μέσα στο Ναό, χωρίσματα, σύμβολα, σκεύη, διάκοσμοι και αντικείμενα που εξυπηρετούν τη λατρεία)

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ)

Ο Νάρθηκας με τα κηροπήγια (μανουάλια) : Πατώντας στην είσοδο το ναού, εισερχόμεθα στο νάρθηκα, είναι ο χώρος που συνδέει τον εξωτερικό κόσμο με τον κυρίως ναό.

Τα πρώτα χρόνια, εδώ στέκονταν οι κατηχούμενοι, όσοι προετοιμάζονταν, για να βαπτιστούν. Αυτό τηρείται μέχρι σήμερα με τη βάπτιση.

Ο ιερέας εδώ στο νάρθηκα διαβάζει τις ευχές του εξορκισμού στο μωρό προς τη βάπτιση. Ο νονός, εκ μέρους του μωρού, γυρίζει προς τη Δύση – *όπου συμβολίζει το σκότος* – αποτάσσεται το σατανά, το **"φυσάει και τον φτύνει"** συμβολικά, δείχνοντας ότι το βαπτιζόμενο δε θα έχει καμία σχέση μαζί του.

Ο νονός μετά, γυρίζοντας προς την Ανατολή που είναι το φως, ο Χριστός, απαγγέλλει το σύμβολο της πίστεως, το **"Πιστεύω"**, δηλώνοντας ότι το βαπτιζόμενο ενώνεται πλέον με το Χριστό και μετά οδηγείται το μωρό προς βάπτιση στον κύριο ναό.

Ο νάρθηκας υπήρξε **"η μήτρα της Εκκλησίας εν η πρώτον διεμορφούντο οι κατηχούμενοι και είτα ήνοιγον τα όμματα εις την εν Χριστώ ζωήν".** Εις τον νάρθηκα – *μας λέει ο π. Κων. Καλλίνικος* – **"παρέμειναν ομοίως, έκαστος εις την ιδιαιτέραν του στάσιν, καθώς θ' αναπτύξωμεν εις τα περί εξομολογήσεως, οι εν μετανοία, έτι δε και οι κατηχούμενοι και οι ενεργούμενοι".** ***«Έστι γαρ έστιν η θεοειδής Ιεραρχία δικαιοσύνης ιεράς ανάπλεως και κατ' αξίαν εκάστω σωτηρίας απομένει...»*** *(Διονύσιος Αρεοπ. "Εκκλ. Ιεραρχία", Migne 3, 432).*

Ο νάρθηκας για τον ελληνισμό έχει και εθνική σημασία, διότι στα τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς, εδώ μέσα κρατήθηκε η ρίζα ζωντανή του έθνους. Για το ιστορικό αυτό γεγονός ο πρωτοπρ. π. Κων. Καλλίνικος, μας τα περιγράφει με τη γλώσσα της εποχής του και με έναν πολύ γλαφυρό τρόπο:

«Περί νάρθηκος γράφοντος, ας ενθυμηθώμεν εν τέλει και το μυστικόν σχολείον της μαύρης μας δουλείας. Το σκότος έξωθεν ανησύχως κατήρχετο. Οι δρόμοι ήσαν έρημοι. Κάπου-κάπου βηματισμός ηκούετο αγρίου Γιενιτσάρου. Αλλ' υπό την αμφίβολον χειραγωγίαν του καλού φεγγαριού έσπευδον οι πάπποι μας προς τον ταπεινόνπρόναον, όπως επί ψιαθών και υπό το φως της σιγοτριζούσης κανδήλας μάθουν τα καλά γράμματα. «Σταυρέ βοήθει με» ήρχιζεν η φυλλάδα του Αλφαβήτου. Την ηκολούθει το ***Χτωήχι ή Φτωήχι ή Στωήθι*** *(Οκτώηχος), ούτινος τα κόκκινα γράμματα παρελείποντο. Έπειτα η αποστήθισις του Ψαλτηρίου. Τέλος ο Απόστολος κτήμα ολίγων, εμμούσως αναγγελλόμενος. Δεν έλειπον δε και το* ***Δοκίμιον κονδυλίου και καλής μελάνης*** *και ο* ***Λογαριασμός****, έστι δ' ότε και η Εκκλησιαστική Μουσική δια τους εν τοις ναοίςχοροστατούντας* ("χρόνος" επετηρίς του Νεολόγου Κ/πόλεως, Ε1, 1872, σελ.151). *Ούτως η Εκκλησία εγαλούχησε το δούλον έθνος, τροχιάσασα δε εις τον νάρθηκά της την διάνοιάν του το κατέστησενικανόν προς συντριβήν των αλύσεών του»* (Χριστ. Ναός, σελ. 100).

Τα δύο κηροπήγια *(μανουάλια),* τα ευρισκόμενα τοποθετημένα ένθεν και ένθεν στο νάρθηκα, σύμφωνα με την Ορθόδοξη εκκλησιαστική παράδοση, συμβολίζουν το ανέσπερο φως του Χριστού. Μπαίνοντας και ίσως γίνονται μηχανικά να ανάβουμε το κερί, όμως αυτό έχει βαθύτατο συμβολισμό, διότι εισέρχεσαι στη σφαίρα του υπεραισθητού. Στο δεξιό κηροπήγιο που ανάβεις το κερί προορίζεται υπέρ υγείας των ζώντων. Στο δε αριστερό προορίζεται υπέρ αναπαύσεως των προσφιλών κεκοιμημένων και θα πρέπει να επικαλούμαστε μυστικώς τη μνημόνευσή τους.

Ο νάρθηκας αποτελεί τον προθάλαμο και το σημείο εισόδου στον ιερό χώρο που είναι ο κυρίως ναός. Το άναμμα των κεριών εδώ έξω στο νάρθηκα είναι ένα σημείο που βοηθά τον πιστό να αφήσει πίσω τα προβλήματά του και τις κοσμικές έγνοιες, να αφυπνιστεί πνευματικά, πριν μπει εντός του ναού να λειτουργηθεί και αγιαστεί.

Κεριά: Το κερί συμβολίζει την ψυχή μας, η οποία θα πρέπει να είναι καθαρή όπως το φως και να καίει σαν τη φωτιά και να λαχταρά για την ένωσή της με το Χριστό. Συμβολίζει την αγνότητα, την καθαρότητα και την *"ενελιξία"* της ψυχής μας. Συμβολίζει, όπως το κερί λιώνει σιωπηλά προσφέροντας φως, έτσι και εμείς με τη χάρη του Θεού, θα πρέπει να *"λιώνουμε"* για την αγάπη του Χριστού. Συμβολίζει, την ανθρώπινη φύση του Χριστού, η οποία προήλθε από την Αειπάρθενο Μαρία. Συμβολίζει τον αναστημένο Χριστό, καθώς στέκει αναμμένο όρθιο στο μανουάλι *(κηροπήγιο).* Συμβολίζει παράλληλα την ομολογία μας στην πίστη και για τη δική μας ανάσταση. Συμβολίζει, το φως που ακτινοβολεί και διαλύει τα σκοτάδια, έτσι θα πρέπει και η ψυχή μας να ακτινοβολεί από πνευματική ιλαρότητα, σύμφωνα με τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού, *"**ούτω λαμψάτω το φως υμών έμπροσθεν των ανθρώπων, όπως ίδωσι υμών τα καλά έργα και δοξάσωσι τον πατέρα υμών τον εν τοις Ουρανοίς"*** (Ματθ. 5, 16).

Κατά τη χριστιανική παράδοση το άναμμα του κεριού αποτελεί μια σημαντική πράξη λατρείας, αυτό όμως μας έγινε πλέον ρουτίνα, "πάμε να ανάψουμε ένα κερί". Χάθηκε το σωστικό μήνυμα και ο βαθύτερος συμβολισμός. Τα πρώτα διωκόμενα χρόνια του χριστιανισμού, οι πιστοί το χρησιμοποιούσαν ως μέσο φωτισμού στις ιερές τους συνάξεις. Με τη λήξη των διωγμών, το κερί ενσωματώθηκε και επίσημα στη λειτουργική και λατρευτική ζωή της Εκκλησίας, κάθε φορά με διαφορετικό και ουσιαστικό συμβολισμό.

Κατά τη Θεία Λειτουργία το αναμμένο κερί δείχνει τον Κύριόν μας Ιησού ως φως που μέσω του Ευαγγελίου φωτίζει και καθοδηγεί τις ψυχές των πιστών, γι' αυτό πριν τη λήξη της Θείας Λειτουργίας ο ψάλτης μελωδικά και δυνατά ψάλλει: ***«Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν πνεύμα επουράνιον, εύρομενπίστιν αληθή και αδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες».***

Κατά τη βάπτιση, η αναμμένη λαμπάδα υπενθυμίζει στον ανάδοχο και στους γονείς να το διδάξουν, όπως η λαμπάδα με το φως της φωτίζει και διώχνει το σκοτάδι και ο Χριστός νίκησε το σκοτάδι του θανάτου με την Ανάσταση, έτσι και ο βαπτιζόμενος που άφησε την προπατορική αμαρτία και φωτίστηκε, από τώρα να καθοδηγείται πνευματικά από το Φως του Χριστού.

Στο μυστήριο του Γάμου, οι δύο λευκές λαμπάδες που τοποθετούνται μπροστά από τους νεόνυμφους, αντιπροσωπεύουν την καθαρότητα της ψυχής και του σώματος, το άναμμα μας παραπέμπει στη φλόγα της πεντηκοστής που κατεβαίνει να αγιάσει και ενώσει τους δύο σε ένα ζευγάρι και η αναμμένη φλόγα δείχνει την παρουσία του Θεού να φωτίζει το δρόμο τους.

Στα μνημόσυνα, η αναμμένη λαμπάδα και τα κεριά που κρατούσαν αναμμένα στα χέρια συμβολίζουντην προσευχή και τις παρακλήσεις των παρευρισκομένων υπέρ των κεκοιμημένων με την ελπίδα ο φιλάνθρωπος Κύριος να αναπαύει τας ψυχάς τους *"**εν τόπω φωτεινώ, εν τόπω χλοερώ, εν τόπω αναψύξεως".***

Και σε όλα τα μυστήρια και τελετές της Εκκλησίας το κερί είναι απαραίτητο και έχει το δικό του συμβολισμό και τη δική του σημασία.

Μεγάλοι άγιοι και θεολόγοι της Ορθόδοξης Εκκλησίας εξηγούν το συμβολισμό που έχει το άναμμα ενός κεριού στη λατρεία και για την πίστη μας. Όπως:

Ο **Άγιος Συμεών** Θεσσαλονίκης *(1380-1429 μ.Χ.)* αναφέρει ότι το κερί έχει έξι συμβολισμούς: Την καθαρότητα της ψυχής. Το εύπλαστο της ψυχής. Την ευωδία της Θείας Χάριτος. Τη θέωση, ο σκοπός της ζωής του χριστιανισμού. Το Φως του Χριστού. Την αγάπη και την ειρήνη.

Τους ίδιους περίπου έξι συμβολισμούς αναφέρει και ο άγιος **Νικόδημος ο Αγιορείτης** *(1749-1809)*, σύμφωνα με τα κείμενά του (όπως το Εορτοδρόμιον, σελ. 433).

Ο Άγιος Ιωάννης ο **Χρυσόστομος**, ο Μέγας **Βασίλειος**, ο Άγιος **Δημήτριος** *(με το θαύμα του νεωκόρου Ονησιφόρου)*, ο Άγιος **Γρηγόριος** ο Παλαμάς... και οι νέοι άγιοι της Εκκλησίας μας, άγιος Π**ορφύριος** και άγιος **Παΐσιος.**

Τρούλος: Ο τρούλος είναι στο κέντρο του ναού, δείχνει ότι ο Χριστός είναι ως κέντρο των πάντων, απεικονίζεται ως άρχων του κόσμου, ως ο αόρατος πρωταγωνιστής της πορείας της ανθρωπότητας. Στην κορυφή του δεσπόζει ο Τίμιος Σταυρός.

Μπαίνοντας στο ναό, ασυνείδητα το κεφάλι του καρφώνεται στο Τέμπλο με το Δεσπότη Χριστό στο κέντρο – *την ωραία Πύλη* – και τους εκατέρωθεν αγίους και αρχαγγέλους, βλέποντας τον πολυέλαιο, αισθητηριακά το βλέμμα σου στρέφεται προς τα πάνω στον τρούλο που συμβολίζει τον ουρανό και είναι ζωγραφισμένος ο **Χριστός Παντοκράτωρ**, ο οποίος παρακολουθεί τα πάντα κρατώντας με το αριστερό χέρι το Ευαγγέλιο ως σύμβολο του Θείου Λόγου, της σοφίας και της διδασκαλίας. Με το δε δεξιό ευλογεί τους πιστούς.

Σε όποιο σημείο και αν βρίσκεσαι στο ναό, τον παρατηρείς ωσάν να σε κοιτάζει, να σε αποκρυπτογραφεί, να σε παρατηρεί εσωτερικά, να σε ακτινογραφεί. Φαντάζει ως ένας αόρατος παρατηρητής που όμως γνωρίζει τα πάντα, κατέχει τη δύναμη που μπορεί με μια ελάχιστη κίνηση να αλλάξει το ρου της ιστορίας. **"Εγώ ειμί το Άλφα και το Ωμέγα, αρχή και τέλος"** *(Αποκ. 22, 13).* **"Εδόθη μοι πάσα εξουσία εν Ουρανώ και επί γης"** *(Ματθ. 28, 18).*

Γύρω από τη μορφή του, εικονίζονται μορφές της Παλαιάς Διαθήκης, οι Προφήτες που με το θείο χάρισμά τους προανήγειλαν την έλευσή του, έχουν ανοιχτά ειλητάρια που κρατούν στα χέρια τους, αναγράφουν χαρακτηριστικά χωρία από τις προφητείες τους.

Στα διαδοχικά παράθυρα του τρούλου είναι αποτυπωμένες οι μορφές των τεσσάρων Ευαγγελιστών, οι οποίοι κατέγραψαν τη ζωή και τη διδασκαλία του, τους παρουσιάζουν συνήθως να είναι καθιστοί μπροστά σε αναλόγιο και να γράφουν τα ιερά κείμενα.

Η διάταξη αυτή στο κέντρο του ναού **– *στον τρούλο*** – με τους Προφήτες και τους Ευαγγελιστάς γύρω από τον Παντοκράτορα Χριστό, αναπαριστά την Εκκλησία ως τη Βασιλεία του Θεού, όπου η Παλαιά Διαθήκη (***Προφήτες***) και η Καινή Διαθήκη ***(Ευαγγελιστές***) παρά τις διαφορές και τοποθετήσεις αναφέρονται στον ίδιο Θεό και πως οι μορφές γύρω από τον Παντοκράτορα Χριστό, δείχνει πως όλη η ιστορία της σωτηρίας μας συγκεντρώνεται γύρω από το Χριστό.

Καμπάνα: Οι καμπάνες καθιερώθηκαν στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας το 604 μ.Χ. από τον Πάπα της **Ρώμης Σαβινιανό** και πήραν το όνομα από την περιοχή που πρωτοκατασκευάστηκαν που ήταν η Καμπανία της Ιταλίας.

Στο ορθόδοξο Βυζάντιο, χρησιμοποιούσαν αρχικά ξύλινα ή μεταλλικά σήμαντρα. Οι πρώτες καμπάνες που ήρθαν στην Κωνσταντινούπολη ήταν τον **9ο αιώνα** με τη δωρεά που έκανε ο Δούκας της Βενετίας Ούρσος στο βυζαντινό Αυτοκράτορα Μιχαήλ Γ΄ και οι οποίες τοποθετήθηκαν σε διάφορους ναούς ως και στο ναό της Αγίας Σοφίας.

Κατά την εκκλησιαστική παράδοση, οι καμπάνες συμβολίζουν κυρίως τις σάλπιγγες των αγγέλων, που υπενθυμίζουν την αιώνια διάσταση της ζωής. Είναι η **"φωνή του Θεού"** που διαπερνά μέσα στους αιώνες τον κόσμο.

Το χτύπημά της είναι το στόμα του Θεού και έχει ως σκοπό να συγκεντρώνει τους πιστούς στις Ιερές Ακολουθίες (***Εσπερινό, Όρθρο, Θεία Λειτουργία***), να προσευχηθούν, να ξεκουραστούν από το μόχθο της εργασίας και πνευματικά να ανανεωθούν, να δυναμώσουν, να ενθαρρυνθούν, να παρηγορηθούν, να ευχαριστηθούν, να κλάψουν μετά των κλαιόντων, να χαρούν μετά των χαιρόντων, να κατακτήσουν την ελπίδα και να κερδίσουν τη σωτηρία.

Κάθε φορά που σημαίνει ο χτύπος της καμπάνας, είναι ωσάν να ακούγεται η φωνή του Θεού να καλεί τον Αδάμ. **«Αδάμ που εί;»** *(Γεν. 3, 9),* αυτό υπενθυμίζει ο Θεός στον καθένα μας, ***"Άνθρωπε που είσαι;".*** Μας καλεί κοντά του, μας καλεί να τον πλησιάσουμε, να τον επισκεφθούμε και να μην κρυβόμαστε όπως ο Αδάμ. ***"Ότι γυμνός είμι, και εκρύβην".***

Το **1453** που έπεσε το Βυζάντιο, οι καμπάνες μαζεύτηκαν από τον τούρκο κατακτητή, τις έλιωσε και τις έκανε κανόνια και βόλια και απαγορεύτηκε η χρήση καμπάνας, προς το τέλος επετράπη να χρησιμοποιούν οι χριστιανοί το σήμαντρο για τις ανάγκες των πιστών να εκκλησιάζονται.

Με την απελευθέρωση, άρχισαν να χτυπούν οι καμπάνες, όχι μόνο για τα θρησκευτικά καθήκοντα, αλλά ήταν και ένα σημαντικό μέσο επικοινωνίας για σημαντικά γεγονότα που απασχολούσε την τοπική κοινωνία.

Ο ήχος της καμπάνας για κάθε περίπτωση είχε το δικό της χτύπο. Αλλιώς όταν καλεί τους πιστούς για λατρευτική σύναξη (***Θεία Λειτουργία***), αλλιώς σε δοξολογίες εθνικών εορτών, την υποδοχή υψηλού προσώπου, σε πυρκαγιές, φυσικές καταστροφές, πόλεμο ή επιστράτευση, αναγγελία ενός θανάτου ή μιας τραγωδίας...

Ο ήχος της καμπάνας προκαλεί δέος, γι' αυτό ο πιστός, όταν την ακούει, σηκώνεται ευλαβικά και κάνει το σταυρό του. Αυτό βγαίνει από μέσα του ίσως ασυναίσθητα, γιατί του θυμίζει τη σύνδεση του γήινου με το θείο, τη λατρεία προς το δημιουργό και ο χτύπος της να του προσφέρει ηρεμία και κατάνυξη.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

συνέχεια από τη σελ. 1

Αἷμα στάζει ἡ καρδιά μας... (Δημογραφικό πρόβλημα)

Γράφει ὁ Ἀρχιμ. Παῦλος Ντανᾶς
Ἱεροκῆρυξ Ἱερᾶς
Μητροπόλεως
Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

τοῦ Δημιουργοῦ μας Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο ἄρσεν καὶ θῆλυ. «Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.» (Γένεσις 1,27). Ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα προέρχονται ἀπὸ τὴν δημιουργικὴ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχουν ἀκριβῶς τὴν ἴδια ἀξία καὶ τιμή, γιατὶ ὁ σκοπός τους εἶναι ἡ κατὰ χάριν θέωση. Διαστροφὴ τῆς ἀνθρωπολογίας, τῆς φυσιολογίας καὶ τῆς ὀντολογίας τοῦ ἀνθρώπου,ἄρνηση τῆς Εὐαγγελικῆς καὶ Πατερικῆς διδασκαλίας καὶ τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ μαρτύρησαν γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἀγνότητα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴ αὐτοκτονία, ἀφοῦ ὅπως προσφυῶς ὁ θεολόγος καὶ ψυχίατρος πρωτοπρεσβύτερος Στυλιανὸς Καρπαθίου ὀνόμασε ὅλους αὐτοὺς «ἄκαρπες συκιές» Μὴ λησμονοῦμε τὸ σύγχρονο σύνθημα τῶν ΛΟΑΤΚΙ+: «Στὸ διάβολο ἡ οἰκογένεια στὸ διάβολο καὶ ἡ πατρίς· ἡ Ἑλλάδα νὰ πεθάνει, νὰ ζήσουμε ἐμεῖς».

Φρικτὴ εὐθύνη ἔχουμε καὶ ὅλοι ἐμεῖς οἱ κληρικοί, οἱ ὁποῖοι χαριεντιζόμαστε μὲ ὅλους τοὺς πολιτικούς ποὺ πρόδωσαν τὰ ἰδεώδη ποὺ εἶναι ἡ Πατρίδα, θρησκεία καὶ οἰκογένεια. Ὁ Ὅσιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης λέει: «Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου, μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα.»Διὰ τοῦτο κἀγώ ὁ τάλας, δεδικὼς (φοβούμενος) τὸ Κριτήριον,λαλῶ» (P.G. 99,1321). Ἡ ἀναίδεια ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ζοῦν μέσα στὴν ἁμαρτία καὶ δὲ μετανοοῦν, ἀλλά καί ψηφίζουν τέτοιους νόμους, διώχνει τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ.Ἴσως ὁ Θεὸς νὰ ἐπιτρέψει μια τέτοιου εἴδους δοκιμασία καὶ λόγω τοῦ σοδομικοῦ νομοθετήματος, ὅπου πλέον, μετὰ τὴν ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας, Ἡ Οὐκρανία μόλις ψήφισε τὸ νομοθέτημα γιὰ τὸν γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων, δέχθηκε τὴν ἐπίθεση ἀπὸ τὴν Ρωσία. Αὐτὸ τί σημαίνει; Μᾶς δίνει τὴν ἀπάντηση ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος» (Ρωμ. 6,23).

Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ μέγας διδάσκαλος τοῦ γένους μας, γράφει προφητικά: «Ἕως τοὺς πεντέμισι χιλιάδες χρόνους καὶ πάλιν, ὁ διάβολος ἔβγαλε ὅλες του τὶς κακίες καὶ ἔβαλε σκοπὸ νὰ χαλάσει τὸν κόσμο. Καὶ παρακινοῦσε τοὺς ἀνθρώπους νὰ προσκυνοῦν διὰ θεὸν ἄλλος τὸν ἥλιον καὶ ἄλλος τὸ φεγγάρι, ἄλλος τὴν γῆν καὶ ἄλλος τὴν θάλασσαν, καὶ ἄλλος τὰ πετεινὰ καὶ τὰ χερσαῖα.Ἔβαλεν ὁ διάβολος μέσα στὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων νὰ μισοῦν τὰς γυναῖκας καὶ αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, διὰ νὰ μὴν ὑπανδρεύονται καὶ κάμουν παιδὶα καὶ αὐξήσει ὁ κόσμος. Καὶ ἔτσι δὲν ἐφρόντιζαν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχουν παιδὶα καί, τὸ μεγαλύτερον, ἔριχνεν ὁ διάβολος τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἀρσενοκοιτίας, κτηνοκοιτίας καὶ ἄλλα αἰσχρά, τὰ ὁποῖα δὲν τὰ ἔκαμε μήτε σκύλος μήτε γάιδαρος.».

Ἐκτρώσεις

Ἐδῶ πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε μὲ ὅλη τη δύναμη τῆς ψυχῆς μας ὅτι οἱ ἐκτρώσεις εἶναι ἔγκλημα. Εἶναι φόνος ἐκ προμελέτης, καὶ θὰ πρέπει νὰ τὸ γνωρίζουν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διατείνονται ὅτι εἶναι δικαίωμα τοῦ κάθε ζευγαριοῦ νὰ προβεῖ σὲ αὐτὸ τὸ θανάσιμο ἁμάρτημα.Ἐπιτρέψτε μου ἐδῶ, μὲ τὴν ἐλάχιστη ἐμπειρία μας , ὅτι ἔχουμε συνειδητοποιήσει πὼς ὅταν κάποιο ζευγάρι ἔχει κάνει ἔκτρωση, ἀργότερα στὰ ὑπόλοιπα παιδιά τους θὰ προκύψουν ἀσθένειες, ἀκόμη καὶ θάνατοι. Γιατί τὸ λέει καθαρὰ ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος: «ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον»(Ιακ. 1,15). Ὁ Ἅγιος Παΐσιος λέει χαρακτηριστικά: «Πόσες χιλιάδες ἔμβρυα σκοτώνονται κάθε μέρα! Ἡ ἔκτρωση εἶναι φοβερὴ ἁμαρτία. Εἶναι φόνος, καὶ μάλιστα πολὺ μεγάλος φόνος, γιατί σκοτώνονται ἀβάπτιστα παιδιά. Πρέπει νὰ καταλάβουν οἱ γονεῖς ὅτι ἡ ζωὴ ἀρχίζει ἀπὸ τη στιγμὴ τῆς συλλήψεως..!».

Χαιρόμαστε, ὅταν πολλὰ ζευγάρια ἔρχονται συντετριμμένοι, ὁμολογοῦν τὸ ἁμάρτημά τους, ζοῦν ἐν μετανοίᾳ καὶ στρέφονται μὲ ὅλη τὴ δύναμή τους πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία καὶ προχωροῦν στὴ τεκνογονία. Δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ κάθε γυναῖκα νὰ λέει ὅτι «τὸ σῶμα εἶναι δικό μου καὶ μπορῶ νὰ τὸ κάνω ὅ,τι θέλω». Δὲν εἶναι δικό σου τὸ σῶμα σου, κυρία μου! Ἡ καραμέλα τῆς ἰσότητος στὴν ἐποχή μας, δυστυχῶς δημιούργησε τὸ κίνημα τοῦ φεμινισμοῦ, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει καμία ἀπολύτως σχέση μὲ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας, ἡ ὁποία κηρύττει ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὴν ἰσοτιμία τοῦ ἄνδρα καὶ τῆς γυναίκας.Ἡ λέξη ἰσότητα ἔχει τὴν ἔννοια τῆς ἀντιπαλότητος, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φτάσουμε στὴ σημερινὴ σύγχυση καὶ νὰ μιλοῦμε γιὰ τὴν ἀνδροποίηση τῆς γυναίκας, ποὺ κατὰ αὐτὸν τὸν τρόπο ὑποδουλώθηκε ἀκόμη περισσότερο στὸν ἄνδρα καὶ ἀγνοήθηκε βεβαίως ἡ μεγαλειώδης ἀποστολή της. Δὲν ὑπάρχει διάκριση μεταξὺ τῶν φύλων, οὔτε ὑπάρχει ἀντίθεση, σχέση ὑπεροχῆς τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ ἑνότητα καὶ ἀλληλοσυμπλήρωση. «Οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ» (Γαλ. 3, 28),διακηρύσσει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ὁ φεμινισμὸς ἐμφορεῖται ἀπὸ τὸ ἄθεο καὶ ἀντιχριστιανικὸ πνεῦμα.Δὲν εἶναι τυχαῖο τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν Παναγία μας περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο Ἅγιο. Εἴμαστε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἴσων εὐκαιριῶν καὶ γιὰ τὸν ἄνδρα καὶ γιὰ τὴ γυναίκα καὶ ἐξοργιζόμαστε πραγματικὰ μὲ τὶς φοβερὲς γυναικοκτονίες ποὺ ἔχουμε στὴν ἐποχή μας.Ὅταν δὲν ἔχουν ἀληθινὴ σχέση μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία οἱ ἄνθρωποι εὔκολα ὑποδουλώνονται στὰ διάφορα πάθη, τὰ ὁποῖα σκοτίζουν τὸ νοῦ, μολύνουν τὴ καρδιὰ καὶ ὁδηγοῦνται στὴν ἀποκτήνωση, στὰ διαζύγια, στὰ ἐγκλήματα, στὰ ψυχικὰ προβλήματα καὶ σὲ ἄλλες πνευματικὲς καὶ κοινωνικὲς συνέπειες. Ὁ Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ.Συμεὼν τονίζει γιὰ τὶς συνέπειες τοῦ φεμινισμοῦ στὴ πατρίδα μας: «Στὸ ὄνομα τῆς σεξουαλικῆς ἀπελευθέρωσης θεωρεῖται ὅτι ὁ ἐλεύθερος ἔρωτας καὶ οἱ προγαμιαῖες σχέσεις εἶναι φυσιολογικές. Ὁ γάμος θεωρεῖται ζυγός, τὸ σπίτι φυλακή, ἡ οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα ἀποπνικτική, ἡ συζυγικὴ πίστη ἀναχρονιστικὴ ἀντίληψη καὶ ἡ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν ὑποτιμητικὴ «ἀπασχόληση».Ζοῦμε κάθε μέρα τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἀνθρώπων γενικότερα ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία. Ὁ Ντοστογιέφσκι παρατηρεῖ: «Χωρὶς Θεό, ὅλα ἐπιτρέπονται.».

Ἡ ἀτεκνία

Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς λέει τὰ ἑξῆς: «Ἀνίσως καὶ εἶναι κανένας ἐδῶ ἀπὸ τὴν εὐγένειάν σας, ὅπου δὲ κάμει παιδιά, ἂς μὴ λυπᾶται· Δὲν τὸ εἶπε διὰ ἐσένα ὁ Θεός, διατὶ δὲν κάμνεις παιδὶα νὰ ἔχεις κατάρα διατὶ καὶ ἐγὼ δὲν κάμνω παιδιά, μὰ ὡς ἂν ἔχω ἐγὼ κατάρα, ἔχεις καὶ ἐσύ; Αὐτὸ τὸ εἶπε ὁ Θεὸς νὰ διακόψει τὸν κακὸ σκοπὸ τοῦ διαβόλου καὶ νὰ μὴ λυπᾶσαι· δὲν ἔχεις καμίαν κατάρα. Πάλιν ὡς ἂν θέλεις νὰ κάμεις παιδιά, εὔκολον εἶνε.Ἔπαρε ἕνα πτωχὸ παιδὶ καὶ κάμε το πνευματικό σου παιδί νὰ χαίρεσαι καὶ νὰ εὐφραίνεσαι καὶ ἐσύ, νὰ χαίρεται καὶ ἐκεῖνο. Διότι ἐκεῖνο τὸ παιδὶ ὅπου σοῦ γεννᾶ ἡ γυναῖκά σου, δὲν σοῦ χρεωστεῖ ὁ Θεὸς χάρην, διότι τὸ κάμνεις ἀπὸ σαρκικὸ πάθος· Μα διὰ ἐκεῖνο τὸ πτωχὸ παιδί, ἔχεις χίλιες φορὲς μισθὸν ἀπὸ τὸν Θεὸ εἰς τὴν ψυχή σου καὶ τιμὴν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, διότι τὸ κάμνεις μὲ τὸ θέλημά σου πνευματικὸ παιδί.». Ὁ σοφὸς Σειρὰχ στὴ Βίβλο ἀναφέρει ὅτι: «Τὰ ἄτεκνα ζευγάρια ποὺ ζοῦν μὲ ἀρετὴ καὶ μετάνοια εἶναι ἀνώτερα ἀπὸ τὰ ζευγάρια ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν παιδιά, τὰ ὁποῖα ὅμως ζοῦν χωρὶς φόβο Θεοῦ, μετάνοια, πνευματικὸ ἀγῶνα καὶ ἀρετή. Προτιμότερο νὰ πεθάνῃ τὸ ζευγάρι ἄτεκνο, παρὰ νὰ ἀφήσει στὸν κόσμο παιδία ἀσεβῆ καὶ ἄπιστα, μακρὰν τοῦ Θεοῦ. Μὴ ἐπιθύμει πλῆθος τέκνων ἀχρήστων» (Σοφ.Σειρ. 16, 1-3).

Υἱοθεσία

Ρώτησαν τὸν Ἅγιο Παΐσιο:«Μερικοὶ γέροντα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν παιδιὰ σκέφτονται νὰ υἱοθετήσουν κάποιο παιδάκι.

- Ναί, καλύτερα νὰ υἱοθετήσουν. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένουν. Αὐτὸ ποὺ θέλει ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι πάντοτε καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

- Γέροντα, οἱ θετοὶ γονεῖς πρέπει σὲ κάποια ἡλικία νὰ ποῦν στὸ παιδὶ ὅτι τὸ ἔχουν υἱοθετήσει;

- Ἐ , τὸ καλύτερο εἶναι νὰ τὸ ποῦν στὸ παιδὶ σὲ κάποια ἡλικία. Ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ ἔχει σημασία εἶναι τὸ νὰ ἀγαποῦν πολὺ καὶ σωστὰ τὸ παιδί. Ὑπάρχουν παιδιὰ ποὺ ζοῦν μὲ τοὺς πραγματικούς τους γονεῖς καὶ ἀγαποῦν ἄλλους ἀνθρώπους πιὸ πολύ, γιατὶ οἱ γονεῖς δέν ἔχουν ἀγάπη». Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρό πῆγε κάποιος ἄτεκνος σύζυγος ποὺ μαζὶ μὲ τὴ σύζυγό του σκεφτόταν τὴν υἱοθεσία καὶ ἔθεσε τὸ πρόβλημά του στὸν σεβάσμιο γέροντα Γαβριὴλ τὸν Ἁγιορείτη καὶ ἐκεῖνος εἶπε τὰ ἑξῆς γιὰ τὴν υἱοθεσία: «Ὅτι εἶναι θεάρεστο ἔργο καὶ ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὸ παιδὶ τὴν ἀλήθεια μὲ ὄμορφο τρόπο ἀπὸ τὴν ἀρχή, καὶ ὅτι χρειάζεται πολὺ προσευχή, ταπείνωση καὶ ἀγάπη.».

«Ἐκτρέφετε τὰ τέκνα ἡμῶν ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου»

Οἱ σύζυγοι ὅταν ἔχουν προχωρήσει στὸν γάμο μὲ τη χὰρη τοῦ Θεοῦ, ὑπάρχει ἀλληλοσεβασμός, ἀλληλοκατανόηση, φόβος Θεοῦ, ἐξομολογουνται, Κοινωνοῦν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων,ἀγαποῦν τη νηστεία, προσεύχονται, καὶ γενικότερα ἐμπνέονται ἀπὸ τὰ ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη καὶ δένουν τὰ παιδιά τους ἀπὸ τη μικρὴ ἡλικία μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία, τότε ὁ Θεὸς θὰ εὐλογήσει αὐτὴν τὴν οἰκογένεια. Κι ἂν ἀργότερα τὰ παιδὶα ξεστρατίσουν, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἐφόσον ἔχουν ἐμπειρίες ἀπὸ τοὺς γονεῖς, καὶ πάλιν θὰ ἐπιστρέψουν. Ζοῦμε καθημερινὰ τέτοιου εἴδους θαύματα. Μᾶς πονάει ἡ μαθητικὴ καὶ ὀπαδικὴ βία, τὰ ἐγκλήματα, οἱ αὐτοκτονίες, τὰ διαζύγια, ἡ ἐνδοοικογενειακὴ βία, ὅλα δημιουργοῦνται ἀκριβῶς ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ὁ Χριστὸς στὴ ζωὴ αὐτῶν τῶν οἰκογενειῶν, τῶν συζύγων καὶ τῶν παιδιῶν. Πῶς εἶναι δυνατὸν τὰ παιδιὰ καὶ οἱ νέοι μας νὰ σέβονται τοὺς γονεῖς, τοὺς συμμαθητές τους καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὅταν οἱ γονεῖς εἶναι ἀσεβεῖς, βλάσφημοι, περιφρονοῦν τὴν νηστεία, τὴν προσευχή, τὴν ἐξομολόγηση, τὴ Θεία Κοινωνία, τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπο; Ὁ Τίχαμερ Τὸθ λέει τὰ ἑξῆς: «Πῶς ἀπαιτεῖς ἀπὸ τὰ παιδιά σου νὰ κάνουν ὑπακοὴ σὲ σένα, ὅταν ἐσὺ δὲν κάνεις καμία ὑπακοὴ στὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ;» Ἐδῶ χρειάζεται πάρα πολὺ προσοχὴ, ἡ Ἐκκλησία μας δίνει περισσότερη σημασία στὴν καλλιτεκνία καὶ στὴν πολυτεκνία, ὁπότε χρειάζεται ἕνας ἄριστος συνδυασμός.Ὅταν οἱ γονεῖς εἶναι ἔνθεοι τότε ὁπωσδήποτε καὶ τὰ παιδιὰ θὰ ἀκολουθήσουν, τὸ ἅγιο παράδειγμα τῶν γονέων τους καὶ ἔτσι θὰ συνδεθοῦν μὲ τὸ Χριστὸ καὶ μὲ τὴν Ἐκκλησία.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, μελετώντας γιὰ τοὺς ἀδιάφορους γονεῖς καὶ γιὰ τὶς ὀλέθριες συνέπειες τῆς κακῆς ἀγωγῆς, λέει:

«Οἱ γονεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ χριστιανικὴ ἀγωγὴ τῶν παιδιῶν τους, πέφτουν σὲ ἁμάρτημα σοβαρότερο τῆς παιδοκτονίας. Γιατὶ οἱ παιδοκτόνοι χωρίζουν τὸ σῶμα ἀπὸ τὴν ψυχή, ἐνῶ οἱ ἀδιάφοροι γονεῖς ρίχνουν καὶ τὸ σῶμα τῶν παιδιῶν τους καὶ τὴν ψυχή τους στὴ γέενα τοῦ πυρός. Τὸ σωματικὸ θάνατο δὲν μπορεῖ κανεῖς νὰ τὸν ἀποφύγει μὲ κανέναν τρόπο, ἀλλὰ ὁ αἰώνιος θάνατος ὑπάρχει τρόπος νὰ ἀποφευχθεῖ, ὅταν λείψει ἡ ἀδιαφορία τῶν γονέων. Τὸν σωματικὸ θάνατο ἐξάλλου ἔρχεται ἡ ἀνάσταση καὶ τὸν καταργεῖ, τὸν πνευματικὸ ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ τὸν νικήσει. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ γονεῖς ἀκοῦστε τί σᾶς ζητεῖται: «Ἐκτρέφετε τὰ τέκνα ἡμῶν ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.» (Εφ. 6,5). Ἐπίσης ἀναφέρει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος: «Οὔ τὸ σπείρει ποιεῖ πατέρα μόνον, ἀλλὰ τὸ παιδεύσαι καλῶς· οὐδὲ τὸ κυῆσαι μητέρα ἐργάζεται, ἀλλὰ τὸ θρέψαι καλῶς.» Δηλαδὴ:«Πατέρα δὲν τὸν κάνει μόνο τὸ νὰ σπέρνει παιδιά, ἀλλὰ τὸ νὰ τὰ παιδεύει, τὸ νὰ τὰ ἀνατρέφει, σύμφωνα μὲ τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο. Οὔτε ἔργο τῆς μητέρας εἶναι

συνεχίζεται στη σελ. 6

Αἷμα στάζει ἡ καρδιά μας...

(Δημογραφικό πρόβλημα)

συνέχεια απο τη σελ. 5

μόνο νὰ γεννάει παιδιά, ἀλλὰ τὸ νὰ τὰ θρέφει καὶ ἐκείνη σύμφωνα μὲ τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο. Να τὰ θρέφει καλῶς, μὲ τὸ ἄδολον γάλα τῆς πίστεως. (Α΄ Πέτρ. 2, 2).

Ὁ Ἅγιος Τύχων τοῦ Ζαντόσκ προτρέπει τοὺς γονεῖς καὶ λέει:

«Ἀγαπητοί μου Χριστιανοὶ ! Καὶ ἐσεῖς καὶ τὰ παιδιά σας θὰ παρουσιαστεῖτε στὸ βῆμα ἐκεῖνο τοῦ Χριστοῦ καὶ θὰ δώσετε γι' αὐτὸ λόγο στὸν δίκαιο Κριτή κι ἐκεῖνος δὲν θὰ σᾶς ρωτήσει ἂν μάθατε στὰ παιδιά σας καλὰ τέχνες, ἂν τὰ βοηθήσατε νὰ μιλοῦν τέλεια τὰ γαλλικά, γερμανικά, ἰταλικά, ἂν τὰ μάθατε νὰ ζοῦν τὴ χριστιανικὴ ζωή. Τὰ μικρὰ παιδιὰ προσέχουν περισσότερο τὸ παράδειγμα τῶν γονέων παρὰ τὶς συμβουλές τους. Γι' αὐτὸ ἂν θέλετε τὰ παιδιά σας νὰ γίνετε καλοὶ καὶ εὐσεβεῖς χριστιανοί, νὰ εἶστε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι εὐσεβεῖς καὶ καλοί. Καὶ φέροντας τὸν ἑαυτό σας γιὰ παράδειγμα, θὰ τὰ ἀνατρέφετε πράγματι ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.Ἔτσι καὶ ἐσεῖς καὶ τὰ παιδιά σας θὰ ἀνταμειφθεῖτε ἀπὸ τὸν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστὸ μὲ τὴν αἰώνια σωτηρία.».

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης λέει πὼς:

«Ἡ ἀγωγή τῶν παιδιῶν ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς συλλήψεώς τους. Τὸ ἔμβρυο ἀκούει καὶ αἰσθάνεται μέσα στὴν κοιλία τῆς μητέρας του ναί, ἀκούει καὶ βλέπει μὲ τὰ μάτια τῆς μητέρας. Ἀντιλαμβάνεται τὶς κινήσεις καὶ τὰ συναισθήματά της, παρόλο ποὺ ὁ νοῦς τοῦ δὲν ἔχει ἀναπτυχθεῖ,σκοτεινιάζει τὸ πρόσωπο τῆς μάνας, σκοτεινιάζει καὶ αὐτό. Νευριάζει ἡ μάνα, νευριάζει καὶ αὐτό. Ὅ,τι αἰσθάνεται ἡ μητέρα, λύπη, πόνο, φόβος, ἄγχος καὶ λοιπά, τὰ ζεῖ καὶ αὐτό. Ἂν ἡ μάνα δὲν τὸ θέλει τὸ ἔμβρυο, ἂν δὲν τὸ ἀγαπάει, αὐτὸ τὸ αἰσθάνεται καὶ δημιουργοῦνται τράυματα ψυχούλα τοῦ ,ποὺ τὸ συνοδεύουν σὲ ὅλη τοῦ τὴ ζωή.Τὸ ἀντίθετο συμβαίνει μὲ τὰ ἅγια συναισθήματα τῆς μάνας.Ὅταν ἔχει χαρά, εἰρήνη, ἀγάπη στὸ ἔμβρυο, τὰ μεταδίδει σὲ αὐτὸ μυστικά, ὅπως συμβαίνει μὲ τὰ γεννημένα παιδιά. Γι' αὐτὸ πρέπει ἡ μητέρα νὰ προσεύχεται πολὺ κατὰ τὴν περίοδο τῆς κυήσεως καὶ νὰ ἀγαπάει τὸ ἔμβρυο, νὰ χαϊδεύει τὴν κοιλιά της, νὰ διαβάζει ψαλμούς, νὰ ψάλλει τροπάρια, νὰ ζεῖ ζωὴ ἁγία. Αὐτὸ εἶναι ικαὶ δική της ὠφέλεια, ἀλλὰ κάνει θυσίες καὶ γιὰ χάρη τοῦ ἐμβρύου γιὰ νὰ γίνει τὸ παιδὶ πιὸ ἅγιο, νὰ ἀποκτήσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἅγιες καταβολές. Εἴδατε πόσο λεπτὸ πρᾶγμα εἶναι γιὰ τη γυναῖκα νὰ κυοφορεῖ παιδί; Πόση εὐθύνη καὶ πόση τιμή!» (Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Ἡ οἰκογένεια: γονεῖς καὶ παιδιά» τοῦ μοναχοῦ Μωυσέως Ἁγιορείτου»).

Ὁ Ἅγιος Φιλόθεος ὁ Ζερβάκος λέει τὰ ἑξῆς: «Οἱ γονεῖς νὰ ἐκπαιδεύουν τὰ παιδιά τους ἀπὸ τὴ βρεφικὴ ἡλικία.Ὅπως τὸ ἁπαλὸ κερὶ τὸ πλάθεις ὅπως θέλεις, ἔτσι καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ τὰ διαπλάθεις, ὅπως θέλεις. Ἂς τὰ περιφράξουμε καὶ ἂς τὰ τειχίσουμε μὲ διδασκαλίες καὶ καλὰ ὑποδείγματα μέχρι νὰ ριζώσουν στὴν ἀρετή, στὴν πίστη καὶ στὸ φόβο τοῦ Θεοῦ, ὁπότε δὲν θὰ φοβοῦνται κανέναν κίνδυνο».

Ὁ Ἅγιος Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης λέει: «Ὅσο μποροῦν οἱ σύζυγοι νὰ καλλιεργήσουν τὴν ἀρετὴ τῆς ἀγάπης γιὰ νὰ μένουν ἑνωμένοι πάντοτε οἱ δύο καὶ νὰ μένει μαζί τους καὶ ὁ Τρίτος, ὁ γλυκύτατος Χριστός μας».

Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Τσαλίκης λέει: «Ἡ μητέρα μου μὲ ἔμαθε νὰ κάνω πολλὲς μετάνοιες καὶ νὰ προσεύχομαι. Παρακολουθοῦσε τὸ θέμα τῆς ἠθικῆς τῶν παιδιῶν της μὲ διάκριση καὶ προσοχή, διότι ἡ ἴδια ζοῦσε ταπεινή, εὐλογημένη, ἁγιασμένη, σώφρονα, ἀσκητικὴ ζωή».

Ὁ ***πατὴρ Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος*** τονίζει: «Νὰ μιλᾶτε πιὸ πολὺ στὸ Θεὸ για τὰ παιδιά σας παρὰ στὰ παιδιὰ σας για τὸ Θεό. Γιὰ τὴ σωστὴ χριστιανικὴ ἀγωγὴ τῶν παιδιῶν χρειάζονται λίγα λόγια, πολὺ παράδειγμα καὶ περισσότερη προσευχή...».

Ὁ Ἅγιος Ἱερώννυμος τῆς Αἰγίνης λέει: «Οἱ γονεῖς εὐθύνονται πολὺ γιὰ τὰ παιδιά τους. Γνωρίζω μία μητέρα ποὺ ἔχει γυιὸ ἀνυπάκουο· μέρα-νύχτα προσεύχεται γι' αὐτόν.Ἐγὼ τῆς εἶπα: «Στὸν Θεὸ θὰ παρουσιάσεις ἢ τὸ παιδί σου σεσωσμένο ἢ τὶς πληγές στα γόνατά σου!».

Ὁ ***μακαριστὸς Μητροπολίτης Φλωρίνης Αὐγουστῖνος Καντιώτης*** ἔλεγε προφητικά: «Ὦ ἐκεῖ, ἀλίμονο!Ἡ ἔνταξί μας στὴν ΕΟΚ ὄχι ἁπλῶς ἐμπορική, ἀλλὰ ἰδεολογική, ἠθική, οἰκογενειακή. Σᾶς προφητεύω ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, ὅτι θὰ γίνει ὁ τάφος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ τάφος τῆς Ὀρθοδοξίας· καὶ ἡ ἐξομοίωσί μας πρὸς τὰ ἄλλα ἔθνη, τὰ μακρὰν ἡμῶν».

Με τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, εἶμαι ἱερομόναχος μὲ ὅλες μου τὶς ἁμαρτίες, τὴν ταλαιπωρία καὶ τὰ πάθη μου. Προέρχομαι ἀπὸ πολύτεκνη οἰκογένεια, καθὼς οἱ γονεῖς μου ἀπέκτησαν πέντε παιδιά, ζώντας μέσα στὴν κακουχία καὶ τὴ δυσκολία, ἀφοῦ μᾶς ἀνέθρεψαν μὲ τὰ ἰδεώδη τῆς φυλῆς μας, τὴν ἀγάπη στὸν Χριστό, τὴν πατρίδα καὶ τὴν οἰκογένεια. Νηστεύαμε ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς Σαρακοστῆς ὅπως ἀκριβῶς ὁρίζει ἡ Ἐκκλησία μας. Μᾶς ἔστελναν στὸ Σαρανταλείτουργο τῶν Χριστουγέννων, ἐνῶ στὶς ἐθνικὲς ἑορτὲς ντυνόμασταν μὲ τὶς παραδοσιακές μας φορεσιὲς, ἤμασταν ὅλοι ἑνωμένοι.Ὁ πατέρας μου ξενιτεύτηκε τέσσερα χρόνια στὴ Γερμανία γιὰ νὰ βοηθήσει ἀκόμη περισσότερο τὴν οἰκογένειά μας. Συνεπῶς ἔχω ψηλὰ μέσα στὴν ψυχή μου ὅλες τὶς σύγχρονες ἑλληνικὲς οἰκογένειες, γιατὶ παλεύουν μὲ τόσες ἀντιξοότητες καὶ προσπαθοῦν γιὰ τὴ σκληρὴ βιοπάλη καὶ τὴν ἑλληνοχριστιανικὴ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν σὲ μιὰ κοινωνία ἀντιχριστιανική, ἄθεη, ἀσεβή, διεστραμμένη καὶ ἀποκαλυπτική.Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐνθαρρύνει καὶ μᾶς λέει διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου:

«Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν.» Δηλαδὴ: **«Σ' ἐκείνους ποὺ ἀγαποῦν τὸν Θεὸ ὅλα συνεργοῦν γιὰ τὸ καλό τους.»** (Ρωμ.8,28).

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

του Γεώργιου Ν. Βλαχογιάννη Θεολόγου

Ο ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΟΣ πόθος, η πιο μεγάλη επιθυμία του ανθρώπου είναι να μην πεθάνουμε, αλλά να νικήσουμε το θάνατο και να ζήσουμε αιώνια. Γι' αυτό και καταφεύγουμε στα φάρμακα, όταν αρρωσταίνουμε, γι' αυτό πηγαίνουμε στους γιατρούς και υποβαλλόμεθα σε οδυνηρές εγχειρήσεις, προκειμένου να παρατείνουμε τη ζωή μας. Γι' αυτό ευχόμεθα «***χρόνια πολλά»*** όχι μόνο στο παιδί των 5 χρόνων, αλλά και στο γέρο των 95 χρόνων. Αν ξεχάσεις και του πεις ***«καλή ψυχή»*** θα δυσφορήσει λιγάκι και θα σου πει ***«από τώρα;».*** Γιατί, άραγε, θα αντιδράσει έτσι; Γιατί εκείνο που νοσταλγούμε όλοι είναι η ζωή. Δε θέλουμε να πεθάνουμε, γιατί το φίλτρο της ζωής έχει σχέση με την αιωνιότητα. Δε θέλουμε να πεθάνουμε, γιατί είμαστε ένα κομμάτι από το Θεό. Αφού ο Θεός είναι αθάνατος, έτσι και η ψυχή μας είναι αθάνατος.

Αυτήν όμως την έφεση του ανθρώπου για αθανασία, αυτήν την ελπίδα για αθανασία τη δικαίωσε μονάχα ο Χριστιανισμός με το ιστορικό γεγονός της Αναστάσεως του Ιδίου του ιδρυτού του Χριστιανισμού Κ.Η.Ι.Χ.

Ήλθε ο Χριστός και μας είπε ιστορικά γεγονότα, όχι υποθέσεις και παραμύθια που ενδεχομένως έχουν οι άλλες θρησκείες.

- Ελάτε, παιδιά μου – *λέει ο Χριστός* – να δείτε ότι πέρα από τα σύνορα αυτού του κόσμου υπάρχει μια άλλη πραγματικότητα, ένας άλλος κόσμος που είναι ασυγκρίτως ανώτερος, χωρίς τέλος, αλλά αιώνιος. Έλα, συ κόρη του Ιαείρου, έλα συ, νεανίσκε της χήρας της πόλεως Ναΐν, έλα συ, Λάζαρε, να πεις στις αδελφές σου και σ' ολόκληρο τον κόσμο ότι το κιβούρι του θανάτου και το κυπαρίσσι του νεκροταφείου δεν είναι οι τελευταίες αναμνήσεις μας.

Τέλος έλα Εσύ, παντοδύναμε Ιησού, που με τη δική Σου Ανάσταση συνέτριψες τις πύλες του Άδου και με το θάνατό Σου θανάτωσες το θάνατο και χάρισες σ' εκείνους που βρίσκονταν στα μνήματα ζωήν την αιώνιον.

Με το ιστορικό γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού αποδεικνύεται ότι η ελπίδα μας για αθανασία, για αιωνιότητα είναι ένα αναμφισβήτητο γεγονός. Δε θα επεκταθώ στην επιχειρηματολογία υπέρ της Αναστάσεως του Χριστού, γιατί αυτή αναπτύχθηκε σε άλλη αυτοτελή ομιλία μου στην ίδια αίθουσα.

Θα αναφέρω μόνο τα εξής: Για να μη νομίσει κανείς ότι η αυτοθυσία τόσων μαρτύρων της πίστεως ήταν μια ευγενική εκδήλωση, αλλά όχι και αληθινή, θα επικαλεσθώ μια σκέψη ενός από τα πιο μεγάλα πνεύματα της ανθρωπότητος, του Πασκάλ, που δεν ήταν θεολόγος αλλά φιλόσοφος και μαθηματικός.

Αυτός, λοιπόν, συνοψίζει με την κρυστάλλινη μαθηματική του σκέψη το γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού, απαντώντας προς όλους εκείνους που Τον αρνούνται.

Λέει, λοιπόν, τα εξής: ***«Πιστεύω εις τας ιστορίας χάριν των οποίων οι αυτόπται μάρτυρες εθυσιάσθησαν».*** Εάν, δηλαδή, λέει ο Πασκάλ, ο Κύριος δεν ανέστη εκ νεκρών, ένα εκ των δύο θα έγινε: Οι Απόστολοι, οι οποίοι μας ομιλούν περί της Αναστάσεως, θα ηπάτησαν ή θα ηπατήθησαν. Ποιο είναι το αδιάψευστο δείγμα, ότι δεν απατά κανείς; Αν χύσει το αίμα του δι' εκείνο το οποίον μαρτυρεί. Επειδή όμως είναι δυνατόν να απατάται κανείς χωρίς να θέλει να απατά, γεννάται δεύτερο ερώτημα: Ποίον είναι το δείγμα του ότι δεν απατάται κανείς; Να! Ο άνθρωπος μπορεί να απατηθή χωρίς να έχει τη διάθεση να μας απατήσει, όταν μας ομιλεί περί ιδεών, περί κοινωνικών δηλαδή συστημάτων, φιλοσοφικών θεωριών και θρησκευτικών πεποιθήσεων, όπου το λόγο έχουν εσωτερικά υποκειμενικά κριτήρια, ο νους και το συναίσθημα.

Τουναντίον όμως ο άνθρωπος δεν δύναται να απατηθεί, όταν δεν ομιλεί περί ιδεών, αλλά περί γεγονότων, όπου τον λόγο έχουν όχι ο νους και το συναίσθημα, αλλά τα μάτια, τα αυτιά, τα χέρια, το στόμα, δηλαδή εξωτερικά τεκμήρια.

Η Ανάσταση του Χριστού δεν εμφανίζεται ως ιδέα των αποστόλων αλλ' ως γεγονός, διότι έλαβε χώρα εν τόπω και χρόνω και ενώπιον μαρτύρων: ***«Ο ακηκόαμεν, ο εωράκαμεν και αι χείρες ημών εψηλάφησαν»*** *(Α΄ Ιωάν. 1, 1).* Το γεγονός δε αυτό ήταν αντίθετο προς κάθε ιδέα των αποστόλων και μυροφόρων γυναικών, ιδιαίτερα ξένο προς το ψυχικό περιεχόμενο του διώκτου αποστόλου Παύλου. Του γεγονότος της Αναστάσεως του Χριστού δεν ήταν ένας αυτόπτης μάρτυρας που Τον είδε μια φορά, αλλά πολλοί και πολλές φορές. Δεν Τον είδαν μόνο, αλλά και Τον άκουσαν, Τον έπιασαν, έφαγαν και έπιαν μαζί Του.

Επομένως βεβαιώθηκαν οι Απόστολοι για την Ανάστασή Του όχι με μια αίσθηση, τα μάτια, αλλά και με την ακοή, τη γεύση και την αφή. Τον είδε όχι ένας απόστολος και μια φορά, αλλά πολλοί και πολλές φορές. Επομένως οι Απόστολοι δεν εξαπατήθηκαν, μάλιστα δεν έχυσαν και το αίμα τους για την Ανάσταση του Χριστού, άρα δεν μας εξηπάτησαν.

(από το βιβλίο του "Γιατί είμαι Χριστιανός Ορθόδοξος")

Εντοπίστηκε το σπήλαιο που ασκήτευε ο όσιος Εφραίμ της Νέας Μάκρης

του Χρήστου Νικολόπουλου
Δρ. Θεολογίας - Βυζαντινολόγου

Λόγω της προσωρινής εξαφάνισης της χλωρίδας ήταν μοναδική ευκαιρία για εύρεση αρχαιολογικών μνημείων, διαφόρων ιστορικών εποχών, που δεν είχαν επισημανθεί στο παρελθόν.

Τότε είναι που εντοπίστηκε ένα σπήλαιο με άνοιγμα εισόδου περίπου 10μ. μήκος και 3μ. ύψος. Η επιφάνειά του μέσα είναι γύρω στα 50τ.μ. Από πάνω του υπάρχουν σχεδόν κάθετα βράχια ύψους 20μ. Μπροστά στο σπήλαιο βρέθηκαν ίχνη αρχαίου μονοπατιού που το συνέδεαν με το κοντινό ασκητήριο του αγίου Πέτρου, που αναφέρει ο ηγούμενος της μονής Πεντέλης, Κύριλλος Δέγλερης (19ος αι.), στα απομνημονεύματά του και στη συνέχεια με τη σημερινή Ι. Μ. Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και αγίου Εφραίμ της Νέας Μάκρης. Η εκκλησία του αγίου Πέτρου σώζεται μέχρι σήμερα. Σε πολλά σημεία σώζεται και το αρχαίο ανάλημμα του μονοπατιού, δηλαδή το πέτρινο τειχίο στήριξής του. Το σπήλαιο, μέσω του μονοπατιού αυτού, συνδεόταν επίσης βόρεια με την Ι. Μ. αγίου Γεωργίου Βρανά, ενώ νότια με την Ι. Μ. αγίου Νικολάου Καλησίων, στο μοναστήρι που ασκήτεψε για 24 χρόνια ο άγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης. Δεν ήταν λοιπόν ένα απομονωμένο σπήλαιο, κρυμμένο σε κάποιο δυσπρόσιτο μέρος του Πεντελικού όρους, αλλά ένα σπήλαιο πάνω σε μία πεζοπορική διαδρομή που συνέδεε, στα υστεροβυζαντινά χρόνια και στην περίοδο της Τουρκοκρατίας τρία ιστορικά μοναστήρια της Αττικής. Σήμερα καμία από τις παραπάνω διαδρομές δεν μπορεί να γίνει με τα πόδια, επειδή τα αρχαία μονοπάτια έχουν καλυφθεί με πλούσια χλωρίδα και δεν διακρίνονται καθόλου.

Μπροστά στο σπήλαιο περνάει ένα μικρό ποτάμι, στην κοίτη του οποίου έχουν δημιουργηθεί μικρές φυσικές γούρνες που θα γέμιζαν με τρεχούμενο νερό. Ίσως αυτό το νερό θα χρησιμοποιούσε ο εκάστοτε ασκητής του σπηλαίου.

Ο άγιος Εφραίμ, σύμφωνα με αυτά που αποκάλυψε στην ηγουμένη μοναχή Μακαρία Δεσύπρη, η οποία, στα νεότερα χρόνια, αναστήλωσε το μοναστήρι του, όταν οι Τούρκοι επιτέθηκαν στη μονή του, αυτός έλειπε, επειδή ασκήτευε σε ένα σπήλαιο πάνω στο Πεντελικό όρος. Λόγω της εγγύτητας, προς το μοναστήρι, στην οποία βρίσκεται το σπήλαιο και επειδή δεν έχει βρεθεί κανένα άλλο άγνωστο σπήλαιο σε μία απόσταση αρκετών χιλιομέτρων γύρω από την μονή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και πάνω στο βουνό, πιστεύεται ότι αυτό είναι το σπήλαιο στο οποίο ασκήτευε ο όσιος Εφραίμ αλλά και σίγουρα και άλλοι μοναχοί από το μοναστήρι του. Η πεζοπορική απόσταση, μέσω του αρχαίου μονοπατιού, μεταξύ της Ι. Μ. αγίου Εφραίμ και του σπηλαίου είναι 1,5 ώρα, ενώ η απόσταση μεταξύ του ασκητηρίου του αγίου Πέτρου, το οποίο βρίσκεται σε ορατή θέση ακριβώς πάνω από την Ι .Μ. αγίου Εφραίμ και του σπηλαίου είναι μισή ώρα με τα πόδια.

Μέσα στον χώρο του σπηλαίου δεν έχουν βρεθεί καθόλου αρχαιολογικά στοιχεία με τα οποία θα μπορούσε να γίνει μία ασφαλής χρονολόγηση κατοίκησής του. Αυτό συμβαίνει, επειδή σε κάποια άγνωστη στιγμή στο παρελθόν έπεσαν βράχια από το εσωτερικό του σπηλαίου πάνω στο φυσικό πάτωμά του, καλύπτοντάς το. Σίγουρα όμως το σπήλαιο κατοικήθηκε από την αρχαιότητα, αφού πρέπει να ήταν γνωστό λόγω του αρχαίου μονοπατιού που διέσχιζε την περιοχή.

ΤΟ ΧΡΕΟΣ

ΓΙΑΤΙ & ΠΩΣ Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΥΝΕΧΩΣ ΧΡΕΟΚΟΠΟΥΣΕ

(Μια -συνοπτική- βαθιά έρευνα)

Άγνωστες πτυχές, γεγονότα, χρονολογίες, ονόματα.

2η συνέχεια

Μέσα σ' αυτό το αβέβαιο κλίμα φρενάρισαν οι πάσης φύσεως επενδύσεις και οι σχεδιασμοί για την οικονομία.

Η αστάθεια αυτή έκλεισε βίαια την 21η Απριλίου 1967 με το στρατιωτικό πραξικόπημα των συνταγματαρχών, ο δε οικονομικός εγκέφαλος της δικτατορίας ήταν ο ταξίαρχος **Νικ. Μακαρέζος,** ο οποίος εφάρμοσε τη δημαγωγική πολιτική με σκοπό να αποκτήσουν λαϊκό έρεισμα. Προχώρησαν σε ένα εκτεταμένο σχέδιο. Τεχνικών και Δημοσίων έργων. Στεγαστικό πρόγραμμα για στρατιωτικούς και δημοσίους υπαλλήλους. Χορήγησε αθρόα στεγαστικά και επισκευαστικά άτοκα ή χαμηλότοκα δάνεια. Κατάργησαν το φόρο υπεραξίας. Στο ***παλαί ντε σπορ*** Θεσσαλονίκης στις 30 Μαρτίου 1968 οι δικτάτορες ανακοίνωσαν τη διαγραφή από παλαιά δάνεια και χρέη στους αγρότες.

Το φρενάρισμα των επενδύσεων που είχε σταματήσει, τώρα άρχισε να παίρνει δυναμικά μπροστά με εισροή μεγάλων αμερικανικών επενδύσεων, που εκτός του ότι η Αμερική ήταν η χώρα που αναγνώρισε ως νόμιμο το καθεστώς. Αλλά και επειδή η δικτατορική κυβέρνηση, για να δελεάσει ξένους επενδυτές, επέκτεινε το μετεμφυλιακό αναπτυξιακό νόμο – Ν.Δ. 2687/1953 – προσφέροντας πολλά ακόμα προνόμια, με φοροαπαλλαγές και εγγυήσεις εξαγωγής κερδών στο εξωτερικό κ.ά.

Οι εκθέσεις που έρχονταν από Οικονομικούς Οργανισμούς, εξήραν την οικονομική πολιτική της Ελλάδας. Ενδεικτικά: Στην ετήσια έκθεση 1967 το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Σύμφωνο του **ΟΟΣΑ** τόνιζε για την Ελλάδα: ***«... Κατά το έτος 1967, η Ελληνική οικονομία αντιμετώπισε με επιτυχία σειρά ολόκληρη εξωτερικών οικονομικών κρίσεων και πέτυχε αύξηση του εθνικού προϊόντος κατά 5% ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ μειώθηκε το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου...».***

Το Δεκέμβριο του **1969**, το **6ο τεύχος** της τριμηνιαίας Οικονομικής Επιθεώρησης **του ΟΟΣΑ**, έγραφε: ***«... η Ελλάς κατέλαβε την 2η θέση διεθνώς, μετά την Ιαπωνία από απόψεως ρυθμού αναπτύξεως της οικονομίας κατά το 1969...».*** Στην δε ετήσια έκθεση η Διευθύνουσα Επιτροπή του **Ε.Ν.Σ**. του **ΟΟΣΑ** υπογραμμίζει ότι η Ελλάδα είχε ρυθμό ανάπτυξης **8,5%.** Πλεονασματικό Προϋπολογισμό **2.500.000.000 δρχ.,** θεαματική αύξηση εξαγωγών βιομηχανικών προϊόντων και βελτίωση στο Ισοζύγιο Πληρωμών.

Η Οικονομική Πολιτική Επιτροπή του **ΟΟΣΑ** στην έκθεσή της τον **Ιούλιο 1970,** αναφέρει: ***«... η Ελλάς θα πραγματοποιήσει τον υψηλότερο μετά την Ιαπωνία ρυθμό ανάπτυξης...»*** και τον υπολογίζει στο **7,6%** ***«... θα υπερβαίνει ουσιωδώς τον μέσο ρυθμό όλων των χωρών-μελών του ΟΟΣΑ που προβλέπεται σε 5,1% και των Ευρωπαϊκών που προβλέπεται σε 4,7%...»*** (**"Ναυτεμπορική", 8/6/1970, σελ. 1).**

Ο ΟΟΣΑ στην έκθεσή του τον Ιανουάριο του 1971, γράφει: ***«... Η Ελλάς κατέλαβε μια από τις πρώτες από απόψεως ρυθμού ανόδου του εθνικού εισοδήματος, μεταξύ των χωρών-μελών του ΟΟΣΑ και ότι ο ρυθμός ανάπτυξης της παραγωγής ήταν ανώτερος εκείνου όλων των χωρών, με προοπτική περαιτέρω αυξήσεως στο μέλλον...».*** Στην δε ετήσια έκθεση για το 1970, αναφέρει ότι ***«οι εξαγωγές ελληνικών προϊόντων αυξάνονται με ταχείς ρυθμούς, είναι αισθητά ανώτερος από τις οικονομίες των χωρών της Ν. Ευρώπης... οι εξαγωγές βιομηχανικών προϊόντων, εμφανίστηκε για ΠΡΩΤΗ φορά να είναι περισσότερες από τις αγροτικές...»*** *("Ναυτεμπορική", 9/6/1971, σελ. 4).*

Σε στοιχεία που δημοσίευσε το ***Economic Indicators*** στο μηνιαίο δελτίο του 1972, αναφέρει: Η Ελληνική Βιομηχανία έχει την πρώτη θέση από πλευράς αυξήσεως παραγωγής μεταξύ όλων των χωρών μελών του **ΟΟΣΑ.** Αυτό φαίνεται με συγκριτικά στοιχεία της περιόδου 7/1971 με 6/1972. Εκεί βλέπουμε τα εξής εκπληκτικά:

Α) Ο ρυθμός ανόδου της Βιομ. Παραγωγής έφθασε **στο 10,5%,** δηλαδή ξεπέρασε τη **Φινλανδία που ήταν 8,8%...**

Β) Έχουμε αύξηση της παραγωγής της μεταλλουργικής βιομηχανίας **26,8%, ενώ η Ολλανδία είχε 15,6%.**

Γ) Η Βιομηχανία Χημικών Προϊόντων είχε αύξηση **20,1% ενώ η δεύτερη Ολλανδία είχε 13,4%.**

Στον ίδιο περίπου οικονομικό ρυθμό κινήθηκε και το **έτος 1972.**

Η μεγάλη και πρωτοφανής πετρελαϊκή κρίση που έγινε το 1973 επηρέασε μεν, αλλά κάπως ελαφρά την οικονομία της Ελλάδος. Αντίθετα με τους μεγάλους κλυδωνισμούς που είχαν όλες οι χώρες και ιδιαίτερα οι Μεγάλες.

Την επηρέασε και τη σάθρωσε, όταν άρχισε να ***"φιλελευθεροποιείται"*** στην εξωτερική της πολιτική, απομακρύνοντας σιγά-σιγά την εξάρτησή της από

συνέχεια στη σελ. 8

ΤΟ ΧΡΕΟΣ

2η συνέχεια

ΓΙΑΤΙ & ΠΩΣ Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΥΝΕΧΩΣ ΧΡΕΟΚΟΠΟΥΣΕ

(Μια -συνοπτική- βαθιά έρευνα)

Άγνωστες πτυχές, γεγονότα, χρονολογίες, ονόματα.

συνέχεια από τη σελ. 7

την Αμερική. Αρχίζοντας να αγοράζουν οπλικά συστήματα από Γερμανία, Γαλλία, ξεκίνησαν εμπορικές συμφωνίες με χώρες του Ανατολικού μπλοκ και την Κίνα, αρνούμενη την αμερικάνικη στρατιωτική βοήθεια.

Αρνήθηκαν στους αμερικανούς να χρησιμοποιήσουν τη στρατιωτική βάση της Σούδας για ανεφοδιασμό των αεροπλάνων στον Πόλεμο Αράβων κατά του Ισραήλ, στον "**Πόλεμο Γιομ Κιπούρ"** *(6 Οκτωβρίου 1973).*

Στις **20 Οκτ. 1973** αποφάσισαν να αποδεσμεύσουν τη δραχμή από το δολάριο, το οποίο ήταν "**κλειδωμένο"** από το σύστημα Bretton Woods, αυτόματα η δραχμή ανατιμήθηκε κατά **10%**, από **30 δρχ.** που είχε, αμέσως πήγε στις **27 δρχ. ανά δολάριο**.

Δεν άκουσαν τους αμερικάνους να μην προχωρήσει σε εξορύξεις πετρελαίου.

Είπε τρία όχι στη διχοτόμηση της Κύπρου**. Α)** Στον άγγλο υπουργό Εξωτερικών **Μπρίνλο** στις 23 Σεπτ. 1971, **β**) στον **Ισμέτ Ινονού** που επισκέφθηκε την Ελλάδα την 21η Δεκ. 1971 και παρουσίασε σχέδιο Ομοσπονδοποίησης της Κύπρου και ο Παπαδόπουλος τον πέταξε έξω **και γ)** την απάντηση που έδωσε στην τριμελή επιτροπή της Λέσχης **Μπίλντερμπεργκ** τον Απρίλιο του 1973, τους είπε: «***Όσο κάθομαι εγώ σ' αυτή την καρέκλα, η Κύπρος θα μείνει ενιαία και αδιαίρετος»*** *("ΤΑ ΝΕΑ", 14/4/2023).*

Μετά και τις τελευταίες του Οκτωβρίου 1973 αντιρρήσεις του Παπαδόπουλου διαγράφηκε πλέον η περαιτέρω πορεία του. Ο άνθρωπός τους περίμενε στο ακουστικό, να λάβει την εντολή και την έλαβε την ***25η Νοεμβρίου 1973.***

Η ανατροπή του Παπαδόπουλου από τον Ιωαννίδη μετά τα γεγονότα του Πολυτεχνείου και η μεγάλη απροθυμία κατάλληλων προσώπων με γνώσεις και αναγνωρίσιμο κύρος, να στελεχώσουν την κυβέρνηση και ιδιαίτερα το οικονομικό, αυτό ήταν και η αιτία που εκτός από "***Πρωθυπουργός***" ο **Αδαμαν. Ανδρουτσόπουλος** ανέλαβε το υπουργείο Οικονομικών και Συντονισμού.

Ιστορικά γεγονότα της εποχής αναφέρουν ότι οι πιο πολλοί που έγιναν υπουργοί, ήταν παντελώς άγνωστοι τεχνοκράτες, ειδοποιήθηκαν την ώρα που έκαναν μπάνιο ή βρίσκονταν στα σπίτια τους ανυποψίαστοι, προκειμένου να προσέλθουν να ορκιστούν.

Ο Βρετανός πρεσβευτής στην Ελλάδα, Ρόμπιν Χούπερ, σε έκθεση του προς το **Φόρεϊν Όφις**, σημείωνε: ***«... Ένας υπουργός είπε σε γαλλική εφημερίδα ότι τον σύρανε μέσα από την μπανιέρα την Κυριακή πρωί. Αυτός είχε την εντύπωση ότι θα τον κλείνανε στη φυλακή για τρίτη φορά από το 1967, τον οδήγησαν όμως στο υπουργείο Άμυνας μέσα σε ένα δωμάτιο γεμάτο στρατηγούς και του ζήτησαν να γίνει υπουργός παρά τω Πρωθυπουργώ. Κάποιον άλλον τον συνέλεξαν με ελικόπτερο από το Γύθειο, όπου ήταν δήμαρχος...».***

Τα ακατάλληλα πρόσωπα και οι αδέξιοι χειρισμοί έφεραν μεγάλα δεινά στη χώρα με το μέγιστο, η Τραγωδία της Κύπρου και την εισβολή της Τουρκίας στη Μεγαλόνησο. Υπό το βάρος αυτής της τραγωδίας το καθεστώς Ιωαννίδη στις 24 Ιουλίου 1974 κατέρρευσε.

Η κυβέρνηση "**Εθνικής Ενότητας"** υπό του Κων. Καραμανλή που ανέλαβε να διαχειριστεί την όλη κατάσταση, βρήκε την οικονομία (***κατά τον "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ")*** με μηδενικό χρέος.

Ο Δημ. Στεργίου με αφορμή τη συζήτηση στη Βουλή για το νέο προϋπολογισμό, με άρθρο του αναλύει πώς διαχειριστήκαν το δημόσιο χρήμα από ***το 1961 και μετά***...

Τίτλος: *"Φάκελος Προϋπολογισμοί – Ποιοι πρωθυπουργοί «φούσκωσαν» το χρέος στα 400 δισ. ευρώ".*

Έως και το 1974 η χώρα παρουσίαζε μηδενικό χρέος, **13 πρωθυπουργοί,** μετά το 1975 ανταγωνίζονταν ποιος θα το αυξήσει ακόμα περισσότερο, ενώ για τη μείωσή του έγινε η πιο άγρια επίθεση στην ιδιωτική περιουσία το 2012 με το **«κούρεμα»,** το οποίο, ωστόσο, άρχισε να αυξάνεται, δειλά στην αρχή, εντονότερα στη συνέχεια, από τον πρώτη ήδη χρόνο της μεταπολίτευσης, μολονότι η ελληνική οικονομία είχε δοκιμαστεί εφιαλτικά από δύο ενεργειακές κρίσεις (**1972 και 1972**) και είχε μετατραπεί, παρ' ολίγον σε πολεμική *(γεγονότα 1974)*». ("***ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ", 17/12/2012).***

Στο ίδιο **"μήκος κύματος"** αναφέρθηκε και ο καθηγητής Πανεπιστημίου της Πολιτικής Δικονομίας Κώστας Μπέης, σύμβουλος για χρόνια του Ανδρέα Παπανδρέου, ο οποίος στην εκπομπή του "**ΣΚΑΪ" «Καλημέρα**» με το Γεώρ. Αυτιά, δήλωσε οργισμένος για το οικονομικό κατάντημα της Ελλάδος.

«Πρέπει να δούμε την αλήθεια κατάματα, όταν έπεσε η δικτατορία, δεν υπήρχε ούτε μια δραχμή εξωτερικό δημόσιο χρέος.

Δημοσιογράφος: **Και το λέτε εσείς που πολεμήσατε τη δικτατορία, που ασπαστήκατε το σοσιαλισμό;**

Μπέης: **Ναι, το λέω με πόνο καρδιάς, ναι με πόνο καρδιάς. Είμαστε υποχρεωμένοι να δούμε την πραγματικότητα και να συνομολογήσουμε**.

Δημοσιογράφος: **Κύριε καθηγητά, υπήρξατε σύμβουλος, συνεργάτης του Ανδρέα Παπανδρέου αν δεν κάνω λάθος, έτσι δεν είναι;**

Μπέης: **Ναι υπήρξα... Του αρνήθηκα δύο φορές να γίνω υπουργός... Του αρνήθηκα γιατί είχα ήδη εμπειρία κατά την θητεία μου, τόσο στο Υπουργείο Παιδείας, όσο και στη Βουλή τι σημαίνει ελληνικός κόσμος και ελληνική πολιτική ροή.**

Δημοσιογράφος: **Δηλαδή;... Ζήσατε καταστάσεις δηλαδή**.

Μπέης: **Παράνομα έσοδα! Παράνομα έσοδα! Θέλεις να γίνω συγκεκριμένος!**

(*Αναφέρει δύο περιστατικά με ονόματα. Το ένα με αρχηγό πολιτικού κόμματος, όταν άνοιξε ντουλάπι κουζίνας, άρχισαν να κατρακυλούν τα τούβλα (**χρήματα**) και το άλλο με τον ίδιο τον Ανδρέα).*

Είναι τρομερά και τρομοκρατικά αυτά που διηγήθηκε δημόσια, όχι ένα τυχαίο πρόσωπο, αλλά ένας καθηγητής Πανεπιστημίου, υπηρεσιακός υπουργός Δημ. Τάξεως, Γραμματέας της Ελληνικής Βουλής, νομικός σύμβουλος του Παπανδρέου και ειδικός συνεργάτης του για χρόνια.

Παρακολουθήστε το ***(youtube – Μαρία Σεφέρου "Κώστας Μπέης. Όταν έπεσε η δικτατορία δεν υπήρχε ούτε...").***

Υπάρχουν βέβαια και άλλες εκδοχές όπως: **"Η χούντα το '74 παραδίδει στον «εθνάρχη» (Καραμανλή) υγιές χρέος 330 εκατ. Δρχ.,** ***(υγιές διότι λόγω μεγάλης βιομηχανικής και αγροτικής ανάπτυξης το χρέος αυτο-εξοφλείτο").***

Ο «**εθνάρχης**» μετατρέπει το χρέος μετά από 7 χρόνια σε **8 δισ. δρχ.**

Η χούντα των συνταγματαρχών άφησε ένα ομολογουμένως διαχειρίσιμο χρέος το 1974 στον Κων. Καραμανλή. Μέσα σε μια επταετία ο «**εθνάρχης»** το διόγκωσε αρκετά με συνεχή δανεισμό, ενώ ο υπουργός του τότε Συντονισμού, Κ. Μητσοτάκης *(10/5/78-10/5/80)* υπερηφανευόταν ότι «**όλοι θέλουν να μας δανείσουν!»...**

Περίοδος Δικτατορίας 1967 με 1974. Περίοδος υπέρογκου εσωτερικού δανεισμού, ο οποίος τετραπλασιάσθηκε. Αντίθετα ο εξωτερικός δανεισμός σημειώνει πολύ μικρή αύξηση.

Συνολικά **19 εξωτερικά δάνεια**, μόλις στο **6,4** του νέου Δανειακού Χρέους εξ αυτών το **92,2% ήταν σε δολ.**

... Στο νέο Δημόσιο Χρέος ο δανεισμός σε συνάλλαγμα αντιπροσώπευε **το 23,6%.**

Ο καθηγητής **Α. Ανδρεάδης** για το ***"η ιστορία του δημοσίου χρέους της Ελλάδας",*** το 1973, το συνολικό δημόσιο χρέος ήταν περίπου **94.000.000.000 δραχμές**. Συν δύο δάνεια το 1974 **5.300+17.000 δις**. Σύνολο **116.000.000.000 δραχμές**, στο ποσό αυτό συμφωνεί και ο υπουργός Οικονομικών **Μανώλης Δρετάκης** στην πρώτη κυβέρνηση Ανδρ. Παπανδρέου *(Οκτώβριος 1981),* σε άρθρο του στην εφημ. "***ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ"*** *(10/12/2010)* με τίτλο: «**Το δημόσιο χρέος που άφησε η χούντα και η γιγάντωσή του από τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ.».**

ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ (1974) ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΕΟΣ

Η πρώτη περίοδος της Μεταπολίτευσης **1974-1981** κλήθηκε να διαχειριστεί μια βαθιά παρατεταμένη οικονομική κρίση που άρχισε από την πετρελαϊκή το 1973, η ανώμαλη εσωτερική κατάσταση, παρότι το χρέος θεωρούνταν διαχειρίσιμο, υπήρξε αυξημένος πληθωρισμός και έλλειμμα στο ισοζύγιο πληρωμών, τους έπιασε και η "**Σοσιαλμανία**" *(επιδημία της εποχής)* και άρχισαν να κρατικοποιούν μεγάλες επιχειρήσεις (***π.χ. Ολυμπιακή Αεροπορία, Εμπορική & Ιονική Τράπεζα, την οικονομική αυτοκρατορία του Στ. Ανδρεάκη με τις 40 επιχειρήσεις και θυγατρικές εταιρίες)*** όπου παρήγαγαν το **6%** του ελληνικού ΑΕΠ, και αυτές έπρεπε να αποζημιωθούν.

Η κυβέρνηση Καραμανλή αναζητούσε άμεση ρευστότητα, και προσέφυγε στο Δ.Ν.Τ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

(Μια σύντομη ιστορική ανασκόπηση)

Ό,τι η καρδιά και ο νους για το σώμα στην ανθρωπότητα. *(Γκαίτε)*
«Η Ελλάδα είναι η κοιτίδα του ευγενέστερου πολιτισμού που γνώρισε η ανθρωπότητα. Σ' αυτή οφείλουμε ό,τι κάνει τη ζωή μας ανώτερη και ωραιότερη».
(Μακένζυ Κίγκ – 1874, 1950 – Καναδός διανοούμενος πρ. Πρωθυπουργός)

Τα αρχαία ελληνικά επιτεύγματα είχαν αλλάξει τη ζωή στη ανθρωπότητα σε όλα τα επίπεδα *(επιστήμη, τέχνες, γράμματα, πολιτισμό, συνθήκες διαβίωσης, παραγωγής, ένδυσης...),* αλλά ταυτόχρονα έβαλαν τα θεμέλια της μετέπειτα τεχνολογίας και την επιστημονική ανάπτυξη παγκόσμια.

Έχει αναγνωριστεί ότι οι φιλοσοφικές, οι πολιτικές, οι κοινωνικές, οι καλλιτεχνικές, οι επιστημονικές κατακτήσεις των αρχαίων Ελλήνων θεωρούνται κορυφαίες, ο δε πολιτισμός τους ακτινοβολούσε με ιδέες και αξίες που επεκτείνονταν και ήταν άγνωστες στον υπόλοιπο αρχαίο κόσμο.

Τα μουσεία όλου του κόσμου είναι γεμάτα με κλεμμένα ελληνικά έργα τέχνης από την αρχαιότητα που αντικατοπτρίζουν τις εποχές, τις τάσεις, τα ήθη, την πορεία της αρχαίας ελληνικής κοινωνίας μέσα στους αιώνες.

Τα αναρίθμητα μοναδικά μνημεία παραμένουν αναλλοίωτα και στέκουν αγέρωχα, για να μας θυμίζουν το παρελθόν μας και την ιστορία των αρχαίων προγόνων μας.

Η μεγαλύτερη απόδειξη τα γλυπτά του Παρθενώνα ***''Ελγίνεια Μάρμαρα''*** τα κλεμμένα που δεσπόζουν στο Βρετανικό Μουσείο (***British Myseum***) του Λονδίνου και καμαρώνουν χωρίς ντροπή οι Άγγλοι Λόρδοι.

ΘΕΑΤΡΟ

Κάθε αρχαία ελληνική πόλη είχε τουλάχιστον και ένα θέατρο. Υπήρχε μεγάλος ανταγωνισμός μεταξύ των πόλεων-κρατών, γι΄αυτό παρουσίαζαν πολλές παραστάσεις σαν είδος διαγωνισμού. Ήταν χτισμένα κυκλικά πάνω σε λόφους, έτσι ώστε να μπορούν οι θεατές να βλέπουν τη σκηνή και να έχουν και καλή ακρόαση.

Τα Αρχαία Θέατρα άφησαν το στίγμα τους στον πολιτισμό ανά τους αιώνες. Τα έργα των μεγάλων τραγικών συγγραφέων (***Αισχύλου, Σοφοκλή, Ευριπίδη... του μεγάλου κωμωδιογράφου Αριστοφάνη)*** θεωρούνται αξεπέραστα.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Οι πρώτοι που ασχολήθηκαν με τη δικαιοσύνη, ήταν οι Έλληνες στην αρχαία εποχή. Μεταξύ αυτών σπουδαιότεροι ήταν ο Σόλωνας, ο Λυκούργος, ο Σωκράτης, ο Αριστοτέλης και ο Πλάτωνας.

Κατά τον Αριστοτέλη ***«η αδικία είναι πράξη κακίας της ψυχής, ενώ η δικαιοσύνη είναι αρετή ψυχής».***

Στην αρχαία Αθήνα ονομαστά ποινικά δικαστήρια ήταν η βουλή του ***Αρείου Πάγου***, το ***Παλλάδιο, το Δελφίνιο*** και ***η Ηλιαία.***

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η αθηναϊκή Δημοκρατία ήταν το πρώτο πολιτικό σύστημα που αναπτύχθηκε στην αρχαία Ελλάδα και έγινε ο πρόγονος των σύγχρονων δημοκρατιών. Παρ' όλα τα σοβαρά μειονεκτήματά του ήταν το πιο ιδανικό πολίτευμα που είχε γόνιμους θεσμούς και ιδέες και γι΄ αυτό και παγκόσμια η ακτινοβολία του με διαχρονική ισχύ ως πολιτικό και κοινωνικό καθεστώς της Ιστορίας.

Οι δάσκαλοι που διαμόρφωσαν σταδιακά τη Δημοκρατία ως πρώτοι ιστορικοί και νομοθετικοί ηγέτες, ήταν: **Ο Σόλων** *(περ. 638-559 π.χ.). Ο* **Κλεισθένης** (*495-429 π.χ.)* ο *''Πατέρας''* Της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, δημιούργησε τη Βουλή των πεντακοσίων- *Ισηγορία-Ισονομία.* Ο **Περικλής** (*495-429*). Ο **Εφιάλτης** κ.ά,.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ο αθλητισμός στην αρχαία Ελλάδα αποτελούσε μέρος της κοινωνικής ζωής και της αγωγής των νέων γι' αυτό υπήρχαν πάρα πολλά δημόσια γυμναστήρια.

Οι Έλληνες ήταν ο πρώτος λαός που επινόησε τις ***"αθλοπαιδιές",*** τις οποίες μετέβαλε σε αγωνίσματα, στα οποία οι παίκτες συναγωνίζονταν. Πίστευαν ότι η υγεία του σώματος πρέπει να συμβαδίζει με την πνευματική υγεία. ***"Νους υγιής εν σώματι υγιεί,",*** έλεγαν.

Όλοι οι γνωστοί φιλόσοφοι και πολιτικοί της αρχαιότητας, είχαν διακρίσεις σε αγωνίσματα της πάλης, πυγμαχίας, παγκρατίου...

Ένα μεγάλο αρχαίο γεγονός είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες, Ξεκίνησαν στην Αρχαία Ολυμπία το 776 π.χ.

Οι Ολυμπιακοί ήταν οι αρχαιότεροι και σημαντικότεροι απ' όλους τους ελληνικούς αγώνες και η σπουδαιότερη θρησκευτική γιορτή. Τελούνταν κάθε τέσσερα χρόνια και διαρκούσαν πέντε ημέρες. Η φήμη τους διαδόθηκε σε όλη την αρχαία ελληνική επικράτεια και σύντομα έγιναν το σύμβολο της πανελλήνιας ενότητας.

Κατά την περίοδο των αγώνων, όλες οι πόλεις-κράτη ήταν υποχρεωμένες να σταματήσουν τις εχθροπραξίες.

Όσοι συμμετείχαν ακολουθούσαν κοινούς κανόνες. Οι αγώνες διεξάγονταν μπροστά σε χιλιάδες θεατές από όλες τις πόλεις και οι νικητές βραβεύονταν με ένα στεφάνι αγριελιάς, τον κότινο. Στις πατρίδες τους δε, απολάμβαναν ιδιαίτερες τιμές.

Οι αγώνες σταμάτησαν, όταν μας κατέλαβαν οι Ρωμαίοι (146 π.Χ.), για ένα χρονικό διάστημα και επανήλθαν. Καταργήθηκαν για αιώνες από τον Αυτοκράτορα Θεοδόσιο το 393 μ.χ. ως παγανιστική γιορτή και ξανάρχισαν το 1896 στην Αθήνα.

Τότε η μικρή Ελλάδα έστειλε σε όλο τον κόσμο ένα μήνυμα ειρήνης και φιλίας μεταξύ των λαών. Η πρώτη αυτή διοργάνωση μετά 1.500 χρόνια, περίπου, έβαλε τα θεμέλια για μια αθλητική γιορτή που έμελλε να γίνει το μεγαλύτερο αθλητικό γεγονός του πλανήτη.

ΙΑΤΡΙΚΗ

Ο παππούς της ιατρικής και της υγείας ήταν ο **Ασκληπιός**, ο οποίος ονομάστηκε θεός της Ιατρικής. Σύμφωνα με τον Όμηρο γεννήθηκε στην Τρίκκη ***(σημερινά Τρίκαλα)*** περί το 1240 π.Χ.. Για την γέννησή του ο Στράβων γράφει***: «Άλλος είναι ο ποταμός Ληθαίος, γύρω από την Τρίκκη, όπου λέγεται ότι γεννήθηκε ο Ασκληπιός».***

Οι Έλληνες είχαν το μεγάλο ναό του Ασκληπιού στην Επίδαυρο και πολλούς άλλους ναούς του σε όλη τη χώρα. Στην ουσία ήταν θεραπευτήρια, με σημαντικότερο απ' αυτά στο νησί της Κω. Στους χώρους αυτούς προσέρχονταν οι ασθενείς για κάθε θεραπεία.

Ακολούθησε ο **Αλκμαίων** (***τέλος 6ου και αρχάς 5ου αι. π.Χ***.), μαθητής του Πυθαγόρα που πρώτος υποστήριξε ότι ο εγκέφαλος είναι το κέντρο των αισθήσεων και των οργανικών λειτουργιών. Αυτός έγραψε το πρώτο ιατρικό βιβλίο με τίτλο: "***Περί Φύσεως***", και περιέγραψε, εκτός των άλλων, το ***"οπτικό νεύρο και την ενσταχιανή σάλπιγγα στο ους".*** Επίσης επινόησε χειρουργικά εργαλεία και έκανε χειρουργικές επεμβάσεις στον εγκέφαλο. Ο **Χαλκίδιος** τον χαρακτηρίζει πατέρα της ανατομίας.

Ο Αλκμαίων θεμελίωσε την ιατρική, ενώ αργότερα ο Ιπποκράτης (*460-377 π.Χ.*) την ανήγαγε σε επιστήμη.

Ο **Ιπποκράτης** είναι ο πατέρας της ιατρικής και γεννήθηκε στο νησί Κω. Ο πατέρας του ήταν ιερέας στο Ασκληπιείο της **Κω**, όπου έρχονταν ασθενείς από όλες τις περιοχές της χώρας. Η ιατρική του άρεσε και αποφάσισε να ασχοληθεί με αυτήν. Έτσι ίδρυσε την ιατρική σχολή, όπου και σπούδασε ο Ιπποκράτης.

Ο ίδιος ήρθε σε ρήξη με τις επαγγελματικές συντεχνίες των γιατρών διότι γιάτρευε τους αρρώστους χωρίς αμοιβή. Νεαρός τότε αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την **Κω**, περιπλανήθηκε σε όλη την Ελλάδα προσφέροντας τις ιατρικές του υπηρεσίες και δίδασκε τις θεωρίες του.

Περνώντας από τη Λάρισα οι Αλευάδες του έδωσαν ***"καταφύγιο"***, του παραχώρησαν τα πάντα. Τον βοήθησαν στην Ίδρυση Σχολής και Ιατρείου (*κέντρο υγείας*). Εδώ έγραψε τον **ΟΡΚΟ**, όπου ορκίζονται όλοι γιατροί του κόσμου, εδώ έγραψε τα 59 ιατρικά βιβλία και μας το πιστοποιεί αυτό η γλώσσα που μεταχειρίστηκε στη συγγραφή που ήταν η ιωνική με πολλούς δωρισμούς, ενώ τα της καταγωγής του ήταν δωρική. Στα βιβλία του αναφέρονται πολλές και σπάνιες ασθένειες για θεραπείες και θεωρίες που ξαφνιάζουν ακόμα και τους συγχρόνους γιατρούς.

Ο Δήμος το 387π.χ. σε ειδική τελετή στο Αρχαίο Θέατρο τον ανακήρυξε Λαρισαίο Πολίτη. Έζησε περί τα 50 χρόνια στη Λάρισα, δίδασκε και γιάτρευε. Πέθανε το 375 π.χ. σε ηλικία 85 ετών και ετάφη έξω από τη Λάρισα στο δρόμο προς τον Τύρναβο, περί αυτού μας το αναφέρει ο δάσκαλος του Γένους Άνθιμος Γαζής που επισκέφθηκε τη Λάρισα και είδε τον Τάφο, ***''Ο τάφος αυτού μέχρι σήμερον (1807) υφίσταται".***

Επίσης τον περασμένο αιώνα, γιαυτό υπάρχει και άλλη μαρτυρία, από τον ιατρό Σαμαρτζίδη που βρήκε τον τάφος και επάνω η Λάρνακα είχε πλάκα αναθηματική που αναφερόταν στον Ιπποκράτη, στο σημείο περίπου που σήμερα υπάρχει το κενοτάφιο.

Μετά τον Ιπποκράτη ακολούθησαν ο **Φιλόλαος**, ο **Κλαύδιος** ο Γαληνός, και τον 1ο αιώνα μ.Χ. ο **Διοσκουρίδης** του Πεδάνιου που ήταν γιατρός, βοτανολόγος και φαρμακοποιός, που έγραψε και το βιβλίο "περί ύλης ιατρικής" το 77 μ.Χ.

Η ΓΛΩΣΣΑ

Η ελληνική γλώσσα είναι η τελειότερη που έχει δημιουργηθεί στα χρονικά της ανθρώπινης ιστορίας. Είναι μία από τις ελάχιστες που παρουσιάζει ομοιογενή εξέλιξη και αποτελεί φαινόμενο σπάνιο στη γλωσσολογική ιστορία του ανθρωπίνου γένους, διότι ομιλείτε επί χιλιάδες χρόνια χωρίς διακοπή. Τη διέκρινε μουσικότητα *(βραχέα - μακρά φωνήεντα).* Όταν μιλούσαν, στην κυριολεξία τραγουδούσαν.

Όλες οι τέχνες και οι επιστήμες γεννήθηκαν και αναπτύχθηκαν κάνοντας χρήση της ελληνικής γλώσσας. Τα πρώτα κείμενα Μαθηματικών, Φυσικής, Αστρονομίας, Νομικής, Ιατρικής, Ιστορίας κ.ά. γράφτηκαν στη γλώσσα αυτή.

Όλες οι γλώσσες χρησιμοποιούν λέξεις άλλων γλωσσών. Η Ελληνική επέδρασσε στη διαμόρφωση των γλωσσών πολλών λαών. Η Αγγλική γλώσσα, για παράδειγμα, χρησιμοποιεί σήμερα πάνω από 50.000 λέξεις ελληνικής προέλευσης.

Η τελευταία καταμέτρηση έδειξε πως η ελληνική γλώσσα συν της αρχαιοελληνικής, περιέχει πάνω από ***6.000.000 (!) λέξεις*** και πολλές που ακόμα δε γνωρίζουμε.

Το Πανεπιστήμιο Irvine στην Καλιφόρνια το 1972 ξεκίνησε μια έρευνα, για τη συγκέντρωση της διασωθείσης Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας *(οι ειδικοί την υπολογίζουν στο 2% από το σύνολό της).* Μέχρι το 2012 τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας ήταν εντυπωσιακά. Συγκεντρώθηκε το σύνολο της διασωθείσης Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας από την Εποχή του Ομήρου μέχρι την άλωση της Κωνσταντινούπολης (1453). Πρόκειται για **3.962** συγγραφείς, **15.000** έργα **και 2.000.000** λεξίτυποι.

Πρόκειται για ένα μοναδικό πνευματικό θησαυρό. Είναι η μεγαλύτερη και αναλυτικότερη ψηφιακή τράπεζα δεδομένων με αρχαία κείμενα που υπάρχουν στον κόσμο και τη διευθύνει η Ελληνίδα καθηγήτρια κ. Μαρία Πανταλιά, ως διάδοχος του καθηγητή Θ. Φ. Μπρούνερ.

Στην ελληνική γλώσσα γράφτηκαν όλα τα βιβλία της Καινής Διαθήκης (***τα Ευαγγέλια, οι επιστολές του Αποστόλου Παύλου...).***

⟶

Η πρώτη εγκυκλοπαίδεια γράφτηκε στα ελληνικά.

Στην ελληνική γλώσσα γράφηκαν τα παγκόσμια φιλοσοφικά, λογοτεχνικά, ποιητικά... αριστουργήματα.

Γι' αυτό η ελληνική γλώσσα ονομάστηκε ***"ΜΗΤΕΡΑ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ".***

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Στην αρχαία Ελλάδα γεννήθηκε η Φιλοσοφική σκέψη.

Ο πρώτος φιλόσοφος και γενάρχης υπήρξε ο **Θαλής ο Μιλήσιος** *(624-564 π.χ.)*, ακολούθησε ο μαθητής του **Αναξίμανδρος ο Μιλήσιος** *(610-546 π.χ.)*, ο **Πυθαγόρας ο Σάμιος** *(570-495 π.χ.)*, όπου και ίδρυσε την Πυθαγόρεια Σχολή. Ο **Ηράκλειος ο Εφέσιος** *(535-475 π.χ.)* και συνεχίζουν για αιώνες μεγάλοι κλασικοί στυλοβάτες της Φιλοσοφίας. **Σωκράτης** *(469-391 π.χ.)*, **Πλάτων**, μαθητής του και ιδρυτής την Ακαδημία Πλάτωνος. **Αριστοτέλης**, μαθητής του Πλάτωνα. **Επίκουρος, Ζήνων ο Κιτιεύς, Διογένης ο Σινωπός, Πλώτινος** και πλείστοι ακόμα.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Το ταξίδι στην ιστορία του αρχαίου ελληνικού χώρου και της αρχαίας ελληνικής τεχνολογίας είναι εντυπωσιακό. Η τεχνολογία και η επιστήμη, όποτε συνδέονταν, παρήγαγαν εκπληκτικά αποτελέσματα. Δημιουργούσαν έναν τεχνολογικό κόσμο με ασύλληπτες εφευρέσεις. Περισσότερες από 350 είναι σήμερα γνωστές – οι άγνωστες είναι άπειρες – και όλες τους σε κάνουν να ξύνεις το κεφάλι σου, λες και ξεπήδησαν από σελίδες επιστημονικής φαντασίας.

Οι αρχαίοι τεχνολόγοι πάτησαν πάνω στους πρωτοπόρους μαθηματικούς, γεωγράφους, αστρονόμους, φιλοσόφους... και δημιούργησαν εφευρέσεις που έμελλε ν' αποτελέσουν τις σημερινές τεχνολογίες.

Πριν από **2.500 χρόνια**, οι αρχαίοι Έλληνες ανακάλυψαν τον τηλέγραφο, κατασκεύασαν πτητικές μηχανές, **υπολογιστές**, τσιμέντο, διόπτρες, αλφάδια, παντογράφους, γωνιόμετρα, ανεμολόγια, εσωτερικούς σπειρότομους, αστρονομικά ρολόγια, ποδοκίνητους τόρνους, ελαιοτριβεία, μύλους, πρέσες λαδιού, άροτρα, γερανούς, ανυψωτικά μηχανήματα, βαρούλκα, αλυσιδωτές αντλίες, πυροσβεστικές αντλίες, υδραυλικούς τροχούς και τόσα ακόμα, που αποδεικνύουν έναν αρχαίο ελληνικό κόσμο γεμάτο τεχνολογικά επιτεύγματα που και σήμερα οι επιστήμονες τα μελετούν και στέκονται με θαυμασμό και δέος!

Κατασκεύασαν επίσης υδραγωγεία, διάνοιξαν σήραγγες και διώρυγες με τις οποίες άλλαξαν τη ροή των ποταμών, αποξήραναν λίμνες, κατασκεύασαν φράγματα.

Τα απίστευτα επιτεύγματα των προγόνων μας, άφησαν στην παγκόσμια κληρονομιά ένα πρωτόγνωρο θαύμα που όμοιό του δεν υπήρξε επί αιώνες και χιλιετίες.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Το πρώτο Πανεπιστήμιο στον κόσμο ιδρύθηκε γύρω στο 600 π.Χ. στη μικρασιατική Μίλητο, με καθηγητή το **Θαλή το Μιλήσιο**, ο οποίος δίδασκε μερικές δεκάδες φοιτητών. Ο Θαλής είναι ο πρώτος μετεωρολόγος του κόσμου και ο πρώτος φυσικός, αφού αυτός ανακάλυψε το μαγνητισμό και τον ηλεκτρισμό. Έχει παραμείνει μνημειώδης η πρόβλεψή του, πολλούς μήνες νωρίτερα, που αφορούσε την έκλειψη του Ηλίου την **28η Μαΐου 585 π.Χ**.

Ακολούθησαν τρεις ακόμα αιτίες που συνέβαλαν στην εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας. Αυτές ήταν η Ακαδημία του **Πλάτωνα (387 π.Χ.),** το Λύκειο του **Αριστοτέλη (335 π.Χ**.) – λειτουργούσαν ως οικονομικά ανεξάρτητα πανεπιστήμια με κύριο εστιασμό την επιστήμη – και το μουσείο με τη βιβλιοθήκη της **Αλεξάνδρειας (300 π.Χ.**) – λειτουργούσαν ως ερευνητικά εργαστήρια. Διευθυντής της περίφημης Ανώτατης Τεχνικής Σχολής της Αλεξάνδρειας *(το πρώτο πολυτεχνείο στην ιστορία)* διετέλεσε ο **Ήρων ο Αλεξανδρεύς**, η συμβολή του οποίου υπήρξε σημαντικότατη.

Είναι γνωστή στους μηχανικούς η "**γεωδαιτική διόπτρα**", ένα αξιόλογο αρχιτεκτονικό και τοπογραφικό φορητό εργαλείο σκόπευσης και καθορισμού των συντεταγμένων, που επέτρεπε ακριβείς γεωδαιτικές μετρήσεις στην επιφάνεια της γης. Μετρούσε ύψη, μήκη, καθώς και γωνιακές αποστάσεις.

Ο **Ήρων** εστίασε τις έρευνές του στους μηχανισμούς και στην τεχνολογική καινοτομία. Εφεύρε την πρώτη ατμομηχανή στον κόσμο, καθώς και πολλούς ελεγκτικούς μηχανισμούς ανάβρασης που λειτουργούσαν με νερό, φωτιά, ή συμπιεσμένο αέρα. Κατασκεύασε τον πρώτο προγραμματιζόμενο αναλογικό υπολογιστή και πάρα πολλά άλλα.

(Μια σύντομη ιστορική ανασκόπηση)

Ό,τι η καρδιά και ο νους για το σώμα στην ανθρωπότητα. *(Γκαίτε)*

«Η Ελλάδα είναι η κοιτίδα του ενγενέστερου πολιτισμού που γνώρισε η ανθρωπότητα. Σ' αυτή οφείλουμε ό,τι κάνει τη ζωή μας ανώτερη και ωραιότερη».

(Μακένζυ Κίγκ – 1874, 1950 – Καναδός διανοούμενος πρ. Πρωθυπουργός)

Έγραψε αρκετά βιβλία επιστημονικού και τεχνολογικού περιεχομένου – *διασώθηκε ένα μέρος* – τα οποία και σήμερα μελετώνται και χρησιμοποιούν οι σημερινοί επιστήμονες ως εφαλτήριο για τις περαιτέρω έρευνες τους.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Στα μέσα της 2ης χιλιετίας π.Χ., όταν οι ευρωπαίοι ζούσαν σε σπηλιές και δάση, οι Έλληνες ζούσαν την περίοδο της μεγάλης ακμής. Με τις ανασκαφές που έγιναν στην Κρήτη, στη Θήρα και σε άλλα νησιά του Νοτίου Αιγαίου διαπιστώθηκε ότι οι πόλεις είχαν οργανωμένη και πυκνή δόμηση σε οικοδομικά τετράγωνα, με δρόμους και πλατείες, σπίτια διώροφα και τριώροφα, και με επίπεδες στέγες, παρ' ότι η περιοχή ανέκαθεν υπήρξε σεισμογενής.

Βρέθηκαν αποχετευτικά δίκτυα που εξυπηρετούσαν κυρίως τα νερά της βροχής, αλλά και τα λύματα από διάφορες άλλες, καθημερινής υγιεινής, δραστηριότητες *(τουαλέτες, μπανιέρες, οικοτεχνίες...)*.

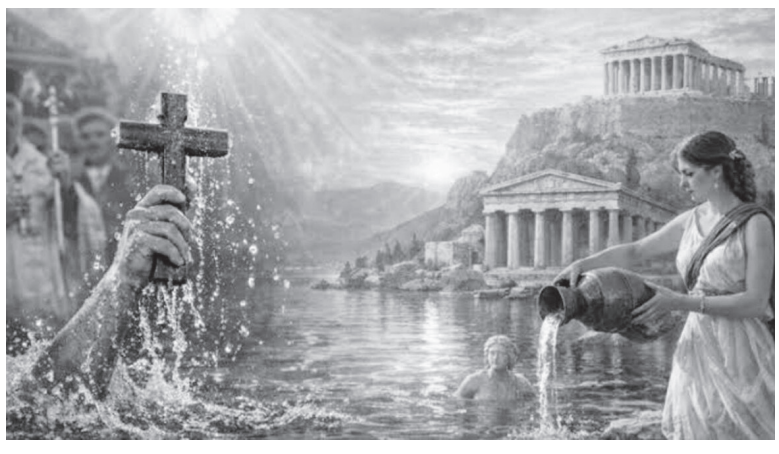

Στο Ακρωτήρι της Θήρας σώζεται σε άριστη κατάσταση στον πρώτο όροφο εσωτερικό αποχωρητήριο, που δείχνει λεπτομερώς τον τρόπο κατασκευής, τη σύνδεση με το αποχετευτικό δίκτυο και την ιδέα της οσμοπαγίδας.

Στο μεσαίωνα οι ευρωπαίοι βασιλείς τις ανάγκες τους τις έκαναν σε καθίκια – τέτοια ωραία πορσελάνινα καθίκια υπάρχουν στο μουσείο των Αψβούργων της Βιέννης – ενώ **1500 χρόνια** προ Χριστού στη Σαντορίνη, την Κνωσό, τη Φαιστό βρέθηκαν σε αρχοντόσπιτα λουτρά με ζεστό νερό και δημόσιες κρήνες...

Σε πόλεις και περιοχές που δεν υπήρχαν φυσικές πηγές ή ποτάμια μετέφεραν το νερό μέσω τούνελ-αγωγών. Ο Τύραννος των Αθηνών **Πεισίστρατος το 528 π.Χ**. κατασκεύασε υπόγειο αγωγό νερού που ξεκινούσε από την κοίτη του Κηφισού στο Χαλάνδρι και έφθανε στην περιοχή του νέου Βασιλικού κήπου. Έχουμε το Ευπαλίνειο όρυγμα της Σάμου το 520 π.Χ. που κατασκεύασε ο Μεγαρέας μηχανικός **Ευπαλίνος** και το χρηματοδότησε ο τύραννος των Μεγάρων **Πολυκράτης.**

Τέτοια συστήματα ύδρευσης, βρέθηκαν σε αρκετές πόλεις της αρχαίας Ελλάδος, όπως στη Στρύμη της Θράκης *(4ος π.Χ. αι.)* στην Όλυνθο (420-400 π.Χ.), στην Περαχώρα Κορίνθου (300 π.Χ.), στην Αίγινα, Σκύρο, στα Άβδηρα της Θράκης κ.α.. Αξιόλογο είναι ότι το μεγαλύτερο σε συνολικό μήκος τούνελ-αγωγός, είναι αυτό του Χορτιάτη Θεσ/νίκης (20 χλμ. περίπου) του οποίου η παροχή νερού έφθανε μέχρι 80 κ.μ. την ώρα.

Ο **Δαρείος Ι΄**, για να υδροδοτήσει την Kharga της Αιγύπτου, ανέθεσε το έργο στον Έλληνα γεωγράφο, ιστορικό και εξερευνητή Σκύλακα.

Ο **Δαίδαλο**ς είναι μια παράξενη προσωπικότητα που κινείται στα όρια μεταξύ ιστορίας και μυθολογίας. Ήταν αρχιτέκτονας, γλύπτης και εφευρέτης. Αυτός σχεδίασε το παλάτι της Κνωσού και το Λαβύρινθο που ζούσε ο Μινώταυρος. Ο Όμηρος και ο Πλάτωνας αναφέρουν ότι ο Δαίδαλος είχε κατασκευάσει κινητά αγάλματα (ρομπότ;) που κινούνταν με υδράργυρο (*όπως και ο Τάλως*), για να φρουρούν το λαβύρινθο.

Όταν κάποιος επιχειρήσει να αναφερθεί σε μεγάλα έργα και κατασκευές των αρχαίων Ελλήνων, δυσκολεύεται να αποφασίσει από πού να αρχίσει και πού να τελειώσει. Είναι τόσα πολλά και μεγάλης σημασίας έργα στον τομέα της οικοδομής, της ναοδομίας, της οδοποιίας, της κατασκευής λιμένων, οχυρώσεων, υδραυλικής κ.α. που σταματά ο νους του ανθρώπου. Έργα, όπως ο Ναός της Αθηνάς στην Ακρόπολη των Αθηνών **(*Παρθενώνας*)**, ο Ναός της Ήρας στη Σάμο, ο Δίολκος της Κορίνθου, το Μαυσωλείο της Αλικαρνασσού, το χρυσελεφάντινο άγαλμα του Δία στην Ολυμπία, ο Ναός της Αρτέμιδος στην Έφεσο... προκαλούν ακόμα και σήμερα δέος στο ευρύ κοινό αλλά και κυρίως στους μηχανικούς.

ΧΑΡΤΕΣ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

Ο Αρχύτας (***440-360 π.Χ.)*** ήταν μαθηματικός από τον Τάραντα – *μαθητής του Πυθαγόρα* – που ασχολήθηκε μεταξύ πολλών άλλων και με τις πτήσεις. Ήταν ο ενδόμυχος πόθος του ανθρώπου να πετάει ***(Ικαρος).***

Γύρω στα **420 π.Χ**. είχαμε την ιπτάμενη περιστέρα του που αποτελεί την πρώτη αυτοπροωθούμενη ιπτάμενη μηχανή σε όλο τον κόσμο.

Οι αρχαίοι Έλληνες με τους χάρτες που είχανε φτιάξει, αποδεικνύουν ότι γνώριζαν όλο τον τότε κόσμο. Από την ανακάλυψη των χαρτών του Piri Reis αποδείχθηκε ότι οι αρχαίοι πρόγονοί μας γνώριζαν όλη την υφήλιο. Ένας Ισπανός που μετείχε στα 3 ταξίδια του Κολόμβου, αναφέρει ότι οδηγός στις εξερευνήσεις του ήταν οι χάρτες των αρχαίων Ελλήνων που είχαν σχεδιαστεί την εποχή του Μ. Αλεξάνδρου.

Ο πρώτος χαρτογράφος ήταν ο **Αναξίμανδρος ο Μιλήσιος** (6ος π.Χ.). Και ακολουθεί **ο Δικαίαρχος** (350-290 π.Χ.) – μαθητής του Αριστοτέλη στο Λύκειο – που φτιάχνει τον πρώτο χάρτη της γης λαμβάνοντας υπόψη την σφαιρικότητά της**. Ο Ίππαρχος** (190-124 π.Χ.**), ο Μαρίνος ο Τύριος** (100 μ.Χ.) και αργότερα ο **Κλαύδιος ο Πτολεμαίος** (100-168 μ.Χ.) συμπλήρωσε και βελτίωσε το σύστημα, το οποίο χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα.

Στους χάρτες αυτούς, φαίνονται καθαρά τα δυτικά παράλια της Ευρώπης και της Αφρικής, καθώς και τα ανατολικά της Νότιας Αμερικής με την παραλιακή γραμμή της Ανταρκτικής. Οι αποστάσεις δε που αναφέρονται μεταξύ Ευρώπης, Αφρικής και Αμερικής έχουν μεγάλη ακρίβεια.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Το παλιότερο γραπτό κείμενο που βρέθηκε στη γη της Ευρώπης, χρονολογείται πριν **από 7.254 χρόνια** από σήμερα και αποκαλύφθηκε στον οικισμό Δισπηλιό της Καστοριάς.

Τα μεγαλύτερα λογοτεχνικά έργα παγκοσμίως γράφτηκαν στην αρχαιότητα. Είναι γραπτά έντεχνα μνημεία της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Η μουσική στην Αρχαία Ελλάδα ήταν συνυφασμένη με την καθημερινότητα όλων των ανθρώπων. Κατ' εξοχήν δε χρησιμοποιούνταν σε διάφορες εορταστικές εκδηλώσεις. Στην Αθήνα τη συναντάμε στις δύο μεγάλες γιορτές της πόλης, τα Μεγάλα Παναθήναια, και τα μεγάλα Διονύσια, όπου γίνονταν μεγάλοι διαγωνισμοί.

ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Τα πρώτα χονδροειδή αγγεία χρονολογούνταν από το **8000-**

→

5000 π.Χ. και τα λεπτότερης κατασκευής, κυρίως τη νεολιθική εποχή (5000-3000 π.Χ.).

Η βελτίωσή τους άρχισε το **3000-2000 π.Χ.** με την ανακάλυψη του αγγειοπλαστικού τροχού. Τον 5ον αιώνα η τέχνη άγγιξε την τελειότητα.

Οι Αθηναίοι έφτιαχναν αληθινά αριστουργήματα από πλευράς διακοσμητικής, σχημάτων και κατασκευής.

ΓΛΥΠΤΑ

Τα πρώτα σπουδαία δείγματα ελληνικών γλυπτών τα έχουμε από το **720-650 π.Χ**. Πολλοί ελληνικοί ναοί που κτίζονταν, είχαν και ένα άγαλμα προς λατρεία. Μεγάλο μέρος αγαλμάτων δημιουργήθηκε αρχικά, για να τιμήσουν ένα συγκεκριμένο θεό ή θεά. Τα περισσότερα είχαν υπερφυσικό μέγεθος και ήταν ντυμένα με μεγαλόπρεπα ενδύματα που φθάρθηκαν με το πέρασμα του χρόνου.

Καθώς περνούσαν τα χρόνια, οι γλύπτες δεν περιορίζονταν μόνον στις θεότητες, αλλά άρχισαν να δέχονται παραγγελίες για ταφικά γλυπτά που παρίσταναν διάφορα προγονικά τους πρόσωπα.

Διασημότεροι γλύπτες, εκτός του **Φειδία** που είναι ο πατέρας της γλυπτικής, ήταν ο **Πραξιτέλης, ο Σκόπας** και **ο Λύσιππος** (***ο γλύπτης του Μεγάλου Αλεξάνδρου***).

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Οι αρχαίοι Έλληνες περιστοιχίζονταν από ζωγραφικές παραστάσεις. Στα κτίρια, στα ανάγλυφα, στα αγγεία, στους τοίχους... απεικόνιζαν ένα σύνολο από στοιχεία, μοτίβα και μορφές, όλα χρωματισμένα.

Η κλασική ζωγραφική γεννήθηκε τον 5ο αιώνα π.Χ. από **τον Πολύγνωτο**, ο οποίος χαρακτηρίζεται από το **Θεόφραστο** πατέρας της ζωγραφικής τέχνης.

Φημισμένος ζωγράφος ήταν **ο Παράσσιος** και **ο Ζεύξης**, δίπλα στους οποίους έδρασαν δύο μεγάλοι νεωτεριστές **ο Απολλόδωρος** και ο **Αγάθαρχος.**

Για το Ζεύξη γνωρίζουμε ότι ήρθε προσκεκλημένος στη Μακεδονία από το Βασιλιά Αρχέλαο, για να τοιχογραφήσει το νέο παλάτι της Μακεδονίας στην Πέλλα. Από τον Πλίνιο μαθαίνουμε ότι «***οδήγησε σε μεγάλη δόξα το δοξασμένο κι όλας πινέλο».***

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Το κόσμημα από χρυσό και πολύτιμους λίθους άρχισε να κατασκευάζεται στην αρχαία Ελλάδα από το 1400 π.Χ. και μέσα σε μερικούς αιώνες οι τεχνίτες κατέστησαν ειδήμονες στη δημιουργία φανταστικών χρυσών και ασημένιων κοσμημάτων περιπλεγμένων με πολύτιμους λίθους (αμέθυστο, σμαράγδια...) και μαργαριτάρια. Και το σπουδαίο ήταν ότι τα κοσμήματα δεν αποτελούσαν προνόμιο μόνο των πλουσίων αλλά φοριόταν από μεγάλο μέρος του πληθυσμού. Πολλά δε απ' αυτά είχαν θρησκευτικό συμβολισμό, αφιερωμένα στους 12 θεούς του Ολύμπου. Όλα τα φορούσαν, για να προστατευτούν από το «κακό μάτι».

Υπήρχε η εντύπωση ότι τα στολίδια – κοσμήματα – είναι μέσο δύναμης, επιβουλής, δημιουργίας, και εκτίμησης από τους άλλους.

Από τα υπάρχοντα ευρήματα που διαθέτουμε, αποδεικνύεται ότι **η τεχνολογία των αρχαίων Ελλήνων είχε φθάσει σε τρομερά υψηλά επίπεδα.**

Ας πάρουμε μια μικρή γεύση για το μηχανολογικό «δαιμόνιο» των προγόνων μας, από αρχαιολογικές ανασκαφές που έγιναν ως τα τελευταία χρόνια.

Ανυψωτικές μηχανές: Οι πρώτες που ανακαλύφθηκαν, χρονολογούνται πριν το 530 π.Χ., διότι επουδενί λόγο μπορούσαν να μεταφερθούν οι τεράστιοι αυτοί μαρμάρινοι όγκοι για την κατασκευή των μνημείων.

(Μια σύντομη ιστορική ανασκόπηση)

Ό,τι η καρδιά και ο νους για το σώμα στην ανθρωπότητα. (*Γκαίτε*)
«Η Ελλάδα είναι η κοιτίδα του ευγενέστερου πολιτισμού που γνώρισε η ανθρωπότητα. Σ' αυτή οφείλουμε ό,τι κάνει τη ζωή μας ανώτερη και ωραιότερη».
(Μακένζυ Κίγκ – 1874, 1950 – Καναδός διανοούμενος πρ. Πρωθυπουργός)

Μερικοί που καταπιάστηκαν με αυτές τις μηχανές είναι: ο **Αρχιμήδης, ο Κτισίβιος, ο Βιτρούδιος, ο Πάπος, ο Ήρων κ.ά.**

Καταπέλτης και βαλλίστρα (400 π.Χ.): Ο καταπέλτης είχε τη δυνατότητα να εκτοξεύει ακόντια 1,80 μ. σε απόσταση 200 μ.! Αργότερα μπορούσε να πετάει ταυτόχρονα πολλά ακόντια μαζί.

Η βαλλίστρα πετούσε μέχρι και 60 κιλά πέτρες.

Μηχανισμός Αντικυθήρων: Ο πρώτος υπολογιστής της ανθρωπότητας που μοιάζει με ωρολογιακό μηχανισμό.

Υδραυλικός τηλέγραφος (350 π.Χ.): Η ύπαρξή του αναφέρεται στα «Πολιορκητικά» του Αινεία. Η μέγιστη απόσταση επικοινωνίας μεταξύ δύο ατόμων ήταν 20-30 χιλιόμετρα. Χρησιμοποιήθηκε πρωτίστως για τη γρήγορη μεταφορά μηνυμάτων στην αχανή αυτοκρατορία του Μ. Αλεξάνδρου.

Ο αστρολάβος και πόλος του Ευδόξου: Ο αστρολάβος υπολόγιζε το χρόνο. Ο πόλος μετρούσε το χρόνο... έδειχνε την ώρα, την ημέρα και το μήνα.

Φλεγόμενοι Καθρέφτες: Ο Αρχιμήδης με μπρούτζινες γυαλισμένες επιφάνειες συγκέντρωσε ηλιακή ενέργεια και έκαψε το ρωμαϊκό στόλο στις Συρακούσες το 212 π.Χ.. Ο καθηγητής Ιστορίας, Φιλοσοφίας και Επιστήμης στο Παν. Του Λούσβιλ στο Κεντάκυ μετά από έρευνες που έκανε, συμπέρανε***: «τελικά ο πατέρας των σύγχρονων όπλων*** (*ακτίνες λέιζερ, τηλεκατευθυνόμενες βόμβες και πύραυλοι*) ***είναι ο Αρχιμήδης».***

Πρέσσα λαδιού (580 π.Χ.): Ανακαλύφθηκε τέτοιος μηχανισμός σε αγγείο ορυχείου του Αλαφούζου στη νησίδα Θηρασιά.

Ναυπηγιακά (3000 π.Χ.): Εξελιγμένα πλοία με υδροδυναμική κατασκευή.

Ταχυγραφία (4ος αι. π.Χ.): Από μελέτες που έγιναν, συμπέραναν ότι ο **Ξενοφών** υπήρξε ο εφευρέτης τους, στην προσπάθειά του να καταγράψει τη διδασκαλία του **Σωκράτη**.

Αμφορέας (6000 π.Χ.): στον Ορχομενό Βοιωτίας.

Φούρνοι (6500-5800 π.Χ.): Χρησιμοποιήθηκαν αρχικά για ψήσιμο ψωμιού, μετά για το ψήσιμο κεραμικών αγγείων, και για τη μετατροπή μεταλλευμάτων σε μέταλλα.

Κινηματογράφος: Το σταθερό αυτόματο θέατρο του Ήρωνα, οι αρχαίοι Έλληνες το ονόμαζαν ***«κινηματογράφο».*** Στο σύγγραμμά του ***"Αυτοματοποιητική"*** μας αφηγείται για το ***"στατόν"*** αυτόματο θέατρο, τον κινηματογράφο των αρχαίων Ελλήνων.

Το "**στατόν**" θέατρο συνεχίζει να προβληματίζει τους σύγχρονους μηχανικούς για τον αυτοματισμό και τον περίπλοκο τρόπο λειτουργίας του.

Η αυλαία ανοιγόκλεινε, μορφές κινούνταν μόνες τους, ήχοι παράγονταν, σκηνικά άλλαζαν, φωτιές άναβαν, κεραυνοί έπεφταν, βροντές ακούγονταν και πολλά ακόμα, τα οποία συνέβαιναν αυτόματα!

Εξαιτίας αυτών που αναφέραμε και για πολλά άλλα ακόμα, γνωστά και άγνωστα, οι "φίλοι" μας Ευρωπαίοι και μη, μας μισούν και ζητούν την εξαφάνισή μας. Ο μαθουσάλας (Χ. Κίσινγκερ), που ο χρόνος ξέχασε να τον πάρει, δεν είπε στην τύχη το: ***«... Πρέπει (***τον ελληνικό λαό***) να τον πλήξουμε βαθιά στις πολιτισμικές του ρίζες... Εννοώ, δηλαδή, να τους πλήξουμε τη γλώσσα, τη θρησκεία, τα πνευματικά και ιστορικά του αποθέματα, ώστε να εξουδετερώσουμε κάθε δυνατότητά του να αναπτυχθεί, να επικρατήσει...».*** Εάν διαβάσουμε τη ιστορία θα δούμε ποιοι κρύβονταν πίσω από την Α΄ και Β΄ άλωση της Κωνσταντινούπολης και πού βρίσκονταν όλοι οι λεπλατημένοι θησαυροί της. Ποιοι βοηθούσαν τους Τούρκους, για να μην ελευθερωθεί η Ελλάδα. Ποιοι συμβούλευαν ***τον Κεμάλ Ατατούρκ*** να ξεριζώσει από τις προγονικές εστίες τον ελληνικό πληθυσμό της Μ. Ασίας, να σφαγιάσει χιλιάδες, και όχι μόνο να μη διαμαρτυρηθεί κανείς απ' τους "μεγάλους" αλλά και να στείλουν συγχαρητήρια στο σφαγέα. Ποιοι λεπλάτησαν, σκότωσαν και ρήμαξαν την Ελλάδα του '40 και σφυρίζουν αδιάφορα. Ποιοι πούλησαν την Κύπρο μας στους Τούρκους και τους βοήθησαν με τον Αττίλα να καταλάβουν τη μισή Κύπρο. Ποιοι στηρίζουν το μόρφωμα "**Βαρδάσκα"** (*Σκόπια*) χρηματοδοτώντας το να υψώνει αγάλματα τεράστια του Μ. Αλεξάνδρου, Φιλίππου κ.α. με σκοπό να τους χαρακτηρίσουν «*δικούς τους*» σλάβους, ώστε να μας κόψουν από τις ρίζες μας. Ποιοι πατρονάρουν τους Τούρκους που καθημερινά μας απειλούν και δε μιλάει κανείς τους για τα ευρωπαϊκά σύνορα, ενώ τους πιάνει ο πόνος για τη Συρία, Ουκρανία κ.α. Ποιοι είναι αυτοί που ***"ανάγκασαν"*** να κλείσουν εκατοντάδες βιομηχανίες και χιλιάδες βιοτεχνίες, και πολλές τις χρηματοδότησαν να πάνε σε άλλες χώρες για φθηνότερα δήθεν μεροκάματα;

Ποιοι ήταν αυτοί οι γενναιόδωροι που επιδοτούσαν τους γεωργούς, για να μην παράγουν αγροτικά προϊόντα ή να ξεριζώνουν δένδρα, αμπέλια κ.α.

Ποιοι είναι... που με "***νόμου***ς" διαλύουν το παραδοσιακό ελληνικό κύτταρο – την Οικογένεια με την ομοφυλοφιλία, πολιτικό γάμο, το υπερ-αυτόματο διαζύγιο....

Ποιοι είναι... που σμπαραλιάζουν την παιδεία, καταργώντας από τα σχολεία την πραγματική ιστορία, τα θρησκευτικά, τη γραμματική, τα αρχαία ελληνικά κ.ά.

Ποιοι είναι... που διώχνουν τη νεολαία μας

Ποιοι είναι... που θέλουν να αλλάξουν την Ορθόδοξη πίστη μας αντικαθιστώντας την με ένα οικουμενιστικό σύμπλεγμα θρησκειών

Ποιοι είναι... αυτοί, που, σε χώρες που ήκμασε ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός, παρεμβαίνουν σαν ένα "αόρατο" χέρι και προσπαθούν να σβήσουν, επιγραφές και ό,τι άλλο φανερώνει ελληνικό, και τα παρουσιάζουν ως δικά τους ή ρωμαϊκά

Ποιοι είναι... που μας στέλνουν κατά χιλιάδες μουσουλμάνους απ' όλο τον κόσμο, ενώ μας θεωρούν πτωχευμένο κράτος. Το κάνουν τάχα, για να μας "βοηθήσουν" (sic). Τότε, γιατί δίνουν στις δικές τους **Μ.Κ.Ο**. εκατομ. ευρώ και, αφού, τόσο τους πονούν και ενδιαφέρονται, γιατί δεν κρατούν τα χρήματά τους και τους μετανάστες "***μουσουλμάνους"*** στη χώρα τους; Μπορούμε να πούμε για δεκάδες ακόμα περιπτώσεις. Ένα, μάλλον είναι το σκεπτικό όλων αυτών των "σκοτεινών" κύκλων, ο αφανισμός του κράτους μας. Και ήδη - *όπως φαίνεται* - επιτυγχάνουν, μια που σιγά-σιγά μας τα πήραν **ΟΛΑ** ***(λιμάνια, αεροδρόμια, τραίνα, τηλεπικοινωνίες, ακίνητα του Δημοσίου στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο, κ.ά.)*** χωρίς να μας δώσουν σχεδόν τίποτα. **ΤΙΠΟΤΑ**!

Ήρθε η ώρα να επαληθευθεί ο Τούρκος Πρόεδρος Τουργκούτ Οζάλ όταν έλεγε: «***Δεν χρειάζεται να κάνουμε πόλεμο με τους Έλληνες. Αρκεί να τους στείλουμε μερικά εκατομμύρια μουσουλμάνους από την από εδώ μεριά και τελειώνουμε πια με αυτούς».***

Μόνοι μας ανοίξαμε **την κερκόπορτα** και τους αποδεχόμαστε ***"εν χορδαίς και οργάνοις".*** Και επειδή – κατά τον τέως Πρόεδρο της Δημοκρατίας Χρ. Σαρτζετάκη – **είμαστε κράτος "ανάδελφο"** και τώρα γευόμεθα τα αποτελέσματα!!!.

Στο προσεχές φύλλο: τι είπαν και τι έγραψαν για την Ελλάδα μεγάλα αναστήματα του πνεύματος, της επιστήμης και της φιλοσοφίας

«Και εξ υμών αυτών αναστήσονται άνδρες λαλούντες διεστραμμένα» (Απ. Παύλος – Πράξ. 20, 30)

συνέχεια από τη σελ. 1

Γράφει ο ΝΙΚΟΣ Ε. ΣΑΚΑΛΑΚΗΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ

Το πνευματικά νοηματισμένο βάθος της προφητείας του Απ. Παύλου (Πράξ. 20,30) «εξ υμών αυτών αναστήσονται άνδρες λαλούντες διεστραμμένα», μας παραπέμπει στις πτώσεις των αιρέσεων. Ιδιαίτερα απειλητικές οι αιρέσεις (σήμερα) μέσα στη δίνη του οικουμενισμού.

Φοβερή διάσταση της αιρέσεως είναι (όπως είδαμε στο μέρος Α') και ο παπισμός, ο Πάπας.

Η «επηρμένη οφρύς» Λατίνων Παπών, με την προσθήκη (βλασφημία) του «Φιλιόκβε» στο Σύμβολο της Πίστεως, δημιούργησαν **και σχίσμα και αίρεση**, γι' αυτό και η «παπική εκκλησία» δεν είναι του Χριστού!

Πώς μπορεί να είναι του Χριστού, όταν (εδώ και αιώνες) χρησιμοποιεί και την «Ουνία», **έναν δόλιο και ύπουλο τρόπο** παραπλανήσεως των πιστών της Ορθοδοξίας;

Οι «σύγχρονοι» Πατριάρχες και επίσκοποι έχουν εκπέσει του αληθινού πνεύματος της Ορθοδοξίας και με τις θέσεις τους - υπογραφές τους (Κρήτη 2016) έχουν συνομολογήσει, συμφωνήσει και συναποδεχθεί, ότι ο παπισμός είναι εκκλησία εξίσου με την Ορθόδοξη Εκκλησία και ότι (αμφοτέρων) τα μυστήρια είναι έγκυρα!

1ο σχόλιο: Η οικουμενιστική βούληση (των πατριαρχών Κων/λεως) έχει πραγματοποιήσει μυστικά την ένωση παπισμού και ορθοδοξίας. Περίτρανη αναγωγή στην «ένωση» είναι η **κοινή λειτουργία της Ραβέννης** (θέρος 2002), όπου ορθόδοξοι κληρικοί εκοινώνησαν και παπικούς. (Τέλος σχολίου).

Η εξομολόγηση (Δημόσια) του Αρχιμ. Αυγουστίνου Κατσαμπίρη:

«Δυστυχώς και εγώ, το εξομολογούμαι δημοσίως, δια να με συγχωρέση ο Κύριος, ότι εν αγνοία μου μετάλαβα μαζί με τους ορθοδόξους χριστιανούς και μια Γερμανίδα παπικού δόγματος. Εκ των υστέρων, όταν το έμαθα, την επλησίασα και την παρατήρησα και της επρότεινα να γίνη ορθόδοξη και να την βαπτίσωμεν. **Και η απάντησις που μου έδωσεν ήτο: «τώρα πλέον έχομεν ενωθεί όλοι μαζί κλπ»** (Βλέπε βιβλίο του «ΑΙ ΠΛΑΝΑΙ ΤΟΥ ΠΑΠΙΣΜΟΥ» (σελ. 32)).

2ο σχόλιο: Και η Εκκλησία της Ελλάδος σπεύδει προς το χορό των οικουμενιστών (και της «ενώσεως»), αμνήμων. Ποια; αυτή που στις αποσκευές της κομίζει την βαθύτερη μνήμη της ορθοδοξίας! (Τέλος Σχολίου).

6) Η ένταξη της Ορθόδοξης Εκκλησίας στο Π.Σ.Ε.

Ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς με απόλυτη κατηγορηματικότητα έχει τονίσει: **«Ήτο άραγε απαραίτητον η Ορθόδοξος Εκκλησία, αυτό το πανάχραντον Θεανθρώπινον σώμα και οργανισμός του Θεανθρώπου Χριστού, να ταπεινωθή τόσον τερατωδώς, ώστε οι αντιπρόσωποί της θεολόγοι,** ακόμη και Ιεράρχαι, να επιζητούν την οργανικήν μετοχήν και συμπερίληψιν εις το Π.Σ.Ε.; Αλλοίμονον, ανήκουστος προδοσία» (Βιβλίο «Ορθόδοξος Εκκλησία και Οικουμενισμός» - σελ. 224).

Να υπογραμμίσουμε, ότι ο παπισμός παρά την εγκοσμιότητά του, τις αιρετικές θεωρίες του και τις σωρηδόν αντιχριστιανικές πράξεις του, δεν έχει εμπλακεί (ως μέλος) στο Π.Σ.Ε., διότι αναπτύσσει την δική του οικουμενιστική πολιτική προς τις Ορθόδοξες Εκκλησίες μετά την Β' Βατικάνεια σύνοδο (1962-65).

7) Ο εσμός (κυρίως) των οικουμενιστικών πλανών, ως εχθρός της ορθόδοξης Εκκλησίας, αποπροσανατολίζει (σήμερα) το πλήθος των πιστών, δηλαδή:

α) Θεωρία των κλάδων β) Ο δογματικός μινιμαλισμός γ) Η θεωρία της περιεκτικότητας δ) Η βαπτισματική θεολογία και ε) Η Νεοπατερική - Μεταπατερική θεολογία

Στα χρόνια μας συμβαίνουν πάρα πολλές θεαματικές - συγκλονιστικές μεταμορφώσεις σ' όλα τα επίπεδα της Εκκλησιαστικής ζωής (και σ' όλους τους τομείς).

Ένα παράδειγμα ο **αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος**. Στις 24-5-98 είχε τονίσει:

«Ο οικουμενισμός πραγματικά έτσι όπως έχει επικρατήσει να σηματοδοτείται ο όρος αυτός, βεβαίως είναι αίρεσις, διότι σημαίνει απάρνησιν βασικών γνωρισμάτων της Ορθοδόξου πίστεως, όπως είναι φερ' ειπείν η αποδοχή της θεωρίας των κλάδων. Τέρμα! Σ' αυτό δεν γίνεται συζήτησις, και επομένως πας όστις πρεσβεύει τα αντίθετα μπορεί να λέγεται Οικουμενιστής και επομένως να είναι αιρετικός».

Στο φως των ανωτέρω δηλώσεών του, η μετέπειτα πορεία του ήτο αποκαρδιωτική - οικουμενιστική, συμπυκνωμένη στην επίσημη υποδοχή του Πάπα (Μάιος 2001) εκφράζοντας έτσι, «έρωτα Παπισμού».

Αντίθετα, η Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος (1956) με τον τότε προκαθήμενο Δωρόθεο, απέρριψε διαρρήδην την εκδοχή συνεργασίας με τον Πάπα.

Ο Χριστόδουλος κατέλυσε παράδοση 1000 ετών υποδεχόμενος τον Πάπα **ως αρχηγό «κράτους και εκκλησίας»**. Δέχθηκε τον Πάπα ως «αγιώτατον» και ως αληθινόν «επίσκοπον Ρώμης»!

8) Η αιρετική θεωρία του δογματικού μινιμαλισμού

Είναι το αιρετικό ρεύμα που χαρακτηρίζεται από ακραία απλότητα μορφής των δογμάτων, υποβιβασμός, σχετικοποίηση και σμίκρυνση (δηλ.) των δογματικών διαφορών.

Οι εκκλησιολογικές σταθερές της Ορθοδοξίας διατυπώνονται (άριστα) από τον Δοσίθεο, Πατριάρχη Ιεροσολύμων:

«Ούτε δύναταί τις σύνοδος Οικουμενική παγκόσμιος, κατά τινα όποτε αιτίαν νομοθετήσαι τι, κατά των πράξεων και αποφάσεων των επτά Οικουμενικών Συνόδων, ούτε περί τάξεως, ούτε περί ηθών, ούτε περί πίστεως, ούτε περί μυστηρίων. Αντινομοθετούσα γάρ ταύταις ουκ έσεται αγία Σύνοδος, αλλά βέβηλος, πονηρά, ληστρική και καθόλου παράνομος, ως γεγόνασι πολλαί των παπιστών και απευχόμεθα μη γενέσθαι τοιούτον μιαρόν άθροισμα εν τη Ανατολική Εκκλησία».

Η εξ ίσου άγρυπνη συνείδηση της ορθοδόξου παραδόσεως Κων/νος Οικονόμος εξ Οικονόμων τόνισε:

«Την ενότητα επομένως της Εκκλησίας ουδόλως αποτελεί μόνον το Δογματικόν αλλά και το Κανονικόν, όταν δηλ. διοικείται κατά τους αυτούς Θείους Κανόνας, καθ' ούς και αι λοιπαί Ορθόδοξοι αδελφαί, ίνα η ένθεσμος Εκκλησία συμφωνεί προς εαυτήν, των πανταχόθεν επισκόπων, τον σύνδεσμον της αγάπης φυλαττόντων, διά του λέγειν τα αυτά, κατηρτισμένους τω αυτώ νοΐ και τη αυτή γνώμη».

9) Η αιρετική θεωρία της «Νεοπατερικής και Μεταπατερικής Θεολογίας»

Αυτή η αιρετική θεωρία είναι στη συνείδηση των οικουμενιστών, κληρικών και λαϊκών, οι οποίοι επιζητούν αντιστύλια έξω από την εν Αγίω Πνεύματι Θεολογία των Πατέρων.

Με τη φορά της οικουμενιστικής μέθης προσπαθούν την απομάκρυνση του πιστού ανθρώπου από τους Πατέρες, το αγιοπνευματικό αυτό κέντρο της Ορθόδοξης διδασκαλίας.

Στους Πατέρες απεικονίζεται η Ορθόδοξη Δογματική - πνευματική διδασκαλία, ως Αγιοπνευματική επαφή με την Θεότητα.

Σύνδεση με το Νου των Πατέρων σημαίνει εμπειρία πνευματική δυο χιλιάδων ετών· σ' αυτούς βρίσκουμε το Νου της Εκκλησίας, ως ζώσα αντίληψη της Ορθοδοξίας!

10) Η Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών Βόλου

Αυτό το εργαλείο του οικουμενισμού πιστεύει ότι **το κύρος των κρίσεών του καθορίζεται αποτελεσματικά και από την Νεοπατερική - Μεταπατερική σκέψη τωνθεωρητικών αιρετικών οικουμενιστών (Ζηζιούλα, Νησιώτη, κλπ).**

Πιστεύει δηλ. (η Ακαδημία), ότι αντιλαμβάνεται καλύτερα τα προβλήματα της εποχής μας σε σχέση με το ύψος της πνευματικής ποιότητας των Πατέρων! Συμπερασματικά: **Σε καμιά περίπτωση η Ακαδημία αυτή δεν αποτελεί αξιόπιστη και αγρυπνούσα συνείδηση της Εκκλησίας.**

συνεχίζεται με το 3ο μέρος

συνέχεια από τη σελ. 1

Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως Πολεμήθηκε. Δικαιώθηκε

κόσμο για να «δώσουμε εξετάσεις» και ανάλογα να πορευτούμε ή στην αιώνιο Ζωή ή στην αιώνια κόλαση. Στην εφήμερη ζωή μας ο Θεός για να ~~μας~~ ενισχύσει στον αγώνα μας επιτρέπει στον χαιρέκακο δαίμονα να μας «πειράξει». Να δώσουμε αγώνα για ταπείνωση, ελεημοσύνη και να προσδεύσουμε στις αρετές. Υπομονή , πραότητα, πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό απαιτείται. Όσα και αν μας καταμαρτυρούν, όσα και να υποφέρουμε να δοξολογούμε με εμπιστοσύνη τον Κύριο

Ο Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως, κατά κόσμον, Αναστάσιος Κεφαλάς, γεννήθηκε στην Σηλυβρία της Ανατολικής Θράκης την 1η Οκτωβρίου 1846 μ. Χ. από φτωχούς και ευσεβείς γονείς, τον Δημοσθένη και την Μαρία. Ήταν το 5ο από τα 6 παιδιά της οικογένειας.

Η ευσεβής γιαγιά του πολύ μικρό του έμαθε τον 50ό ψαλμό. Όταν ο μικρός Αναστάσιος έφθανε στο σημείο του Ψαλμού «διδάξω ανόμους τας οδούς Σου» , το επαναλάμβανε πολλές φορές. Από αυτοσχέδιους άμβωνες μιλούσε για τον Χριστό στους συνομηλίκους του.

Σε ηλικία 14 ετών, αφού τελείωσε και το σχολαρχείο, επειδή η οικογένεια δεν είχε δυνατότητες οικονομικές και επειδή δεν υπήρχε σχολείο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στον τόπο του, με την ευλογία των γονέων του αναχώρησε για την Κωνσταντινούπολη.

του Μυργιώτη Παναγιώτη Μαθηματικού

Τα πρώτα χρόνια της ζωής στην Κωνσταντινούπολη ήταν δύσκολα και σκληρά. Ο εργοδότης του έμπορος καπνών δεν τον πλήρωνε κανονικά και έτσι ο Αναστάσιος κυκλοφορούσε με τρύπια παπούτσια. Είχε εμπιστοσύνη στον Θεό και έβρισκε γαλήνη στην προσευχή. Σκέφθηκε να γράψει γράμμα στον Χριστό και να του αναφέρει τα προβλήματά του. Έγραψε, λοιπόν, στον Χριστό: «Χριστούλη μου, δεν έχω παπούτσια και ρούχα. Στείλε μου τα Σε παρακαλώ. Ξέρεις πόσο Σε αγαπώ. Αναστάσιος». Έκλεισε την επιστολή και ως παραλήπτη έγραψε στον φάκελο : «Προς Κύριον Ιησού Χριστό στον παράδεισο».

Πηγαίνοντας προς το ταχυδρομείο συνάντησε ένα γείτονά του, ο οποίος ανέλαβε να την ταχυδρομήσει. Ο γείτονας άνοιξε το γράμμα, το διάβασε και έστειλε ένα ποσό στον Αναστάσιο, ο οποίος πολύ χάρηκε. Ο εργοδότης του βλέποντάς τον με καινούργια ρούχα και παπούτσια υποψιάστηκε ότι ο Αναστάσιος έκλεψε χρήματα και άρχισε να τον δέρνει. Ο γείτονάς του τον λυπήθηκε και τον προσέλαβε αυτός.

Τα πράγματα αλλάζουν για τον Άγιο. Τώρα είχε χρόνο για εκκλησιασμό, για διάβασμα της Αγίας Γραφής και περισσότερη προσευχή. Επίσης, οι γονείς και τα αδέρφια του έρχονται στην πόλη.

Σε ηλικία 20 ετών αναχώρησε για το Λιθί της Χίου (τόπο καταγωγής της οικογένειας) για να εργαστεί ως δάσκαλος. Εκεί γνωρίζεται με τον ευεργέτη του Ιωάννη Χωρέμη, πλούσιο τοπικό άρχοντα, εξ αιτίας ενός απλού περιστατικού. Ο Χωρέμης τον θέτει υπό την προστασία του.

Ο Άγιος Νεκτάριος είχε αποφασίσει να αφήσει τον κόσμο. Σε ηλικία 30 ετών και μετά από τριετή δοκιμασία λαμβάνει το αγγελικό σχήμα με το όνομα Λάζαρος στις 7 Νοεμβρίου 1876 μ.Χ. Στις 15 Ιανουαρίου 1877 μ.Χ. χειροτονείται διάκονος από τον μητροπολίτη Χίου, Γρηγόριο και μετονομάζεται σε Νεκτάριο.

Στη Χίο φοιτά στο γυμνάσιο Ο σεισμός του 1881 τον αναγκάζει να φύγει για Αθήνα, όπου τελειώνοντας το γυμνάσιο αναχώρησε για την Αλεξάνδρεια για να συναντήσει τον Πατριάρχη Σωφρόνιο. Ο Σωφρόνιος εντυπωσιάστηκε από τον Άγιο και αποφάσισε να τον στείλει στην Αθήνα, πάλι, για να σπουδάσει Θεολογία. Ο Άγιος κατάφερε λαμπρές επιδόσεις και κέρδισε υποτροφία, χρήσιμη για τις σπουδές του, αφού ο ευεργέτης του Χωρέμης κοιμήθηκε. Μόλις έλαβε το πτυχίο (1885 μ.Χ.) αναχώρησε για την Αλεξάνδρεια.

Στην Αλεξάνδρεια τα πράγματα πηγαίνουν καλά. Χειροτονείται ιερέας , γραμματέας του Πατριάρχη με το αξίωμα του Αρχιμανδρίτη. Στη συνέχεια, λόγω των προσόντων του ανελίχθηκε σε ιεροκήρυκα και έλαβε και θέση Πατριαρχικού επιτρόπου. Στις 15 Ιανουαρίου 1889 μ.Χ. εκλέγεται επίσκοπος Πενταπόλεως. Με μεγάλη ταπείνωση δέχεται το αξίωμα λέγοντας προς τον Κύριο: «Κύριε διατὶ με ανύψωσες εις τοσούτον μέγα αξίωμα; Εγὼ σού εζήτησα να γίνω μόνον Θεολόγος κι όχι Μητροπολίτης. Εκ νεαράς ηλικίας Σου εζήτησα να γίνω ένας απλὸς εργάτης του Θείου Λόγου Σου, και Συ, Κύριε, τώρα με δοκιμάζεις με τόσα πράγματα. Άλλ υποτάσσομαι, Κύριε, εις το θέλημά Σου, και δέομαι: καλλιέργησε εντός μου την ταπεινοφροσύνην και τον σπόρον των λοιπών αγίων αρετών, δι' ων τρόπων γνωρίζεις, και αξίωσόν με να ζήσω πάσας τας επί γης ημέρας μου συμφώνως προς τους λόγους του μακαρίου Παύλου, όστις λέγει: «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζει δε εν εμοί Χριστός».

Η ραγδαία άνοδος του Αγίου δημιούργησε αντιδράσεις. Ο Σωφρόνιος πλησίαζε τα 90 χρόνια ζωής και η κούρσα διαδοχής άρχισε. Οι εν αναμονή διεκδικητές του θρόνου αισθανόμενοι την επιθυμία του λαού και την εύνοια του Σωφρονίου προς τον Άγιο αποφάσισαν να τον παραμερίσουν. Τον κατηγόρησαν αόριστα για ηθικές παρεκτροπές; και για σχέδιο ανατροπής του Πατριάρχη . Ο Πατριάρχης πείστηκε και αμέσως διατάζει την παύση των καθηκόντων του Αγίου. Του κόβουν και τον μισθό. Σπίλωσαν το όνομά του σε Αθήνα και Κωνσταντινούπολη. Εν συνεχεία αναχώρησε για την Αθήνα.

Ο Αρχιεπίσκοπος Γερμανός παρά την συμπάθεια που τρέφει προς τον Άγιο, αδυνατεί να τον εντάξει στον κλήρο της επαρχίας του λόγω πιέσεων της συνόδου. Ο υπουργός Παιδείας σκοντάφτει στο γεγονός ότι ο Άγιος δεν είχε ελληνική υπηκοότητα. ιεροκήρυκα. Οι καχυποψίες του κόσμου τον συνοδεύουν και αρκετοί τον αποδοκίμαζαν.

Το 1891 μ.Χ. αποκαλύφθηκε η σκευωρία εναντίον του και αποκαταστάθηκε το όνομά του. Συνεχίζει με μεγαλύτερο ζήλο το έργο του. Η φήμη του εξαπλώνεται παντού.

Το Μάρτιο του 1894 μ.Χ. αναλαμβάνει διευθυντής στη Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών. Εργάζεται με ζήλο Θεού . Αποτελεί ζωντανό παράδειγμα για τους μαθητές του. Το τεράστιο και πολυσχιδές το έργο του στην σχολή του προσέδωσε κύρος.

Στην Αίγινα εγκαταστάθηκε το 1908, όπου εκπληρώνεται ο πόθος του για μοναχικό βίο . Η εμφάνισή του στην Αίγινα συνοδεύτηκε από δυο γεγονότα θαυμαστά. Θεράπευσε δαιμονισμένο και μετά από παράκλησή του άνοιξαν οι ουρανοί μετά από τριετή ανομβρία. Δεν παύει καθημερινά να στηρίζει και να ανακουφίζει τους ανθρώπους που τον πλησίαζαν ζητώντας τη βοήθειά του.

Το τέλος της επίγειας ζωής του ήταν επίπονο. Κοιμήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 1920. ~~και~~ το σκήνωμά του ευωδίαζε και ευώδες μύρον έκβλυζε από το πρόσωπό του. ~~Η~~κηδεία του ήταν πάνδημος.

Έχει αφήσει τεράστιο συγγραφικό έργο, ψυχωφελές και χρήσιμο σε όλους μας.

Πολλά τα θαύματα που έκανε εν ζωή αλλά και μετά την κοίμησή του.

Στις 3 Σεπτεμβρίου 1953 έγινε η ανακομιδή των λειψάνων του.

Το 1961 έγινε η επίσημος αναγνώριση του Αγίου από το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Τιμάται από την Αγία μας Εκκλησία δύο φορές κατ' έτος: Στις 9 Νοεμβρίου (κοίμηση), και στις 3 Σεπτεμβρίου ~~η~~ (ανακομιδή των λειψάνων)., Επίσης, κατά τη σύναξη των εν Θράκη Αγίων (που συμπίπτει με την Κυριακή των Αγίων Πάντων) και κατά τη σύναξη των εν Αθήναις Αγίων (12 Οκτωβρίου).

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο.

Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη, 2η συνέχεια από την 30η Ομιλία 25/10/1981

«Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζῴου λέγοντος· ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος, καὶ ὁ ᾅδης ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.» (Άποκ. 6, 7-8)

Κατ' ἀρχάς λέγεται ὡς προφητεία, γιά νά μήν νομίζουν οἱ πιστοί –προσέξτε, παρακαλῶ, αὐτό τό σημεῖο!– ὅτι τό Εὐαγγέλιον, κηρυσσόμενον εἰς τόν κόσμον, θά εὕρῃ ἀπήχησιν, ὥστε νά ἐπικρατήσῃ ἐπί τῆς γῆς ἡ εἰρήνη, κατά τόν ἀγγελικόν ὕμνον «καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη» (Λουκ. β΄ 14). Πρέπει λοιπόν νά βγοῦν ἀπ' αὐτήν τήν ἀντίληψι κυρίως οἱ πιστοί, ὅτι τώρα, ἀφοῦ τό Εὐαγγέλιον ἦλθε, θά πρέπῃ οἱ χριστιανικοί λαοί, ἤ τοὐλάχιστον οἱ λαοί πού γνωρίζουν τό Εὐαγγέλιο, νά μήν ἔχουν πλέον πολέμους.

Προσέξτε αὐτό τό σημεῖο· εἶναι μία αὐταπάτη. Καί μάλιστα αὐτή ἡ αὐταπάτη βρίσκει ἀνταπόκρισι καί σέ μικρές, θά λέγαμε, ἐκτάσεις, μέσα σ' ἕναν λαό. Νά θέλωμε νά διακυβερνήσωμε χριστιανικά, κι ἔτσι τά πράγματα νά πᾶνε πολύ καλά. Δέν ὑπάρχει καμμία ἀντίρρησι, ἀγαπητοί μου, ὅτι κυβερνῆται Χριστιανοί θά μποροῦσαν νά δώσουν πολλά ἀγαθά· ἀλλά μή πιστέψωμε –προσέξατε!– μή πιστέψωμε ὅτι θά ἀποφύγωμε τούς πολέμους καί τίς ἀκαταστασίες· ἁπλούστατα, διότι οἱ λαοί εἶναι διεφθαρμένοι. Οἱ χριστιανικοί λαοί ἐννοῶ. Ὅσο προχωροῦμε πρός τά ἔσχατα, δέν θά ἔχωμε βελτίωσιν τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος, ἀλλά χειροτέρευσιν. Κι ἀφοῦ θά ἔχωμε χειροτέρευσι –δέν μπορεῖ–, θά ἔχωμε καί πολέμους· δέν θά ἐγκαθιδρύεται ἡ εἰρήνη ἐπάνω στή γῆ. Ἔτσι πρῶταπρῶτα ἡ προφητεία ἔχει τήν ἀξία της στό νά μήν νομίσουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι τώρα ἐφ' ἑξῆς θά 'ρθοῦν ἐποχές μακάριες.

Μήν πᾶτε μακρυά· αὐτός ὁ Χιλιασμός δέν πιστεύει τοῦτο;... Καί βεβαίως, ὅταν θά φθάσουμε, πρῶτα ὁ Θεός, σέ 'κεῖνο τό χωρίον πού ἀναφέρεται στά «χίλια χρόνια» (Άποκ. 20, 1-8), θά ἰδοῦμε ἐκεῖ τί ἐννοεῖ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά αὐτή εἶναι μία πλάνη. Καί μή νομίσετε ὅτι οἱ Χιλιασταί, ὅταν τήν λέγουν, δέν ἐπηρεάζουν τό περιβάλλον των καί τούς Χριστιανούς... ὅτι ἀναμένουν μίαν ἐποχήν μακαριότητος ἐπάνω στήν γῆ, πού οἱ ἄνθρωποι θά τρῶνε μέ χρυσᾶ κουτάλια...! Τά ἔντυπά τους πού κυκλοφοροῦν, καί μάλιστα ἐκεῖνα τά διαφημιστικά ἔντυπα, ἔχουνε μέσα πολύ ὡραῖες εἰκόνες, σκίτσα δηλαδή, πού ἔχουνε τούς ἀνθρώπους εὐτραφεῖς, χαμογελαστούς... ὡραίους κήπους... ὅλοι οἱ καρποί τῆς γῆς ἐπάνω στό τραπέζι... παίζει κιθάρα κάποιος... κάποια ἄλλη πέρα ἐκεῖ τραγουδάει, τά παιδιά παίζουν..., ἑρμηνεύοντες τό χωρίον ὅτι «θά βοσκήσῃ τό λεοντάρι, ἡ ἀρκούδα μαζί μέ τό ἀρνί» (Ἡσ. 11, 6-9)!... Δέν ὑπάρχει αὐτή ἡ ἑρμηνεία. Δέν εἶναι σωστή αὐτή ἡ ἑρμηνεία.

Ἡ προφητεία λοιπόν ἔχει τή θέσι της ἐδῶ, ὅτι θά 'χουμε πολέμους καί ὄχι εἰρήνη. Καί μόνο στό σημεῖο αὐτό ἄν περιορισθῇ ἡ προφητεία γιά πολέμους, εἶναι ὑπέρ ἀρκετή νά τήν δικαιολογῇ.

Ἀλλά ἀκόμη καί κάτι ἄλλο. Ὅταν ὁ Κύριος ὁμιλῇ περί πολέμων, δέν πρόκειται περί τῶν συνηθισμένων πολέμων, ἀλλά περί ἐκτάκτων καί τρομερῶν πολέμων. Ὑπῆρξαν βέβαια μεγάλοι πόλεμοι, τρομεροί πόλεμοι· σφαγές ἀνελέητες μέσα στήν Ἱστορία. Ἡ ἱστορία τῶν ἀνθρώπων δέν εἶναι παρά πόλεμοι· τίποτ' ἄλλο· ἀπό τήν ἀρχή μέχρι τέλους. Εἶναι ἡ ἱστορία τῶν πολέμων ἡ ἱστορία ἡ ἀνθρωπίνη. Ἀλλά ὅσο καί ἄν ὑπῆρξαν τρομεροί πόλεμοι, θά ὑπάρξουν ἄκρως καί ἀφαντάστως τρομερότεροι.

Καί φαίνεται, ἀγαπητοί μου, ὅτι αὐτοί οἱ πόλεμοι οἱ τρομερότεροι οὐδέποτε προεβλέφθησαν ἀπό τό ἀνθρώπινο μυαλό. Ποτέ ὁ ἄνθρωπος δέν φαντάσθηκε τόσο τρομερούς πολέμους, στόν βαθμόν πού πρόκειται νά πραγματοποιηθοῦν! Καί φαίνεται ἀκόμα ὅτι αὐτή ἡ ἀρχή αὐτῶν ἔγινε. Διαβάστε σ' ὁλόκληρη τήν ἱστορία ὅλων τῶν λαῶν· πουθενά δέν θά δῆτε τόν χαρακτηρισμόν παγκόσμιος πόλεμος. Πουθενά. Κι ὅμως, μέσα στόν αἰῶνα μας ἐσημειώθηκαν δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, ὁ ἕνας φοβερότερος τοῦ ἄλλου. Ἕνας τρίτος παγκόσμιος πόλεμος –ἔ, διαβάζετε ἐφημερίδες, ἀκοῦτε εἰδήσεις– λίγοπολύ, πιστεύω, θά 'χετε μιά εἰκόνα γιά τό τί θά σήμαινε ἕνας τρίτος παγκόσμιος πόλεμος!...

Σᾶς λέγω μόνο τοῦτο: ὁ Κύριος εἶπε τήν ἑξῆς φράσι: «ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος» (Ματθ. 24, 7). Αὐτό φανερώνει ἀκριβῶς παγκόσμιον πόλεμον. Διότι σήμερα δέν εἶναι ἕνας λαός πού πολεμᾶ ἐναντίον ἄλλου λαοῦ, καί ἔρχεται ἴσως ἕνας τρίτος σάν σύμμαχος νά βοηθήσῃ τόν πρῶτον ἤ τόν δεύτερον· ἐδῶ ἔχομε ἀληθινά παγκόσμιον πόλεμον. Καί συνεπῶς τήν ἔκφρασι τοῦ Κυρίου, τήν διατύπωσι «ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος» σήμερα μποροῦμε νά τήν καταλάβωμε. Πρόκειται περί παγκοσμίου πολέμου.

Πρίν ἀπό ὀγδόντα χρόνια –μᾶλλον λιγώτερο ἀπό ὀγδόντα· μέχρι τό 1910· συνεπῶς ἑβδομήντα χρόνια– δέν μποροῦσαν οἱ ἄνθρωποι νά διανοηθοῦν παγκόσμιον πόλεμον. Δέν μποροῦσαν. Δέν ἦταν δυνατόν. Ἕνα προοίμιον τοῦ Α΄ παγκοσμίου πολέμου ἦταν ὁ Κριμαϊκός πόλεμος. Ὁ Κριμαϊκός πόλεμος ἦταν ἕνα εἶδος παγκοσμίου πολέμου. Ἕνα εἶδος· ἔτσι, νά, ἕνα ξεκίνημα· ὄχι ἀκριβῶς παγκοσμίου. Πάντως ὅμως πήρανε πολλοί λαοί μέρος στόν Κριμαϊκόν πόλεμον. Ἀλλά μποροῦσε αὐτό νά προβλεφθῇ ὡς παγκόσμιος πόλεμος; Ὄχι. Μποροῦσε νά προβλεφθῇ, παρακαλῶ, ὅτι θά ἦταν δυνατόν νά ὑπάρξῃ πυρηνικός πόλεμος, ὅπου θά μποροῦσε νά φονευθῇ εὐκολώτατα –εὐκολώτατα· στό πί καί φί· ἐντός εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν!– τό ἕνα τέταρτο τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς;... Ἀδιανόητο! Ἀγαπητοί μου, πρίν ἀπό πενήντα χρόνια, αὐτά πού λέμε τώρα ἦσαν ἀδιανόητα.

Θά μποροῦσε ποτέ νά φαντασθῇ κανείς ὅτι σ' ἕναν πόλεμον θά μποροῦσαν νά λάβουν μέρος διακόσια ἑκατομμύρια στρατιῶται;... Θά μποροῦσε νά τό φαντασθῇ αὐτό κανείς ποτέ;... Ἀδιανόητο! Κι ὅμως, στό 9ο κεφάλαιο, στίχος 16 –πρῶτα ὁ Θεός, θά φθάσουμε ἐκεῖ, θά κάνουμε ἀνάλυσιν καί θά τό ἰδῆτε αὐτό– παίρνουν μέρος τρεῖς στρατοί: οἱ «κόκκινοι», οἱ «κίτρινοι» καί οἱ «κυανοί». Τί λένε αὐτά;... Ἀλλά δέν λέω ἀκόμη τίποτε· ἅμα θά φθάσουμε ἐκεῖ, θά τό ποῦμε. Καί ὁ πόλεμος θά γίνῃ εἰς τήν Μεσοποταμία, «μεταξύ», λέγει, «τῶν ποταμῶν Εὐφράτου καί Τίγρεως», ἤτοι στήν Περσία. Τί λένε αὐτά;... Αὐτά γράφηκαν πρίν δυό χιλιάδες χρόνια. Καί ὅτι «οἱ στρατοί πού θά λάβουν μέρος θά εἶναι διακόσια ἑκατομμύρια· δύο μυριάδες μυριάδων»! Ἄν λάβετε δέ ὑπ' ὄψιν ὅτι μόνη ἡ Κίνα εἶναι ἕνα δισεκατομμύριο –μόνη ἡ Κίνα!– καί ὅτι θά μποροῦσε ὁ ἕνας στούς πέντε, –χονδρικά· δέν εἶμαι βέβαια εἰδικός νά μιλήσω γι' αὐτά– ὁ ἕνας στούς πέντε θά ἤτανε στρατεύσιμος, μόνο ἡ Κίνα θά διέθετε διακόσια ἑκατομμύρια στρατό! Αὐτό πρίν μερικά χρόνια ἤτανε διανοητό; Ἀδιανόητο. Ἀδιανόητο!

Συνεπῶς ἡ προφητεία περί πολέμων ἔχει βάσι, καί δέν εἶναι ξεκάρφωτο πρᾶγμα. Ἔχει πάρα πολύ μεγάλη βάσι κι ἔχει πολύ μεγάλη ἀξία· διότι δέν ὁμιλεῖ περί συνηθισμένων πολέμων, ἀλλά περί εἰδικῶν, φοβερῶν, τρομακτικῶν πολέμων.

Δεύτερον· ὁ «λιμός», ἡ πεῖνα. Ὁμοίως πάντοτε τή γῆ μας τήν ἐμάστιζε ὁ «λιμός»· ἀλλά ἐδῶ πρόκειται γιά ἕνα φαινόμενο ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀποστασίας, πρᾶγμα πού δέν θά συνέβαινε ἄν οἱ ἄνθρωποι δέν ἀποστατοῦσαν ἀπό τόν Θεόν. Ὅταν ὁ Κύριος ὁμιλῇ περί «λιμοῦ», πείνας, ὅπως καί ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης ἐδῶ στήν τετάρτη πληγή, τήν τετάρτη «σφραγῖδα», οὐσιαστικά προφητεύει ὁ Κύριος τήν ἀποστασία· καί τοῦτο, διότι ἀποτέλεσμα τῆς ἀποστασίας θά εἶναι καί οἱ πόλεμοι καί ὁ λιμός, ἡ πεῖνα. Παρά ταῦτα, ἄν καί πάντα ὑπῆρχαν λιμοί πάνω στή γῆ, πρόκειται περί ἐκτάκτων λιμῶν, ἀπροβλέπτων καί ἀσυνήθων. Διότι οἱ λιμοί πού ὑπῆρξαν ἐπάνω στή γῆ μας ἦσαν κυρίως τοπικοί. Μᾶς σημειώνει ἕναν τέτοιο λιμό ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς εἰς τάς Πράξεις, καί μᾶς λέγει μάλιστα ὅτι αὐτός ὁ λιμός, τόν ὁποῖον εἶχε προφητεύσει ὁ Ἄγαβος καί πολλοί ἄλλοι Προφῆται μέσα στήν Ἐκκλησίαν, ἐπραγματοποιήθη στήν ἐποχή τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου καί λοιπά. (Πράξ. 11, 28)

Ὥστε ἔχομε λιμούς πάντοτε. Προσέξτε! λιμοί πού προέρχονται εἴτε ἀπό καιρικές συνθῆκες εἴτε ἀπό πολεμικές καταστάσεις. Ἐμεῖς στό '41'42 δέν εἴχαμε λιμό στήν Ἑλλάδα ἀπό καιρικές συνθῆκες, ἀλλά ἀπό πολεμικές καταστάσεις. Αὐτές οἱ καταστάσεις εἶναι τοπικές. Ἐδῶ ὅμως ὁμιλεῖ περί λιμοῦ, πού φαίνεται ὅτι θά ἔχῃ ἕνα παγκόσμιον χαρακτῆρα. Καί θά λέγαμε: «Καλά, δέν ἔβρεξε ἐδῶ· δέν θά βρέξῃ παραπέρα;». Παγκόσμιο χαρακτῆρα.

Ἀκοῦστε πῶς τό λέγει τό βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως, στό 8ο κεφάλαιο. Βλέπετε παίρνω παράλληλα στοιχεῖα, γιά νά ἔχουμε μία καλή εἰκόνα τοῦ ὅλου Βιβλίου· ἄλλο ὅτι, φθάνοντας ἐκεῖ, θά ξαναδοῦμε τά σημεῖα αὐτά λεπτομερέστερα. «Ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον» (Άποκ. 8, 11). Ὁ ἄψινθος, ὅπως ξέρετε, εἶναι ὁ ἀπήγανος. Δέν ξέρω ἄν ξέρετε τό φυτό ἀπήγανος, «ἄψινθος». Φέρεται ὡς δηλητηριῶδες φυτόν. Εἶναι ἕνα χόρτο, δηλαδή ἕνα φυτό, τό ὁποῖον μυρίζει πάρα πολύ ἄσχημα, ἅμα τό τρίψετε στά χέρια σας. Γκριζοπράσινα εἶναι τά φύλλα του καί ἔχει κάτι μικρούς καρπούς. Ἅμα τό τρίψετε στά χέρια σας, μυρίζει πολύ ἄσχημα. Εἶναι καί πικρό. Ἔχω ἀκούσει ὅτι εἶναι δηλητηριῶδες. Δέν ξέρω ἄν εἶναι δηλητηριῶδες· τό 'χω ἀκούσει αὐτό. Ὁ ἀπήγανος λοιπόν εἶναι ὁ «ἄψινθος». «Ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον»! Ἀντί νά πῇ «πίκρισαν τά νερά», λέγει «ἔγιναν εἰς ἄψινθον», δηλαδή ἔγιναν πικρά ὅπως εἶναι ὁ ἄψινθος, ὅπως εἶναι ὁ ἀπήγανος. «καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.» (αὐτόθι).

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

Γιατί ὅμως πικράθηκαν τά νερά; Ἐδῶ τώρα εἶναι!... Κι ἀκοῦστε: «τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων»! Τώρα, ἄν εἶναι σχηματικός ἀριθμός τό ἕν τρίτον ἤ εἶναι πραγματικός ἀριθμός, αὐτή τή στιγμή δέν μποροῦμε νά τό ποῦμε· ὑπονοῶ ὅμως καί νομίζω ὅτι δέν εἶναι σχηματικός, ἀλλ' εἶναι πραγματικός. Διότι, ἄν, ἀγαπητοί μου, μερικά χρόνια πίσω, ἤ τόν καιρό πού γράφηκε ἡ Ἀποκάλυψις, ἐδιάβαζαν οἱ ἀναγνῶσται ὅτι θά ἐγίνετο ἕνας πόλεμος, στόν ὁποῖον θά ἐλάμβαναν μέρος διακόσια ἑκατομμύρια στρατιῶται, πέστε μου σᾶς παρακαλῶ, πέστε μου, θά νόμιζαν ὅτι πρόκειται περί πραγματικοῦ ἀριθμοῦ ἤ περί συμβατικοῦ ἀριθμοῦ; Θά ἔλεγαν: «Αὐτό εἶναι ἀδιανόητο. Κι ἀφοῦ εἶναι ἀδιανόητο, τότε θά πρέπῃ νά ποῦμε ὅτι ὁπωσδήποτε πρόκειται περί συμβατικοῦ ἀριθμοῦ. Ἄρα δέν εἶναι διακόσια ἑκατομμύρια· ἁπλῶς θέλει νά δείξῃ τό μέγεθος.». Σήμερα, μέ τόν πληθυσμό πού ἔχομε καί μέ τίς συνθῆκες πού ζοῦμε, σήμερα διακόσια ἑκατομμύρια εἶναι δυνατόν νά εἶναι συμβατικός ἤ πραγματικός; Ἔτσι, θά μποροῦσαν νά ποῦν οἱ ἄνθρωποι: «Εἶναι δυνατόν τό τρίτον τῶν ὑδάτων νά πάθουν μόλυνσι, νά γίνουν πικρά, καί συνεπῶς νά εἶναι ἀκατάλληλα πρός πόσιν ἀλλά καί πρός πότισμα τῶν φυτῶν;! Τό τρίτον τῶν ὑδάτων;!...».

Ἄν λάβῃ κανείς ὑπ' ὄψιν πόση εἶναι ἡ ἔκτασι τῶν ὠκεανῶν σέ σχέσι μέ τήν ξηρά –πολύ μεγαλυτέρα· ἔ;– καί ὅτι τό «τρίτον τῶν ὑδάτων», ποταμῶν καί θαλασσῶν, θά εἶναι ἀκατάλληλο, τί θά λέγαμε; «Ἄ, θά πρέπῃ νά εἶναι συμβατικός ἀριθμός τό ἕν τρίτον.»; Σήμερα, μέ τήν πυρηνική ἐνέργεια καί μέ τήν μόλυνσι τοῦ περιβάλλοντος πού ἔχομε, σήμερα, ἀγαπητοί μου, ὄχι μόνον τό ἕνα τρίτο μολύνεται, ἀλλά ὁλόκληρη ἡ θάλασσα καί τά ποτάμια, ὅλων τῶν ὠκεανῶν τά ὕδατα, εἶναι δυνατόν νά μολυνθοῦν! Ἔτσι, ὑπονοῶ –δέν ξέρω ἄν κάνω λάθος– ὅτι τό ἕν τρίτον τῶν ὑδάτων πού θά μολυνθῇ δέν εἶναι συμβατικός ἀριθμός.

Ἀλλ' ἐρωτῶ: ἐάν, ἀγαπητοί μου, ὑπάρχῃ τέτοια μόλυνσι, πῶς θά μπορέσουμε νά ζήσουμε ἤ νά ποτίσουμε τά φυτά μας;... Νά γιατί ἔρχεται πεῖνα. Νά σᾶς πῶ ἕνα παράδειγμα, πολύ μικρό καί ἐντελῶς τοπικό.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

«ΕΓΩ ΕΙΜΙ»

Τό «Ἐγώ εἰμι» εἶναι τό ὄνομα Χρίστου, τό ἄπειρό του μεγαλεῖο· μ' αὐτό φανερώνει την προσωπικότητά του σε ὅλο του τον βίο.

Εἶναι καί τοϋ Πατρός και του Ἁγιου Πνεύματος τό ὄνομα αὐτό, καθότι τά πρόσωπα τής Θεότητος εἶναι ισα, με τό ὄνομα εὐλογητό.

Τό μυστήριο πού κρύβει τό «Ἐγώ εἰμι», κανένας δεν γνωρίζει σε ὅλο του τό βάθος· φανερώνεται και σ' ὁποιον ὁ Θεός φωτίζει.

Ἡ δόξα του μόνου καιι Τριαδικού Θεού εἶναι ἄπειρη, αἰωνία.

Ἄγγελοι και Ἅγιοι ἀς τον υμνούν στών Οὐρανών τήν Βασιλεία.

Σπύρος Σουρτζής

συνέχεια από τη σελ. 1

«Ο ρόλος, ο σταυρός και η ανάσταση της ιερωσύνης»

ών» που περνάει η σύγχρονη κοινωνία. Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι έχουν έλθει τα **«πάνω κάτω»** από κάθε άποψη. Ποια είναι άραγε τα κύρια χαρακτηριστικά της σύγχρονης κοινωνίας; Πού πάει αυτός ο κόσμος; Ποιος δεν βλέπει την απολυτοποίηση των υλικών αξιών; Το αφιόνι της πνευματικής αποχαύνωσης; Την καταναλωτική υστερία; Την απανθρωπιά των πολιτικών και οικονομικών ολοκληρωτισμών; Την αλλοτρίωση του ανθρώπου; Την τάση για εκκοσμίκευση της εκκλησίας; Την συντήρηση της βουλιμίας για παρασιτισμό; Ποιος άραγε δεν βλέπει την κοινωνική αδικία; Την κοινωνική αναταραχή και βία; Τη θρησκευτική αδιαφορία και τον εκκλησιαστικό αποχρωματισμό της ελληνικής κοινωνίας; Τη διάβρωση του λαού δια μέσου της φιλοσοφίας του λαϊκισμού; Την καλλιέργεια της διχόνοιας των Ελλήνων; Την απουσία των υπαρκτικών ερωτημάτων που σχετίζονται με την ποιότητα της ζωής; Την εθνοκαπηλία; Τη διατάραξη των αρμονικών σχέσεων εκκλησίας και πολιτείας; Τη συρρίκνωση και αλλοίωση της γλώσσας; Ποιος δεν βλέπει τον αποθηλασμό μας από την ιστορική παράδοση; Την κατακόρυφη πτώση της παιδείας ένεκα του πρακτικού ευδαιμονισμού; Τον αναιδή, απροκάλυπτο και προκλητικό εμπαιγμό της εκκλησίας και του ιερού κλήρου; Ποιος δεν βλέπει τον πνευματικό υποσιτισμό; Την κατάργηση κάθε ιδανικού της νεολαίας; Την κατάχρηση της εξουσίας, τη χρήση της αυθαιρεσίας;

Γράφει ο Γεώργιος Ν. Ξενόφος, λογοτέχνης, ποιητής, ιστορικός μελετητής, συγγραφέας

Την άστοχη και κακή εν γένει αντιμετώπιση των κοινωνικών, γλωσσικών και εθνικών προβλημάτων και τόσων άλλων κακών τα οποία έχουν ως συνέπεια την αποτελμάτωση της κοινωνικής και πνευματικής ζωής του Νέου Ελληνισμού; Ποιος δεν βλέπει ότι οι μειοψηφίες κυβερνούν τις πλειοψηφίες; Ουδέποτε ίσως ο κόσμος υπήρξε τόσο φοβερός, για τον άνθρωπο όσο σήμερα. Σ` αυτόν τον απαίσιο κόσμο έρχεται ο ιερέας, ο οποίος με την αγάπη του, που συνιστά την ουσία της ζωής, θα σηκώσει το σταυρό του με ταπεινοφροσύνη και άκρα σιωπή. Το έργο του ορθοδόξου ιερέα σήμερα συνίσταται κυρίως στο να φανερώνει την ***ιερωσύνη,*** όπως οφείλει να είναι στη χριστιανική της χαρισματικότητα και μαρτυρία: σταυρωμένη στην καρδιά των σημερινών εξελίξεων· σταυρωμένη στην ανθρώπινη περιπέτεια. Σημασία επιτέλους έχει τι είναι η εκκλησία για τον κόσμο και όχι ο κόσμος για την εκκλησία. Υπάρχει πράγματι ένας κόσμος άκοσμος, από αγιασμένος που μας θλίβει. Είναι αυτός που περιγράψαμε παραπάνω. Και το ανθρώπινο ερώτημα είναι, πώς ένας ιερέας, ένας ποιμένας μπορεί να επιδράσει δημιουργικά σ` αυτή την ταραγμένη ώρα του κόσμου και του ανθρώπου; Ποια ιερατική γλώσσα μπορεί να κατανοεί ο σημερινός ψευδίζων άνθρωπος;Ή ποια ιερατική καρδιά μπορεί να θραύσει την τεχνολογική οθόνη των καιρών μας που κρύβει κάθε εσχατολογικό βάθος; Το σημαντικό βέβαια, κατά την ταπεινή μας αντίληψη, δεν είναι τα προσόντα ή κάποιες πρωτοβουλίες των κάθε βαθμίδας ποιμένων, αλλά η ταπεινοφροσύνη και η ευθύνη τους για την παράταση του λόγου και των πράξεων του Θεού στην εκκλησία και δια της εκκλησίας στον κόσμο. Η **ιερωσύνη** λοιπόν είναι η τέχνη να υποφέρεις ή να σταυρώνεσαι, όταν μάλιστα σχετίζεται με την αλήθεια και όχι την αυθεντία, την αγάπη και όχι τη βία, την ελευθερία και όχι την εξουσία. Ο ιερέας όπως και ο Κύριός του δεν έρχεται να κρίνει αλλά να σταυρωθεί ενώπιον του σκανδάλου μιας ανθρώπινης ελευθερίας, που σταυρώνει το Θεό. Η ιερατική τέχνη είναι να επικεντρώνετε το έργο σας όχι στις ιστορικές εξελίξεις της κοινωνίας, αλλά στην καρδιά του ανθρώπου που κρατά ζωντανή τη σπίθα της αιωνιότητάς μας μέσα στη στάχτη του πολιτισμού μας. Σ` αυτό το φοβερό μυστήριο της καρδιάς του ανθρώπου πρέπει να ρίξει η **ιερωσύνη** το βάρος της, για να γνωρίσουν οι άνθρωποι τους δρόμους που οδηγούν στον Τριαδικό Θεό. Η **ιερωσύνη** λοιπόν δεν ζητά να εφεύρει ή να κατασκευάσει νέες δυνατότητες ή τρόπους σωτηρίας περισσότερο επίκαιρους ή μοντέρνους. Η **ιερωσύνη** δεν κάνει τίποτε άλλο παρά μόνο ζει κατά Θεό και περιμένει τα πάντα από το Θεό.Έτσι αν ενεργείτε στη ζωή σας να είστε σίγουροι ότι θα λάμψει μέσα σας η ανάσταση, γιατί μετά το σταυρό ακολουθεί πάντοτε η χαρά και το μεγαλείο της Ανάστασης.

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 352

ΚΩΔ. ΥΠ. 061603

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2026

Ιδιοκτήτης Εκδότης Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τασιόπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών , Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ.: 2410 284644

Τηλ.: 2410 554068

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org

info@agonas.org

Το έπος του ’40

Η φασιστική Ιταλία του δικτάτορα Μουσολίνι στις 28 Οκτωβρίου 1940 κήρυξε τον πόλεμο κατά της Ελλάδας της ποτισμένης ανά τους αιώνες με αίμα. Ο πρωθυπουργός Ι. Μεταξάς που πρωτοστάτησε στο ιστορικό ΟΧΙ, ήταν πεπεισμένος για τη γενναιότητα και την αποφασιστικότητα των Ελλήνων.

Πράγματι, οι ήρωες Έλληνες έκαναν το όχι πραγματικότητα με αντίσταση υπεράνθρωπη σε όλα τα μέτωπα κατά των Ιταλών και νίκησαν. Τουλάχιστον ***δέκα πέντε «15.000»*** χιλιάδες Ελλήνων έπεσαν στα Ελληνοαλβανικά βουνά, Αγίους Σαράντα, Καλπάκι και αλλού.

Μια χούφτα Ελλήνων τα έβαλε με μια ολόκληρη αυτοκρατορία και νίκησε. Καλώς έχει ειπωθεί ότι οι Ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες. Όλη η Ευρώπη υποκλίθηκε στο ψυχικό μεγαλείο του έθνους μας και των παιδιών της.

Μα τι λέω η Ευρώπη;Όχι μόνο αλλά όλος ο πλανήτης γη. Γίναμε παγκόσμιο σύμβολο γενναιότητας, μεγαλοψυχίας, ανδρείας και παλληκαριάς. Οι αθάνατοι πεσόντες Έλληνες θα κοσμούν ανά τους αιώνες το έθνος μας εδώ στη γη, αλλά θα λάμπουν και μεγαλόπρεπα στο ουράνιο πνευματικό στερέωμα της θριαμβεύουσας Εκκλησίας μας. Στη συνέχεια μια δεύτερη αυτοκρατορία, η Γερμανία του Α. Χίτλερ ήρθε, να ταπεινώσει – δήθεν – το ελληνικό φρόνημα των Ελλήνων με τη σιδηρόφρακτη πολεμική της μηχανή. Και αυτοί αντιμετώπισαν τη λιονταρίσια ψυχή των παλληκαριών μας, πρώτα σώμα με σώμα και μετά με τη σθεναρά Αντίσταση. Η Ελλάδα μας για μια φορά ακόμα γέμισε εθνομάρτυρες.

Κωνσταντίνος Ζωγρ. Σταθακόπουλος Θεολόγος – Καθ. Βυζ. Μουσικής

Οι ήρωες της μεγαλονήσου Κρήτης κυριολεκτικά τους πετσόκοψαν και τους κράτησαν έξι μήνες παραπάνω απ’ ό,τι υπολόγιζαν. Σε αυτό ακριβώς το σημείο της καθυστέρησης, οι Γερμανοί έχασαν ουσιαστικά τον πόλεμο, δίνοντας το χρόνο να ανασυνταχτούν η Αμερική με την Αγγλία και τη Ρωσία, νικώντας τον Αντίχριστο Χίτλερ και τα στρατεύματά του.

Η Ελλάδα, όπως έχει ειπωθεί, ποτέ δεν πεθαίνει, δεν τη σκιάζει φοβέρα καμιά, μόνο λίγο καιρό ξαποσταίνει και ξανά προς τη δόξα τραβά.

Ας είναι αιωνία η μνήμη όλων των Αθανάτων και Αγίων Εθνομαρτύρων του **έπους του ’40** που υπολογίζονται περί τους *800.000 πεσόντες*, έως και τη στιγμή που έφυγαν οι Γερμανοί από τον τόπο μας.

Ποτέ πια πόλεμος και να μην υπάρχει σε καμία χώρα.

Ζήτω το Έθνος.

Ζήτω η Ελλάδα μας.

Ζήτω οι Αθάνατοι πεσόντες Έλληνες.

Εν Πέτα, 28/10/2025

Χιλιάδες μαθητές και γονείς διαμαρτύρονται για το κλείσιμο των εκπαιδευτηρίων.

Τι είναι τούτο που πάθατε δέσποτα!

Πριν από τέσσερα χρόνια (*Σεπτέμβριος 2022*), δέσποτα Ιερώνυμε, σας είχαμε προειδοποιήσει ότι: "***άμα μια γέφυρα γκρεμιστεί, δεν ξαναστήνεται μονομιάς. Άμα το χάσμα βαθύνει, δεν επικοινωνούν οι όχθες. Η τάφρος που ανοίχτηκε ανάμεσά σας και στο λαό*** – *με τα εκπαιδευτήρια Μ. Ράπτου* – **δε γεφυρώνεται εύκολα...".**

Ο επίσκοπος, όπως εσείς, δέσποτα Ιερώνυμε, γνωρίζετε καλύτερα από τον καθένα μας, αφού έχετε νομικές και θεολογικές σπουδές, με γνώση στο βυζαντινό (*ελληνορωμαϊκό*) δίκαιο με δύο μεταπτυχιακά και τιμητικό διδακτορικό δίπλωμα ότι ένας πνευματικός πατέρας και ποιμένας ενότητας μιας εκκλησιαστικής κοινότητας, φροντίζει και την καθοδηγεί πνευματικά, ενώνει τους πιστούς, αγωνίζεται για τη γνησιότητα της διδασκαλίας και των δογμάτων της Εκκλησίας, οφείλει να είναι πρότυπο χριστιανικής ζωής και αγάπης για το ποίμνιό του. η κάθε άλλη αλλότρια ενασχόληση και ιδιαίτερα με επιχειρηματικά είναι μάταια και ξένα προς την εκκλησιαστική ασκητικότητα.

Η προσπάθειά σας όμως να οικειοποιηθείτε το πρώτο μεγαλύτερο και παλαιότερο σχολικό συγκρότημα της Μαίρης Ράπτου από τον πραγματικό διάδοχο και ιδιοκτήτη με σαθρή επιχειρηματολογία: ***«Όταν βλέπω*** – *δηλώσατε* – ***ότι κάποιοι υποφέρουν εξ αιτίας της συμπεριφοράς ορισμένων, δεν μπορώ να μην την κατηγορήσω. Αυτή δεν είναι δουλειά μου ως Μητροπολίτη;».*** Έχει σχέση με την ενότητα των πιστών; Ή μήπως φροντίσατε για την πνευματική καθοδήγησή τους; Μήπως αυτό εννοούσατε ότι θα αποσέρνατε το ***"πιστοποιητικό χρηστοήθειας"*** (*τι είναι τούτο*) αν ο Νόμος το έδινε στον πραγματικό ιδιοκτήτη; Ενώ εδώ σας έπιασε μεγάλος και ασήκωτος πόνος, ίσως για **το "λιλί".** Την ίδια εποχή εκατοντάδες ιατροί, υγειονομικοί, νοσηλευτές, συνοδοί βρίσκονταν στο δρόμο νηστικοί, εγκαταλειμμένοι, ταλαιπωρημένοι, τα παιδιά τους διέκοψαν τις σπουδές τους, αρνούμενοι να εμβολιαστούν και σεις αντί να σκύψετε ταπεινά το κεφάλι, για να τους συμπαρασταθείτε, τους χλευάζατε για τις άσπρες μπλούζες (*ιατρικές*) ότι είναι χρυσαυγίτες (!) με τα δήθεν σοκολατάκια (!).

Η Βολιώτισσα υπουργός Παιδείας αγωνίζονταν – *καλοπροαίρετα* – με "***νύχια και με δόντια***", να κλείσουν τα εκπαιδευτήρια για το **"καλό"** τους βέβαια! Αφού κάποιες παραλείψεις είχαν σχεδόν τακτοποιηθεί. Ο δεσπότης όμως είχε άλλη άποψη: **«Δεν μπορώ να θεωρήσω χριστιανικό ένα σχολείο (**<u>*περί τα 70 χρόνια ύπαρξης*</u>**) που κρατάει σε ομηρία τόσους γονείς, μαθητές, εκπαιδευτικούς...» (!).** Αυτά δήλωνε.

Τώρα που ήρθαν τα πάνω κάτω; Από το «**λουκέτο**» στη... βράβευση (***"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ", 10/5/2026***). Τα εκπαιδευτήρια "***ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ"*** Μαίρης Ράπτου. **Τι γίνεται Δέσποτα!!!**

Με την ακολουθούμενη ***«ορθή σας»*** μέχρι τώρα **"ποιμαντική καθοδήγηση"** σιγά-σιγά, μέρα με τη μέρα αποσυνδέεστε από το ποίμνιο.

Ο Λαρίσης «συνεπής» λόχων και πράξεων

(Αφήνω σε σένα, αναγνώστα μου, να γραδάρεις μόνος σου το βαθμό συνέπειας λόγων και πράξεων)

«Θα φτιάξω κηροπλαστείο! Θα..., Θα..., Θα...!»

Από τα εντυπωσιακά δημοσιεύματα και το ***"Ράον σιωπή"*** κατά την ημέρα της χειροτονίας του δεσπότη Λάρισας, πέρασαν **οκτώ (8) χρόνια.** Ο Λαρισαϊκός λαός πίστεψε με αυτά που άκουγε και διάβαζε για τον ερχομό του, ότι προσφέρει φερέγγυο λόγο. Αλλά όλα αποδείχθηκαν σύντομα φανταχτερά **«ΘΑ!»**.

Οκτώ (8) χρόνια συμπληρώθηκαν *(είναι λίγα θα πείτε!)* από την ημέρα που ανέβηκε αγέρωχα, με εντυπωσιακό βηματισμό τα σκαλοπάτια του Μητροπολιτικού Ναού, του πολιούχου της πόλης και πατέρα της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου Άγιο Αχίλλειο. Είχε, πριν καλά-καλά φθάσει, να διακηρύξει ότι **"θα κάνω αυτό που ο άγιος θέλει... ένα έργο πνευματικό, ένα έργο ουσιαστικό, ένα έργο αναγέννηση του όλου ανθρώπου"** (OnLarissa.gr).

Οι ιερείς το πρώτο χρονικό διάστημα, που άκουγαν τα **«ΘΑ»** του δεσπότη κάθε φορά σε συνάξεις, τα θεωρούσαν συμβόλαιο και τα αρχειοθετούσαν στην αγαθή συνείδησή τους, πιστεύοντας ότι η μητρόπολη Λάρισας μετά από εικοσιτέσσερα **(24) χρόνια**, τελματωμένη στην αδιαφάνεια, τη σκοπιμότητα και τα κούφια λόγια, θα γύριζε σελίδα και θα υλοποιούσε τα **«ΘΑ».** Συζητώντας μαζί τους, άκουγες τους αγνούς και εύπιστους ιερείς ότι προσεύχονται στο Χριστό να δώσει τόλμη και έμπνευση στο νέο ποιμενάρχη και πνευματικό τους πατέρα, να πορευτεί ***"εις παν έργον αγαθόν..."*** *(Β΄ Κορινθ. 9, 8).*

Τα υποσχόμενα όμως **«ΘΑ»** δεν έγιναν ποτέ πράξεις, όλα θάφτηκαν στα ντουλάπια του πληθωρικού, αλλά απατηλού διαφημιστικού εργαστηρίου. Το αναφερόμενο για σήμερα – *μεταξύ άλλων που θα αναφερθούμε σε συνέχειες* – "***θα φτιάξω κηροπλαστείο***" να προμηθεύονται οι ναοί φθηνά το κερί, τους απογοήτευσε.

Μπορεί να μη φταίει και ο ίδιος, διότι πίστευε ή του είπαν ότι η περιφέρεια θα του άνοιγε το πουγκί και θα έδινε χρήματα να υλοποιεί τα όποια **«ΘΑ»... αμ' δε όμως!**

Σήμερα όποιον και αν κεντρίσεις να εκφράσει άποψη, θα απαντήσει με σκεπτικισμό ή με τεκμηριωμένες επιφυλάξεις. Τα οκτάχρονα γεγονότα, έσβησαν τις ελπίδες, πάγωσαν τις καρδιές, ωσάν να έπνευσε λίβας και να έκαψε τα όνειρα. Το τεχνικά στιλβωμένο πρόσωπό του γρήγορα έπεσε, τα παρουσιαζόμενα ως στοιχεία χαρισματικά και υπεροχικά: «***Θα μπορεί να έχει και εκτός των ορίων της Μητροπόλεως δράση ή όσα θα γίνονται εδώ θα αναφέρονται στην Ελλαδική πραγματικότητα...»*** *(Στ. Γουλούλης, "Larissanet.gr", 13/10/2018),* τώρα εκπέμπουν στεναγμό κατήφειας και απογοήτευσης.

Η φωτογραφική και **"εικονική"** εμφάνισή του με τα **«Θα»,** τον υπομνηματίζει με σκωπτική διάθεση. Οι άνθρωποι της Εκκλησίας – *και όχι μόνο* – είναι σοβαρά προβληματισμένοι και βαθιά πικραμένοι με τα **«ΘΑ».**

Εμείς ευχόμεθα, προσευχόμεθα και ελπίζουμε να μετακινηθεί από τα **«ΘΑ»,** να φωτίσει το πνευματικό του προφίλ με έργο και έμπνευση στο ποιμαντικό του διάγραμμα.

Λαμπαδάριος

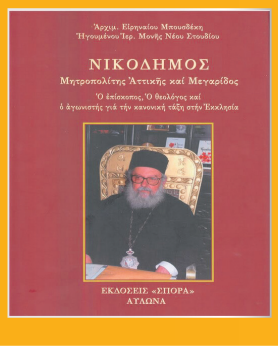

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κυκλοφόρησε από της εκδόσεις «Σπορά» ένας τόμος από 750 σελίδες σκληρόδετος που περιλαμβάνει ένα μικρό μέρος από την πορεία του μεγάλου Ιεράρχου Αττικής και Μεγαρίδος π. Νικοδήμου (Γκατζιρούλη) και ακολουθεί ο διωγμός του, ως και των 11 άλλων συν επισκόπων από τις σκοτεινές και μασονικές δυνάμεις, γιατί τους ήταν εμπόδιο στα σχέδιά τους.

Περιλαμβάνει όλο το παρασκήνιο και οι δολοπλοκίες που παίχθηκαν να τους εξοντώσουν. Πως τους έκλεισαν την πόρτα και τους φίμωσαν να μην επιστρέψουν ποτέ.

Οταν η κατάσταση άλλαξε και φάνηκε ότι θα επανέλθουν και πάλι οι ίδιες δυνάμεις, τώρα έφτιαξαν τοίχο με παρανομίες οι πολιτικοί-σκοτεινοί κυβερνώντες. Μεθοδεύσεις αντικανονικές κατά τους Ι. Κανόνες προσπάθησε και πέτυχε Εκκλησιαστική "ΙΕΡΗ" ηγεσία.

Όλο αυτό το ύπουλο – θολό παρασκήνιο με έγγραφα,φωτοτυπίες, διατάγματα, φωτογραφίες, αποφάσεις δικαιώσεις δικαστηρίων και πάρα πολλά ακόμα άγνωστα έρχονται στο φως για πρώτη φορά. Οι ενδιαφερόμενοι να το προμηθευτούν να απευθυνθούν στην Ιερά Μονή "ΝΕΟΝ ΣΤΟΥΔΙΟΝ" στο τηλέφωνο **6977229796**

σε
ω
ς
ον
ε